

420:78

๗ ๗๙๕ ๐

๘. ๒

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางฟัง-พูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยวิธีฝึกความเข้าใจ
แบบสุตัทักนาของเคลลี

ปริญญานิพนธ์

ของ

เบญจา สืบเสน

15 ส.ย. 2531

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2530

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

165993

การศึกษาลักษณะทักษะฟัง-พูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีฝึกความเข้าใจ
แบบสุ่มทักทายของเคลลี

บทคัดย่อ
ของ
เบญจา สืบเสน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2530

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจในการเรียน
ทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกำแพง อำเภอดุทรพริสัย
จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน
60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยวิธี
ฝึกความเข้าใจแบบสูตรทันตาของเคลลี กลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู ใช้เวลา
ในการทดลองสอนกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที

ก่อนการทดลองมีการทดสอบก่อนโดยใช้แบบสอบถามวัดแรงจูงใจและแบบทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังการทดลองมีการทดสอบอีกครั้งโดยใช้แบบทดสอบ
ชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ $t - test$ ในรูป
Difference Score

ผลการทดลองพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

A STUDY OF MATHAYOM SUKSA III STUDENTS' LISTENING-SPEAKING
ACHIEVEMENT AND MOTIVATION IN ENGLISH THROUGH KELLY'S
VIEWING COMPREHENSION APPROACH

AN ABSTRACT

BY

BENJA SOUBSEN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

September 1987

The purpose of study was to compare the Mathayom Suksa III students' listening-speaking achievement and motivation in English

The 60 subjects were simply randomized from Mathayom Suksa III students in the first semester of 1987 academic year of Kamphaeng School, Amphor Uthumpornphisai, Srisaket. They were divided into the experimental and control groups with 30 students in each. The experimental group was taught through Kelly's viewing comprehension approach ; whereas the control group was taught through the method in the teacher's manual. Each group was taught for twelve 50-minutes' periods.

Before the experiment, the subjects were measured by using listening-speaking achievement and motivation tests. After the experiment, the subjects were measured again with the same tests. The data were statistically analysed by t - test difference score

The study findings revealed that ;

1. The listening-speaking achievement in English of the experimental group was significantly higher than the control group at the .01 level.

2. The motivation in English of the experimental and control groups was not significantly different.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

.....เลอณัฐ วัฒนวิเศษ.....ประธาน เลอณัฐ วัฒนวิเศษ.....ประธาน

..... กรรมการ กรรมการ

..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย อาจารย์อาวุธ วัฒนสิน ดร.ชุตินา เจียมศิริ และ ดร.พัชรประภา อกุลวิทย์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า ช่วยให้อาจารย์นิพนธ์สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิพุธ โสภางค์ ที่ได้กรุณาตั้งชื่อเรื่องของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ คณาจารย์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักการภารโรง โรงเรียนกำแพงที่อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้ด้วยดีตลอดมา ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการ คณาจารย์ และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนห้วยทับทันวิทยาคม และโรงเรียนกันทรารมย์ ที่อำนวยความสะดวกในการหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

ขอบคุณพี่ น้อง เพื่อน ๆ วิชาเอกการมัธยมศึกษา (การสอนภาษาอังกฤษ) คุณยุพิน พุทธาพิพัฒน์ คุณยรรยง พุทธาพิพัฒน์ คุณบรรพต ทีวีะเวช คุณอุมาพร ศรีแก้ว คุณจงดี้ ใจตรง คุณวิไลรัตน์ สุรบุตร คุณจุฑารัตน์ ธาณี และคุณภัทมาวดี ชนินทุพทวงศ์ และขอใจหลานๆ ที่ให้ความช่วยเหลือตลอดมา ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่หอสมุดมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ให้บริการในการค้นคว้าด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็น เครื่องบูชาพระคุณของบิดามารดา และครูอาจารย์ทุกท่าน ที่มีส่วนประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยมาตั้งแต่ต้น

เบญจา สืบเสน

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา	10
	เอกสารที่เกี่ยวกับการพัฒนาการฟัง	13
	เอกสารที่เกี่ยวกับการพัฒนาการพูด	16
	เอกสารที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	18
	เอกสารที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยวิธีฝึก ความเข้าใจแบบสูตรห้าของเคลลี	23
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับวิดีโอ เทปกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ	34
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ..	44
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	50
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	51
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	51
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	51
	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	52

การดำเนินการทดลอง	69
การวิเคราะห์ข้อมูล	70
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	70
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	74
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	74
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	78
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	78
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	78
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	78
การวิเคราะห์ข้อมูล	80
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	80
อภิปรายผล	81
ข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก	91
ภาคผนวก ก	92
ภาคผนวก ข	111
ภาคผนวก ค	118

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แบบแผนการทดลอง	69
2	การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังเรียน	75
3	การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์เมื่อแยกเป็นทักษะฟัง และทักษะพูด ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังเรียน	76
4	การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังเรียน	77

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความหมายที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารของชนในสังคม การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงกลายเป็นจุดมุ่งหมายที่ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศทั่วโลก ยอมรับ (Finocchiaro. 1982 : 5) สำหรับประเทศไทยภาษาอังกฤษเป็นภาษา ต่างประเทศที่มีบทบาทมากทั้งในด้านการศึกษา การเมือง เศรษฐกิจการค้า การท่องเที่ยว ตลอดจนสื่อสารมวลชน จากความสำคัญดังกล่าวจะเห็นได้จากที่คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 และ หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายพุทธศักราช 2524 โดยกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร ทั้งด้านการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ดังกล่าว กระบวนการเรียน การสอนควรเปลี่ยนแปลงให้เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งจำเป็นต้องมีทักษะในการใช้ ภาษาทั้ง 4 ทักษะ ดังเช่นที่วิโดลสัน (Widdowson. 1983 : 74) ได้กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการสื่อสารนั้นเกี่ยวข้องกับทักษะทั้ง 4 และรวมถึงกริยาท่าทาง และวิธีการพูด เพื่อสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน

อนึ่งถ้าพิจารณาทักษะทั้ง 4 ดังกล่าวแล้ว ทักษะฟัง-พูด เป็นทักษะที่มีความสำคัญ เพราะเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะอ่านและเขียนต่อไป สตริกเลอร์ (Strickler. 1979 : 635) แชนโพล (Zappolo. 1981 : 31) ได้ศึกษาการใช้ทักษะทั้ง 4 ในการสื่อสารประจำวันพบว่า มีการใช้ทักษะการฟังประมาณ 40% พูด 30% อ่าน 16% และเขียน 9% ซึ่งสอดคล้องกับกรอส (Gross. 1983 : 450) ที่ได้สำรวจทัศนคติที่มีต่อวิชาภาษาเพื่อธุรกิจของอาจารย์ผู้สอนภาษาและอาจารย์ผู้สอนธุรกิจใน มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา พบว่า ส่วนใหญ่ให้ความเห็นตรงกันว่า การสนทนาได้ตอบและ การฟังเพื่อความเข้าใจมีความสำคัญมากที่สุด และนัยนา ทองศรีเกตุ (นัยนา ทองศรีเกตุ 2528 : 79) ได้ศึกษาความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรในวงการธุรกิจและ ท่องเที่ยวพบว่า ทักษะที่ต้องการมากที่สุดคือ ฟัง-พูด

แต่เมื่อพิจารณาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมาพบว่ายังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร นักเรียนส่วนมากเฝ้าภาษาอังกฤษเกือบไม่รู้เรื่อง และพูดภาษาอังกฤษได้น้อยหรือแทบไม่ได้เลย (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2526 : 1) จากการศึกษางานวิจัยพบว่าทักษะการฟังของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังอยู่ในระดับอ่อนมากเมื่อเทียบกับเกณฑ์ จากการศึกษาสมรรถภาพด้านการฟังเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของพมณีนยา เลิศลาย (พมณีนยา เลิศลาย 2528 : 84) พบว่านักเรียนมีความสามารถในการฟังอยู่ในระดับ 0 คืออ่อนมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในเรื่องเดียวกัน และนักเรียนในระดับเดียวกันของอารินาญ แก้วแว่น้อย (อารินาญ แก้วแว่น้อย 2524 : 44) และจิรัชม์ สถานานนท์ (จิรัชม์ สถานานนท์ 2524 : 46) พบว่านักเรียนมีความสามารถในการฟังอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน นอกจากนี้จากการศึกษาความสามารถในการฟังเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของรังสิต เขียงราช (รังสิต เขียงราช 2527 : 73) พบว่านักเรียนมีความสามารถในการฟังอยู่ในระดับอ่อนมาก

ปัญหาดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่าเกิดจากการสอนของครู การจัดรูปแบบปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน จากการศึกษาของเมธานี บุญยืน (Boonyuen. 1984 : 269 - A) พบว่ากิจกรรมส่วนใหญ่ของห้องเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย จะส่งเสริมความรู้ด้านไวยากรณ์และการอ่านมากกว่าการพัฒนาทักษะการสื่อสาร และนั่นทียา ไกรพัฒพงษ์ (นันทียา ไกรพัฒพงษ์ 2522 : 4) ได้สรุปความกิดเห็นเกี่ยวกับที่นักเรียนไทยขาดทักษะฟัง-พูด ว่ามีสาเหตุมาจากครูไม่ค่อยใช้ภาษาอังกฤษในการสอน ขาดวิธีสอนที่ถูกต้อง ตลอดจนสิ่งแวดล้อมไม่อำนวย จากการที่ครูขาดความสามารถและความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษ ประสิทธิ์ นรศาตวัด (ประสิทธิ์ นรศาตวัด 2526 : 60) ได้เสนอแนะว่าครูควรที่จะหาอุปกรณ์เข้ามาช่วยในการสอนซึ่งสอดคล้องกับ แคมดลิน (Candlin. 1982 : 11) ที่กล่าวว่าในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาต้องอาศัยสื่อทัศนูปกรณ์เพื่อช่วยทำให้เกิดความเข้าใจมากกว่าเจ้าของภาษา

การสอนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสุดท้ายของเคลลี เป็นวิธีสอนที่มีลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เช่น การใช้ภาษาที่ไม่จัดลำดับความยากง่าย (Ungraded Language) การใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เป็นจริง

(Authentic Materials) ซึ่งเป็นการนำชีวิตจริงเข้ามาสู่ห้องเรียน ความสำคัญของข้อมูลป้อนเข้า (Input) การเสนอเนื้อหาภาษาในบริบทสังคม (Social Context) และความสำคัญของอวัจนภาษา (Non-verbal Language) (Kelly. 1985 : 52)

~~X~~ หลักการของกระบวนการเรียนวิธีนี้เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของจิตวิทยากลุ่มเกสตัท์ (Gestalt) นั่นคือ เป็นการเรียนรู้จากส่วนรวมของสถานการณ์ไปสู่ส่วนย่อยของภาษา เป็นการเรียนภาษาในบริบทที่มีความหมาย ซึ่งผู้เรียนสามารถที่จะได้ยินเสียงและมองเห็นภาพในเวลาเดียวกัน (Stern. 1984 : 466 - 468) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการสื่อสารแบบ S.M.C.R. ของเบตติงเฮาส์ (Bettinghaus. 1960 : 29 - 30 และอรพันธ์ ประสิทธิรัตน์ 2528 : 122 - 123) ที่กล่าวว่าในระบบการสื่อสารต้องเกี่ยวข้องกับแหล่งส่ง (Source) ผู้รับ (Receiver) สาร (Message) ที่มีความหมายที่เข้าใจได้ และที่สำคัญที่สุดคือช่องทางในการส่ง (Channel) ต้องคำนึงถึงการรับรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 จากงานวิจัยพบว่ามนุษย์จะเกิดการเรียนรู้ได้ดีเมื่อมีการบูรณาการการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 และพบว่ามนุษย์สามารถรับรู้จากทางสายตา 75% หู 13% สัมผัส 6% ลิ้น 6% จมูก 3% (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2523 : 40 - 41) ซึ่งจะช่วยลดภาระในการสร้างมโนทัศน์ขึ้นเอง และลดภาระในการแปลความหมายลงได้

การสอนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสุตทัศน์ของเคลลี เป็นวิธีที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะฟัง-พูด จากวิดีโอเทป จากงานวิจัยของบีที (วชิชัย โจทยกิจ 1985 : 82 อ้างอิงมาจาก Beattie. 1977) แสดงให้เห็นว่าสื่อวิดีโอเทปช่วยพัฒนาทักษะการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ และจากงานวิจัยของแมคไนท์ (Kanittha. 1985 : 2 อ้างอิงมาจาก Macknight. 1981) พบว่าวิดีโอเป็นสื่อที่นิยมมากในห้องเรียนภาษา ครูชอบเพราะเป็นสิ่งที่จูงใจนักเรียนได้ และเป็นการนำชีวิตเข้ามาสู่ห้องเรียนและได้เนื้อหาภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง

~~X~~ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการสอนทักษะฟัง-พูด ภาษาอังกฤษโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสุตทัศน์ของเคลลี เปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครูว่าจะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันหรือไม่ ตลอดจนศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม กล่าวว่าตัวที่จะกำหนดผลการเรียน นอกจากลักษณะด้านพุทธิพิสัยหรือ

ความรู้จำเป็นก่อนเรียนและสภาพการสอนแล้ว คุณลักษณะด้านจิตพิสัยหรือแรงจูงใจในการเรียนก็มีความสำคัญเช่นกัน

ความมุ่งหมายของการศึกษากันคว้า

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสู่ทัศนภาพของเคลลี
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสู่ทัศนภาพของเคลลี

ความสำคัญของการศึกษากันคว้า

1. ผลของการศึกษากันคว้าจะเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการเลือกใช้วิธีสอนที่เอื้อต่อการพัฒนาการฟัง-พูด และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
2. ผลการศึกษากันคว้าจะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงการเรียนการสอน และเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการศึกษากันคว้า

1. ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกำแพง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 6 ห้องเรียน 200 คน ที่เรียนวิชาทักษะฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ (อ 041)

2. กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกำแพง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 ที่เรียนวิชาทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ (อ 041) จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย นำมาคละกันแล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน

3. ตัวแปรที่จะศึกษามีดังนี้ คือ

3.1 ตัวแปรต้น

- วิธีสอนทักษะฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ 2 วิธี
- วิธีฝึกความเข้าใจแบบสูตรค้นหาของเคลลี
- วิธีสอนตามคู่มือครู

3.2 ตัวแปรตาม

1. ผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ
2. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลองสอน สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์
12 คาบ และใช้เวลาในการทดสอบก่อนและหลัง 8 คาบ รวมเป็น 20 คาบ

5. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เป็นเนื้อหาที่ตรงตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาทักษะฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากหนังสือ Keep Talking Book I ของกรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อเป็นหนังสือเรียนสำหรับวิชาทักษะฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ
(๖ 041) พร้อมทั้งวิดีโอเทปชุด Video English ของ The British Council/
Macmillan โดยมีเนื้อเรื่องดังนี้คือ

1. Greetings and introductions
2. Buying and selling
3. Asking and giving direction
4. Asking permission
5. Giving and asking for suggestion
6. Apologising

กำเียนำมคัฒ์เฉพาะ

1. การสอนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสู่ศัศนาของเคลลี หมายถึง การสอนตามแผนการสอนที่จัดกิจกรรมให้เด็กเรียนได้ฝึกฟัง-พูด ตามขั้นตอนของเคลลี (Kelly, 1985 : 57 - 61) ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนดังนี้ คือ

ขั้นที่ 1 ทำกิจกรรมก่อนดู (Pre-viewing)

- 1.1 แนะนำชื่อเรื่อง โดยการเสนอชื่อเรื่องผ่านกระดานดำหรือแถบไคเ
- 1.2 ถามคำถามกว้าง ๆ ที่เป็นการดึงจุดสำคัญของเรื่องออกมา
 - 1 - 2 คำถาม บันทึกคำตอบของนักเรียนไว้โดยไม่ต้องเฉลย
- 1.3 แนะนำคำศัพท์ที่สำคัญจากเรื่อง

ขั้นที่ 2 ูกกรอบคลุมทั้งเรื่อง (Global Viewing)

- 2.1 ถามคำถามทั่ว ๆ ไป ซึ่งเป็นคำถามที่ให้นักเรียนฟังความสนใจไปยังข่าวสาร (Message) ของเรื่องทีู่ก บันทึกคำตอบของนักเรียนไว้โดยไม่ต้องเฉลย
- 2.2 ดูวิดีโอเทปทั้งภาพและเสียงตลอดเรื่องโดยไม่หยุด
- 2.3 ตรวจสอบคำตอบร่วมกันระหว่างนักเรียนกับครู ซึ่งรวมทั้งคำตอบในขั้นที่ 1 ด้วย

ขั้นที่ 3 ูกอย่างละเอียด (Intensive Viewing)

- 3.1 แนะนำการทำงาน (Task) จาก Work sheet ที่เรียกว่า Viewing Guide ซึ่งเป็นงานที่ให้นักเรียนตอบคำถามที่เจาะลึกลงไป ในรายละเอียดของเนื้อหาแต่ละตอน และแนะนำให้นักเรียนดูวิดีโอเทปโดยไม่ต้องจดบันทึก

ศัพท์ "สู่ศัศนา" มิได้แปลตรงตัวจากคำว่า "viewing" หากแต่สร้างศัพท์ขึ้นโดยใช้การแปลแบบอนุโลมตามความหมายของกระบวนการสอนทั้งหมดที่ใช้ทั้งการดูและการฟัง ซึ่งแยกได้ดังนี้ ก่อ "ดู" มาจากคำว่า "พหุสฺส" แปลว่า ฟัง "ทัศน์" แปลว่า ดู เมื่อนำมาสมาสกัน อ่านว่า "ดู-ตะ-ทัต-สะ-นา"

- 3.2 คู่มือวิดีโอทั้งภาพและเสียงเป็นตอน ๆ ทยุคู่มือวิดีโอเพื่อที่จะให้นักเรียนทำงานจนเสร็จ
- 3.3 ตรวจสอบคำตอบร่วมกันระหว่างนักเรียนกับครู อาจให้คู่มือวิดีโออีกครั้งให้นักเรียนตอบคำถามผิดมาก หรือเป็นความต้องการของนักเรียนเอง

ขั้นที่ 4 ทบทวนและอภิปราย (Review and discuss)

- 4.1 คู่มือวิดีโอเฉพาะภาพไม่เปิดเสียงเป็นช่วง ๆ โดยการหยุดภาพเอาไว้ให้นักเรียนพูดคร่าวๆ 2 - 3 คน โดยเฉพาะคำว่าคำพูดในช่วงนั้นควรเป็นอย่างไร หรือให้ตอบด้วยคำว่าอะไร หลังจากนั้นเปิดเสียงให้ฟังทันทีเพื่อเป็นการเฉลยว่าที่พูดไปนั้นถูกต้องหรือไม่ทำเช่นนี้ไปจนจบเรื่อง
- 4.2 นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับสำนวน การเน้นเสียง วัฒนธรรม ลักษณะภาษาที่ใช้ และบทบาทของผู้สนทนา

ขั้นที่ 5 กิจกรรมสร้างเสริม (Reconstruction Activities)

- 5.1 ครูแนะนำโครงสร้างใหม่ในสถานการณ์เดิมผ่านแผ่นใส หรือกระดานดำ
- 5.2 นักเรียนทำกิจกรรมคู่ เพื่อฝึกพูด โดยใช้ไวยากรณ์หรือรูปภาพประกอบการฝึก โดยครูฝึกคู่กับนักเรียนก่อน แล้วให้ตัวแทนให้นักเรียนฝึกกับนักเรียนเอง

ขั้นที่ 6 กิจกรรมขยาย (Extension Activities)

- 6.1 นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม โดยแบ่งออกเป็นกลุ่ม ให้สถานการณ์เพื่อเขียนบทสนทนาขึ้นมาเองและเตรียมทำบทบาทสมมติ
- 6.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้น

2. วิธีสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนที่จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฟัง-พูด ตามขั้นตอนการสอนของคู่มือครู Keep Talking Book I ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนดังนี้ คือ

ขั้นที่ 1 ฝึกออกเสียง (Practice it)

ฝึกความเคยชินในการพูดและฟังวิธีการออกเสียง การเน้นเสียงในประโยคและสำนวนประจำบทโดยใช้เทปบันทึกเสียง

ขั้นที่ 2 ฝึกพูด (Speak)

เริ่มด้วยการฝึกบทสนทนาที่เป็นโครงสร้างประจำบท โดยให้นักเรียนฝึกกับครูจนสามารถใช้บทสนทนาจนคล่องแคล่ว ให้นักเรียนจับคู่แล้วฝึกสนทนากับเพื่อนโดยเปลี่ยนสถานการณ์ด้วยการหัดใช้คำอื่นที่กำหนดไว้ภายใต้หัวข้อ Do it โดยห้ามดูหนังสือ แต่ให้มองคู่สนทนา ระหว่างที่พูด

ขั้นที่ 3 ฝึกฟัง (Listen to that)

ฝึกการหัดฟังจากเสียงของเจ้าของภาษาที่พูดด้วยความเร็วปกติโดยใช้เทปบันทึกเสียง ซึ่งจะมีส่วนให้ทำด้วย เช่น การเติมคำ การทำเครื่องหมายต่าง ๆ การทายรูปปัญหา หรือการเลือกคำตอบจากตัวเลือก

ขั้นที่ 4 ฝึกฟัง-พูด (Get the message)

ฝึกการฟังสำนวนหรือประโยคที่อาจจะเข้าใจผิดได้ง่าย โดยใช้เทปบันทึกเสียงให้นักเรียนพูดโต้ตอบกับบุคคลในเทป บางครั้งอาจให้นักเรียนฝึกโต้ตอบกันเอง

ขั้นที่ 5 ฝึกพูด (Let's talk)

ฝึกให้นักเรียนรวบรวมสิ่งที่ตนรู้หรือเรียนมาแล้วมาสร้างบทสนทนาเอง โดยมีคำสั่งให้นักเรียนพูดโต้ตอบกันเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ชวนเพื่อนไปบ้าน แล้วให้แสดงบทบาทสมมติให้สมจริงด้วย

ขั้นที่ 6 ฟัง (Listen and do it)

ฝึกการฟัง โดยใช้เทปบันทึกเสียง และให้ทำงานด้วยในขณะที่ฟัง
เช่น การเติมคำ การทำเครื่องหมายต่าง ๆ การเลือกคำตอบจาก
ตัวเลือก การหาปัญหาและการเล่นเกม

3. ผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความเข้าใจ ความหมายของ
ระดับเสียงที่ต่างกัน ความเข้าใจข้อความและบทสนทนาที่ได้ฟัง และความเข้าใจคำถามและ
ตอบคำถามได้ ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัย
สร้างและหาคุณภาพแล้ว

4. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง กระบวนการทางจิตใจที่กระตุ้น
ให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมทางด้าน ความต้องการ ความรู้สึก ลักษณะนิสัย และความมานะพยายาม
อันเกิดจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียน
ภาษาอังกฤษ ซึ่งปรับปรุงมาจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของ
ศรีมาลา โกมพะนิตย์ และสุดา ชาทวีวัฒน์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาแนวทางสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้ คือ

1. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีการรับรู้ภาษา
2. เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาการฟัง
3. เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาการพูด
4. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
5. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ โดยวิธีฝึกความเข้าใจ

แบบสุทัศน์ของเคลลี

6. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับวิดีโอเทปกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
7. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

* 1. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีการรับรู้ภาษา (Language Acquisition)

แครชเชน (Krashen. 1982 : 62 - 73, 1983 : 26 - 27) กล่าวว่า กระบวนการเรียนภาษามี 2 แบบ แบบแรกเรียกว่า การเรียนรู้ (Learning) ซึ่งเป็นการเรียนภาษาที่เน้นรูปแบบไวยากรณ์ และนึกถึงกฎอยู่ตลอดเวลาซึ่งวิตโกลสัน (Widdowson) เรียกว่า Usage แบบที่ 2 เรียกว่าการรับรู้ (Acquisition) จะเน้นความหมายและความสามารถในการสื่อสาร (Use) ความแตกต่างของการเรียนภาษา 2 ระบบสรุปได้ดังนี้

การเรียนรู้ภาษา

1. ภาษาที่สอนจะเน้นแต่ละจุด แยกองค์ประกอบของภาษาเป็นส่วน ๆ
2. ลักษณะของภาษาที่สอนเน้นความรู้เรื่องกฎ (Usage)
3. ผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาจำกัดแค่ความรู้ทางไวยากรณ์ (Linguistic

Competence)

4. ผู้สอนให้ความสำคัญกับความถูกต้อง (Accuracy) และรูปแบบ (Form)
5. เป็นกระบวนการเรียนแบบรู้ตัว (Conscious Learning)
6. ผู้เรียนจะเกิดความรู้จริง (Explicit)

การรับรู้ภาษา

1. ภาษาที่สอนจะไม่แยกองค์ประกอบของภาษา คำศัพท์ โครงสร้าง และการใช้ภาษา
แยกกันไม่ได้
2. ลักษณะของภาษาที่สอนเน้นความสามารถการใช้ภาษา (Use)
3. ผู้เรียนมีความรู้ทั้งไวยากรณ์และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence)
4. ผู้สอนให้ความสำคัญกับความสามารถในการสื่อสาร (Fluency) และ
ความหมาย (Meaning)
5. เป็นกระบวนการเรียนแบบไม่รู้ตัวและค่อย ๆ ได้ภาษา (Unconscious Learning)
6. ผู้เรียนจะเกิดความรู้แฝง (Implicit)

✳ ในกระบวนการเรียนภาษา การรับรู้ เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร (Krashen. 1983 : 19) ตัวแปรที่เป็นเหตุสำคัญในการรับรู้ภาษาที่ 2 คือ

1. การรับรู้สำคัญมากกว่าการเรียนรู้
2. เงื่อนไขที่สำคัญที่ทำให้เกิดการรับรู้ภาษามี 2 ประการ คือ
 - 2.1 ข้อมูลป้อนเข้าที่สามารถเข้าใจความหมายได้ (Comprehensible Input) ซึ่งอยู่ในระดับ $i + 1$ คือความสามารถในปัจจุบันของผู้เรียน 1 คือระดับความสามารถที่ยากขึ้น จากสมมติฐานข้อมูลป้อนเข้าซึ่งเป็นสมมติฐานที่สำคัญที่จะบอกว่าเรารับรู้ภาษาได้อย่างไรนั้น กล่าวไว้เพื่อที่จะทำให้ผู้รับภาษาได้พัฒนาการรับรู้ภาษาเป้าหมายในขั้นต่อไปหรือในระดับที่ยากขึ้น จำเป็นต้องเข้าใจข้อมูลป้อนเข้าทางภาษาซึ่งประกอบด้วยโครงสร้าง

ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระดับภาษาที่ยากขึ้น ในการที่จะเข้าใจภาษาซึ่งประกอบโครงสร้างที่ไม่เคยรับรู้มาก่อน ทำให้โดย Caretaker ทำให้ภาษาง่ายขึ้น เช่น การใช้ภาษาแบบ Foreigner Talk คือการขยายคำพูดของเจ้าของภาษาเมื่อใช้กับผู้ไม่ใช่เจ้าของภาษา โดยทำให้ง่ายขึ้นจนทำให้เกิดความเข้าใจได้ เช่น การพูดซ้ำ ๆ การหยุด การย้ำ การเปลี่ยนจาก Wh-Question เป็น Yes/No - Question การใช้ภาษาของครูที่ทำให้ง่าย การใช้ภาษาแม่เข้ามาช่วยในการอธิบาย และการใช้บริบทและข่าวสารที่นอกเหนือภาษา (Extra-Linguistic) ซึ่งครูสอนภาษาที่ 2 ที่ดี จะทำได้โดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ (Visual Aids) เช่น รูปภาพ วิดีโอ เพื่อที่จะช่วยทำให้เกิดความหมายซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาได้ดี (Krashen. 1983 : 32 - 34)

ลักษณะของการรับรู้ภาษาที่ 2 ที่สัมพันธ์กับสมมติฐานการป้อนเข้าอีกอย่างหนึ่งคือ ระยะเวลาในการปรับตัว (Silent period) คือระยะเวลาที่ผู้รับภาษาใช้ในการสร้างสมรรถภาพโดยผ่านข้อมูลป้อนเข้า ซึ่งอาจจะใช้เวลาเป็นชั่วโมงหรือเดือนขึ้นอยู่กับสถานการณ์ความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่วในภาษาที่ 2 ไม่ได้เกิดจากการสอนโดยตรง แต่จะปรากฏออกมาเองหลังจากการได้ข้อมูลป้อนเข้าที่ได้ความหมายทางการฟังมาแล้วอย่างเพียงพอ รวมทั้งมีระยะเวลาในการปรับตัวด้วย (Krashen. 1983 : 35)

★ 2.2 การลดการสกัดกั้นทางด้านความรู้สึก (Low Affective Filter)

เป็นสิ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้รับภาษารับข้อมูลป้อนเข้าไป เพื่อจะทำให้เกิดประโยชน์แก่การเรียนรู้ภาษาได้เต็มที่ ซึ่งความรู้สึกนี้ประกอบด้วย

1. แรงจูงใจ (Motivation) ผู้ที่มีแรงจูงใจสูงจะประสบผลสำเร็จในการรับรู้อาษามาก
 2. ความมั่นใจในตนเอง (Self - confidence) และความสามารถในการจินตนาการ (Self - image) จะทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ได้ดีกว่า
 3. ความวิตกกังวล (Anxiety) ถ้าทำให้ลดลงจะทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาได้ดีไม่ว่าจะเป็นารลดความวิตกกังวลเป็นรายบุคคลหรือทั้งห้องเรียน
- (Krashen. 1983 : 30 - 32)

แครชเชน (Krashen. 1982 : 10 - 11) ได้เสนอคุณลักษณะของข้อมูลป้อนเข้าที่เหมาะสมในการรับรู้อาษา การลอน ไว้ดังนี้คือ

1. ข้อมูลป้อนเข้าที่เหมาะสมจะต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้
2. ข้อมูลป้อนเข้าที่เหมาะสมจะต้องน่าสนใจและเกี่ยวข้องกับผู้เรียน
3. ข้อมูลป้อนเข้าที่เหมาะสมต้องไม่เรียงตามลำดับของการสอนไวยากรณ์
4. ข้อมูลป้อนเข้าที่เหมาะสมจะต้องมีปริมาณเพียงพอที่จะช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ที่ก่งเอาไว้

5. ข้อมูลป้อนเข้าที่เหมาะสมจะต้องลดการสกัดกั้นทางด้านความรู้สึกได้
6. ข้อมูลป้อนเข้าที่เหมาะสมจะต้อง เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนนำไปปฏิบัติ

นอกห้องเรียนได้

แครชเชนและสกาเซลลา (Krashen and Scarcella. 1980 : 1 - 2)

ได้ทำการทดลองการรับรู้อาษาอังกฤษของเด็กชาย 2 คน พบว่า Paul อายุ 5 ปี ประสบผลสำเร็จ ส่วน Ricardo อายุ 13 ปี ไม่ประสบผลสำเร็จ จากการสังเกตของ Huang พบว่าข้อมูลป้อนเข้าที่ Paul ได้รับเป็นข้อมูลป้อนเข้าที่มีประโยชน์และเหมาะสม และ Butter Worth ได้สังเกต พบว่า ข้อมูลป้อนเข้าที่ Ricardo ได้รับนั้นค่อนข้างยาก และสับสน Wagner - Gough เสนอว่าการที่การรับรู้อาษาแตกต่างกันเป็นเพราะข้อมูลป้อนเข้าที่แตกต่างกันมากกว่าที่จะเป็นความแตกต่างเรื่องอายุ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการฟัง

2.1 ความหมายของการฟัง

วิคสัน (Widdowson. 1983 : 59 - 60) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างคำว่า "การฟัง" กับ "การได้ยิน" ไว้ดังต่อไปนี้คือ

การฟัง (Listening) หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจว่าประโยคหนึ่งประโยคใดโดยเจพาะนั้นสัมพันธ์กับประโยคอื่น ๆ ที่พูดไปแล้วอย่างไรและเข้าใจว่าประโยคดังกล่าวมีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร ซึ่งการฟังแบบนี้ผู้ฟังจะเลือกจำแต่เฉพาะที่สัมพันธ์หรือ

ตรงกับจุดประสงค์ในการฟังและจะไม่สนใจต่อสิ่งที่ไม่ต้องการ ถ้าจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การฟัง หมายถึง ความสามารถที่ผู้เรียนเข้าใจว่าประโยคั้น ๆ เกี่ยวข้องกับสิ่งที่พูดไปแล้วอย่างไร และมีหน้าที่ในการสื่อสารอย่างไร ในขั้นนี้ผู้ฟังต้องเลือกในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ฟังเอง และตัดส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป

การได้ยิน (Hearing) หมายถึง ความสามารถของผู้ฟังที่จะเข้าใจหน่วยย่อยของภาษาในรูปของกระแสเสียงและโดยอาศัยความรู้ด้านระบบเสียงและไวยากรณ์ของภาษา ผู้ฟังจะสัมพันธ์หน่วยย่อยของภาษานั้น เข้าด้วยกันเป็นประโยคและเข้าใจความหมายของประโยค หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การได้ยิน หมายถึง ความสามารถที่ผู้เรียนสามารถจำส่วนของภาษาที่ได้ยิน โดยอาศัยความรู้ในเรื่องระบบเสียงและระบบไวยากรณ์ของภาษาในการเชื่อมส่วนต่าง ๆ ของภาษาเข้าด้วยกัน เป็นข้อความหรือประโยคเพื่อทำความเข้าใจความหมายของประโยคเหล่านั้น

รีเวอร์ส (Rivers. 1981 : 16) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่เกิดจากการสร้างสรรค์ การที่จะเข้าใจเสียงที่เราได้ยินเราต้องรู้ที่มาของคำ การจัดรูปคำ และเสียงที่ขึ้นสูงและลงต่ำ จากสิ่งเหล่านี้จะสร้างความสำคัญ (Significance) ขึ้นมาอย่างหนึ่ง สิ่งที่ทำให้ผู้พูดให้ความหมายนั้นความสำคัญจะอยู่ที่ความนึกคิดของผู้ฟัง ด้วยเหตุนี้จึงไม่แปลกเลยที่แม้ว่าเราจะรู้จักภาษาของผู้พูดอย่างดีแต่เราจะฟังไม่เข้าใจเลย ซึ่งถ้าหากว่าภาษาและวัฒนธรรมที่เราฟังจะคุ้นเคย ความยุ่งยากจะมีมากขึ้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่าการฟัง หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจประโยคใด ประโยคหนึ่งที่สัมพันธ์กับประโยคอื่น ๆ ที่ได้ยิน แล้วสร้างความสำคัญหรือความหมายขึ้นมา การฟังจะประสบผลสำเร็จได้ดีเมื่อผู้ฟังมีความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมของผู้พูดด้วย

2.2 การพัฒนาการฟัง

แวลเลท (Valette. 1972 : 141 - 142) ได้แบ่งพฤติกรรมการฟังออกเป็น

5 ระดับ คือ

1. ระดับกลไก (Mechanical Skill) เป็นระดับที่ผู้เรียนได้ยินความแตกต่างของภาษาต่างประเทศ แต่ไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของสิ่งที่ได้ยิน

2. ระดับความรู้ (Knowledge) เป็นระดับที่ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำและประโยคที่ได้เรียนไปแล้ว สามารถปฏิบัติตามคำสั่งอย่างง่าย ๆ ได้ และจับคู่ประโยคที่ได้ยินกับรูปภาพได้

3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างที่ได้เรียนไปแล้วสามารถตอบคำถามถูก-ผิด เลือกคำตอบที่เหมาะสมกับคำถาม และสามารถเข้าใจข้อความที่ยาวมากกว่าหนึ่งประโยค

4. ระดับสื่อสาร (Communication) เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำสั่ง ทำอธิบาย สามารถเข้าใจข้อความที่ได้ยินแม้มีคำที่ไม่รู้ความหมายแทรกอยู่ และสามารถเติมข้อความที่ไม่เคยได้ยินมาก่อนสามารถที่จะฟังข้อความที่พูดด้วยความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้ เช่น คำพูดในบทละคร ภาพยนตร์ วิทยู หรือรายการโทรทัศน์

5. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถวิเคราะห์ระดับของข้อความ ข่าวดสาร เห็นความแตกต่างของรูปแบบภาษาพูดโดยตรง และเข้าใจความหมายโดยนัยสามารถแยกแยะได้ว่าเป็นภาษามาตรฐานหรือไม่ เป็นภาษาของชนชั้นใดหรือท้องถิ่นใด เข้าใจและสามารถประเมินความรู้สึก อารมณ์ ความมุ่งหมาย ของผู้พูดจากน้ำหนักรของคำ ประโยคที่เน้น และจากน้ำเสียงได้

เยาวลักษณะ ญุณิธิ (เยาวลักษณะ ญุณิธิ 2522 : 16 อ้างอิงมาจาก Higgins. 1978) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นการฟังไว้ 6 ขั้นดังนี้ คือ

1. ขั้นรับรู้ ผู้ฟังจะบอกได้ว่ากำลังได้ยินเสียงในภาษาใด
2. ขั้นบันทึกความจำระยะสั้น ผู้ฟังจะจดจำสิ่งที่ได้ยินเหล่านั้นไว้ โดยยังไม่ทราบความหมายใด ๆ
3. ขั้นเข้าใจความหมายของคำ ผู้ฟังจะจำแนกหน่วยเสียงที่ได้ยิน และทราบความหมายของคำแต่ละคำที่ได้ยิน

4. ขั้นเข้าใจความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ ผู้ฟังจะวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาของหน่วยเสียงที่ได้ยิน และเข้าใจความสัมพันธ์ของหน่วยคำ ๑ ทางภาษาของโครงสร้างนั้น ๑ คำทำหน้าที่อย่างไรในประโยค การเน้นเสียง การยกระดับเสียงในประโยค เป็นต้น

5. ขั้นอ้างอิง ผู้ฟังจะนำโครงสร้างทางภาษาของเสียงที่ได้ยินมาสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิม ตลอดจนสภาพแวดล้อมขณะที่ฟัง

6. ขั้นสรุปความหมาย ผู้ฟังจะวินิจฉัยความหมายและทำความเข้าใจข้อความที่ได้ยินทั้งหมดแล้วจดจำความหมายนั้น ๆ ไว้ เพื่อการฟังในลำดับต่อไป

ในการพัฒนาการฟัง จนถึงขั้นเกิดความเข้าใจและวิเคราะห์ได้นั้นต้องผ่านขั้นตอนการจดจำเสียง จำแนกเสียงของคำหรือกลุ่มคำได้ ทราบตำแหน่งของคำที่ใช้ในประโยคและฝึกมาแล้วอย่างเพียงพอ จึงจะสามารถคัดเลือกร่องรอยประกอบทางภาษาที่จำเป็นมาสัมพันธ์กับความรู้เดิม และแปลความได้และการแปลความที่ถูกต้องจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมขณะที่ฟัง

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการพูด

3.1 ความหมายของการพูด

แวลเลท (Valette. 1977 : 120) กล่าวว่า การพูดมิได้เป็นเพียงการออกเสียงคำพูดและการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่ในด้านหน้าที่การพูดเป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดและถ้าจะให้ดีขึ้นการพูดยังต้องมีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย และยังคงกล่าวเพิ่มเติมอีกว่าการพูดสื่อสารที่ขึ้นลักษณะท่าทางประกอบมีความสำคัญพอ ๆ กับความรู้เกี่ยวกับภาษา

พอลส์ตัน (Paulston. 1978 : 56 - 57) กล่าวว่า ความสามารถในการพูดสื่อสารมิได้เป็นเพียงปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น แต่ถ้าจะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพผู้พูดจะต้องมีการแลกเปลี่ยนความหมายของภาษาทางด้านสังคมด้วย นั่นคือจะต้องใช้ภาษาตามกฎของสังคมนั้น ๆ นอกจากนี้การพูดสื่อสารยังรวมถึงพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย (Nonverbal Behavior) ดังนั้นองค์ประกอบที่ไม่ใช่คำพูดนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของความสามารถในการสื่อสาร

สกอต (Scott. 1981 : 70) กล่าวว่า การพูดเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งรวมเป็นผู้พูดและผู้ฟัง และมีปฏิกริยาโต้ตอบ กับสิ่งที่ได้ยิน ผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนต้องสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟังซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาใด (form) และมีความหมายแบบใด รวมถึงการโต้ตอบด้วยภาษา ที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์

เซียล (Searle. 1978 : 85 - 90) กล่าวว่า การพูดติดต่อสื่อสารจะต้อง ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. การกล่าวถ้อยคำ (Utterance Act) หมายถึง การที่ผู้พูดกล่าวคำหรือ ประโยคขึ้นมาใช้ในการสื่อสาร ซึ่งคำพูดหรือประโยคดังกล่าวต้องมีจุดประสงค์เพื่อการติดต่อ สื่อสารด้วย
2. การกล่าวคำพูดที่ก่อให้เกิดหรือบรรลุผลอย่างใดอย่างหนึ่งตามแต่สณ การณ์ (Propositionary Act) หมายถึง การที่ผู้พูดใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ บุคคลที่ เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้นนั้นได้แก่ การกล่าวคำพูดที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความสำนึกหรือเชื่อถือ เช่น การพูดที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจ หรือทำให้เกิดการเข้าใจผิด
3. การแสดงเจตนาในการกล่าวคำพูด (Illocutionary Act) หมายถึง การแสดงออกซึ่งความตั้งใจของผู้พูดในการกล่าวถ้อยคำ เช่น ต้องการทักทาย ขอร้อง ักเตือน ยอมรับ ขอโทษ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การพูด หมายถึง การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งแต่ละครั้ง จะต้องประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การพูดจะมีประสิทธิภาพหรือประสบผลสำเร็จได้เมื่อ ผู้พูดจะต้องสามารถใช้สำเนียงและถ้อยคำที่มีความถูกต้อง และสามารถใช้พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูด ให้สอดคล้องและเหมาะสมด้วย

✓ 3.2 การพัฒนาการพูด

จากสมมติฐานการป้อนเข้า (The Input Hypothesis) ของแครชเชน (Krashen. 1983 : 21, 32 - 35) กล่าวว่า ความเข้าใจในการฟังเป็นสิ่งจำเป็น

อันดับแรกต่อความสามารถในการพูด การพูดอย่างคล่องแคล่วในภาษาที่ 2 ไม่ได้เกิดจากการสอนโดยตรง แต่ความสามารถในการพูดจะปรากฏออกมาเองหลังจากการสร้างสมรรถภาพโดยผ่านข้อมูลป้อนเข้าที่สามารถเข้าใจความหมายได้ (Comprehensible Input) ทางกรฟังมาแล้วอย่างเพียงพอที่ผู้เรียนจะมีระยะเวลาปรับตัว (Silent Period) เสียก่อน ซึ่งอาจจะใช้เวลาเป็นชั่วโมง เป็นเดือน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และอายุ ผลที่ได้ในตอนแรกอาจจะมิชอบพร้อมและมิมีความถูกต้องมากนักอาจเป็นเพียงคำหรือวลีสั้น ๆ เมื่อได้รับข้อมูลป้อนเข้าที่เข้าใจได้ ซึ่งรวมถึงโครงสร้างและมีความหมายมากขึ้นก็จะได้ความสมบูรณ์ในการพูดมากขึ้น ในภาษาที่มีโครงสร้างและความหมายที่ยากกว่าเดิมผู้รับภาษาสามารถจะมีความเข้าใจในการฟังได้ โดยผ่านเนื้อหาที่นอกเหนือจากภาษาพูด (Extra Linguistic Information) ซึ่งใช้โสตทัศนูปกรณ์เข้าไปช่วยในการรับรูภาษา

กล่าวโดยสรุปได้ว่าความสามารถในการพูดจะเกิดขึ้นได้เองหลังจากได้รับข้อมูลป้อนเข้าที่เข้าใจได้ ทางกรฟังมาแล้วอย่างเพียงพอและใช้ระยะเวลาในการปรับตัวซึ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสถานการณ์

4. เอกสารที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4.1 ความหมายของการสื่อสาร

บราวน์ (Brown. 1980 : 88) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสาร (Communication) หมายถึง กระบวนการรับและส่งสารที่เกี่ยวข้องระหว่างบุคคลอย่างน้อยตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน การพูดจะมิมีความหมายและไม่เกิดการติดต่อสื่อสารหากผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวที่พูดหรือจุดประสงค์ของการพูดนั้น ฉะนั้นการสื่อสารจะต้องมีความหมายทั้งต่อผู้ฟังและผู้พูดด้วย

รีเวล (Revell. 1979 : 110) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสาร หมายถึง การแลกเปลี่ยนความรู้ ข่าวสาร แนวคิด ความเห็น และความรู้สึกระหว่างบุคคล การติดต่อสื่อสารอาจจะเกิดขึ้นด้วยวิธีการต่าง ๆ นับตั้งแต่ตัวหนังสือที่ซับซ้อนจนกระทั่งความเคลื่อนไหวของดวงตาและสิ่งที่เกิดจากการสื่อสารที่แท้จริงนั้นควรจะเป็นสิ่งที่มีความแปลกใหม่หรือเป็น

ความรู้ใหม่แก่ผู้รับ จะต้องไม่ใช่สิ่งที่ผู้รับรู้คำตอบล่วงหน้าแล้วว่าเขาจะพูดอย่างไร และจะไ้
คำตอบอะไร เนื่องจากภาษาที่เราใช้แต่ละครั้งไม่ใช่เป็นเพียงการบอกข้อเท็จจริงเท่านั้น
แต่จะเป็นสื่อที่ประกอบด้วยอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูดด้วย คำพูดประโยคเดียวสามารถทำ
ให้ผู้ฟังตีความหมายได้หลายอย่าง อีกทั้งแสดงทัศนคติของผู้พูดจากการใช้ระดับเสียง ท่าทาง
การแสดงสีหน้า รวมทั้งวิธีการอื่น ที่ไม่ใช่การพูด

รีเวอร์ส (Rivers. 1982 : 7) กล่าวว่า การที่นักเรียนจะมีความสามารถ
สื่อสารได้อย่างประสบผลสำเร็จนั้นครูผู้สอนและผู้แต่งตำราจะต้องตระหนักว่าไม่เพียงแต่
นักเรียนจะสามารถแสดงความคิดเห็นด้วยประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เท่านั้น แต่
นักเรียนจำเป็นที่จะต้องรู้ด้วยว่าวัฒนธรรมที่เป็นที่ยอมรับในสังคมนั้นเป็นสิ่งสำคัญในการติดต่อ
สื่อสารกับชาวต่างประเทศ ระดับของภาษาที่เหมาะสมที่ใช้ในสถานการณ์การสื่อสารที่แตกต่างกัน
จะต้องทราบว่าเมื่อไรใช้กริยา อาการ สีหน้า สายตา ฯลฯ จึงจะเหมาะสมในการใช้ภาษา
ต้องเข้าใจว่าเมื่อไรควรเป็นฝ่ายพูด และเมื่อไรควรเปิดโอกาสให้ผู้อื่นพูด โดยการเป็นผู้ฟัง
ที่ก้มและรอจังหวะที่จะพูด และจะต้องทราบด้วยว่าคำถามและข้อวิจารณ์อันใดที่ควรจะถูกแสดง
ความคิดเห็น และที่แน่นอนก็ว่านักเรียนจะต้องเข้าใจการใช้เสียง การเน้นหนักในคำ
ในประโยค และรวมถึงเสียงขึ้นลงในประโยค

ซาวิญยอง (Savignon. 1983 : 8) กล่าวว่า การสื่อสารคือ กระบวนการ,
อันต่อเนื่องของการแสดงความรู้สึก การแปลความ ตีความ และการแลกเปลี่ยนข่าวสาร
โอกาสของการสื่อสารจะไม่มีที่สิ้นสุดซึ่งประกอบด้วยสัญลักษณ์และเครื่องหมายที่แตกต่างกัน
ออกไป เช่น สัตว์ การแต่งกาย ทรงผม การยืน การฟัง การพยักหน้า การหยุดชะงักเสียง
หรือคำพูด คนเราเกี่ยวข้องกับการสื่อสารตั้งแต่เกิดและเรียนรู้ที่จะต้องสนองในบริบทใหม่ ๆ
เช่นเดียวกับการสะสมประสบการณ์ของชีวิต จากความกิดและความรู้สึกไปสู่สัญลักษณ์ในการเขียน
พูด การแสดงท่าทาง การเคลื่อนไหว และน้ำเสียง จึงต้องรู้จักเลือกสรรสิ่งที่เหมาะสมไปใช้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการแลกเปลี่ยนความรู้ ข่าวสาร
แนวคิด ความเห็น และความรู้สึกระหว่างบุคคลด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนั้นการสื่อสารจะประสบ
ผลสำเร็จได้นั้น นอกจากความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แล้วนั้นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม
ในสังคมนั้น รวมถึงการใช้วจนภาษาได้อย่างเหมาะสม

การที่จะรู้ว่าจะต้องพูดอะไร พูดอย่างไร เท่านั้น แต่ยังต้องรู้ว่าเมื่อไรควรที่จะเงียบด้วย ดังนั้นเป้าหมายหนึ่งของการวิเคราะห์วัฒนธรรมร่วมคือการทำให้เกิดการรู้แจ้งในกฎเกณฑ์ (Explicit Rule) ที่จะช่วยให้ผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาได้เข้าใจและปรับตัวให้เข้ากับรูปแบบที่เขาไม่คุ้นเคย

3. สมรรถภาพทางการวิเคราะห์ข้อความ (Discourse Competence)

ไม่ได้เกี่ยวข้องกับภารกิจความระบือเคียว แต่จะตีความตัวเชื่อมชุกของ ประโยคหรือคำพูดเพื่อสร้างความหมาย ทฤษฎีและการวิเคราะห์ข้อความจะเกี่ยวข้องกับ ภาษาศาสตร์ การวิจารณ์วรรณกรรม สังคมวิทยา ปรัชญา มนุษยวิทยา การพิมพ์ การสื่อสาร ตัวเชื่อมระหว่างประโยคอาจจะไม่ชัดเจน กล่าวได้ว่ามันอาจจะไม่แสดง ความรู้สึกต่อเนื่องระหว่างตัวเชื่อมหนึ่งกับอีกตัวเชื่อมหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้เกี่ยวกับโลก แห่งความจริง (Real World) และความคุ้นเคยกับเนื้อหา การแบ่งปันความรู้โดยผู้เขียน ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้ฟัง

4. สมรรถภาพด้านยุทธวิธี (Strategies Competence)

คือวิธีการที่บุคคลใช้ชดเชยกฎของความรู้ที่ไม่สมบูรณ์หรือองค์ประกอบที่จำกัด ในการประยุกต์ใช้ เช่น งานที่ยากลำบาก นำรำคาญ ไม่น่าเอาใจใส่ มันเปรียบเทียบเหมือน ความจำเป็นในการจัดการว่า คุณจะทำอะไรเมื่อไม่สามารถคิดคำพูดได้ คุณมีวิธีการอะไรที่จะรักษาช่องทางการสื่อสารให้ดำเนินต่อไปในขณะที่คุณหยุดชะงักเพื่อคิด คุณจะให้คู่สนทนารู้ได้อย่างไรว่าคุณไม่เข้าใจคำถามของเขาหรือเขาพูดเร็วเกินไป และคุณจะปรับปรุงอย่างไรเมื่อ ข่าวสารของคุณเกิดการเข้าใจผิด ยุทธวิธีที่ยืดการสื่อสารออกไปประกอบด้วย การถอดความ การย้ำ การพูดอ้อม การสังเส็จ การหลีกเลี่ยง การเคา เมื่ออยู่ในเงื่อนไขที่จำกัดและเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอย่างคาดไม่ถึง

บาซแมนและพาล์มเมอร์ (Bachman & Palmer, 1982 : 450) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะมีสมรรถภาพในการสื่อสารนั้นจะต้องเป็นผู้มีความสามารถในการใช้ภาษา

3 ด้าน คือ

1. สมรรถภาพทางด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ (Linguistic Competence)

หมายถึง ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ และมีความสามารถในการสื่อสารโดยอาศัยพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ เช่น เสียง (Phonology) กัณฑ์ (Vocabulary) และ ไวยากรณ์ (Grammar) รู้ว่าประโยคใดถูกไวยากรณ์ ประโยคใดผิดไวยากรณ์ ผิดที่ใด และสามารถแก้ไขประโยคนั้นให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ได้

2. สมรรถภาพทางด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence)

หมายถึง ความรู้ความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคม มีความรู้ความเข้าใจระเบียบปฏิบัติทางสังคมของผู้ใช้ภาษาร่วมกันทั้งผู้สื่อสารและผู้รับภาษา นั่นคือมีความสามารถใช้รูปแบบของภาษา ทำเนียบของภาษา (Register) อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในสังคม ซึ่งประกอบด้วยวัฒนธรรม ฐานะทางสังคม บทบาท เป็นต้น เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจแล้ว เขาจะรู้ได้โดยอัตโนมัติว่าควรใช้ภาษาลักษณะใดกับบุคคลประเภทใดจึงจะถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ

3. สมรรถภาพด้านปฏิบัตินิยม (Pragmatic Competence) หมายถึง

ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติตนเพื่อการใช้ภาษา เช่น สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ การใช้กริยาท่าทาง สีหน้า การประสานสายตา และน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงกฎเกณฑ์ทางภาษาให้เข้ากับเนื้อหาในการสื่อสารจะอาศัยสัญลักษณ์ (Symbols) และเครื่องหมาย (Signs) ทั้งวจนะภาษา (Linguistic Terms) และอวจนะภาษา (Extralinguistic Terms) เพื่อแสดงให้เห็นให้ผู้รับสื่อทราบว่าเรามีความรู้สื่ออย่างไรเกี่ยวกับเนื้อหา (Context) นั้น โดยแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง ผู้รับสื่อสามารถเข้าใจและคาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation) ว่าผู้สื่อจะพูดอะไร ด้วยน้ำเสียงอย่างไร โดยอาศัยพื้นฐานประสบการณ์ของเขาเอง

ดังนั้น สมรรถภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจึงอาจสรุปได้ว่าเป็นความรู้และ

ความสามารถในการใช้ภาษาสร้างประโยคให้มีความหมายและถูกต้องตามความนิยมของสังคมนั้น ๆ เพื่อเป็นการสื่อสารอย่างแท้จริงในชีวิตประจำวันตามธรรมชาติ โดยคำนึงกฎเกณฑ์ทางด้านไวยากรณ์ ความถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่แปรเปลี่ยนไปตามความนิยมของสังคม และวัฒนธรรมที่สังคม

ยึดถือโดยมีความสามารถใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการสื่อสาร ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับ
ในสังคมอันได้แก่ วัฒนธรรม และอรรถาธิบาย

สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวินิจฉัยโรคจิตเวช เช่น การสื่อสารกับผู้ป่วย
วิชาภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) ก็ยังใช้คำนี้ต่อ (ดูใน พงษ์ทองเจริญ
2526 : 40 - 43)

1. พิจารณาความจำเป็นของการใช้ภาษาตามระดับแมงวอ เป็น 5 ชั้น ได้แก่
ชั้นยังชีพ ชั้นพื้นฐาน ชั้นความสามารถทั่วไป ชั้นสูง และชั้น
2. ประมวลเนื้อหาที่จำเป็นไว้เป็นกรณี ๆ ไป เพราะเนื้อหาทำให้ผู้เรียน
รู้สึกว่าตนมีความสามารถใช้งานได้ เช่น ความเข้าใจทั้งในแง่สังคม วัฒนธรรม และงานอาชีพ
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในการเรียนทางนี้ เรียนตามความสามารถ
ของตนในเนื้อหาอย่างใดอย่างหนึ่ง และในเนื้อหาอย่างง่ายที่สุดในภาษาที่ศึกษา ทั้งยังสอนให้
รู้จักใช้ภาษาทำทางประกอบคำพูด หรือให้ผู้สังเกตการณ์งาน

5. เอกสารที่เกี่ยวกับการสอนภาษา - การสอนภาษา - การสอนภาษา - การสอนภาษา เคลลี

เคลลี (Kelly 1980 : 52 - 53) ได้เสนอแนะวิธีการสอนวิธีหนึ่งซึ่งมีขั้นตอน
ในการฝึกโดยใช้วิธีเฉพาะเป็นสื่อ คือ การสอนภาษาโดยใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
(Communicative Approach) คือ มีดังนี้

1. การใช้ภาษาที่ไม่มีความหมาย (Signless language)
2. การใช้ภาษาที่มีความหมาย (Significant language)
(Material)
3. ความจำเป็นของขั้นตอนที่ 1 และ 2 ในการเรียนภาษา (Signless language and Significant language)
4. การสอนภาษาแบบ (Communicative content) เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
และการขยายไปถึงการทางอื่น ๆ จะเห็นได้ว่า

การสอนภาษาแบบ (Communicative content) เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
และการขยายไปถึงการทางอื่น ๆ จะเห็นได้ว่า

มีขั้นตอนในการสอนทั้งหมด 6 ขั้นตอน ซึ่งในคำอธิบายแต่ละขั้นตอนจะแบ่งออกเป็น 2 คอลัมน์คือ กระบวนการ (Procedure) เป็นการอธิบายว่าผู้สอนทำอะไรบ้างและทำไม (Why) เป็นการบอกจุดประสงค์ของแต่ละกิจกรรมว่าทำเพื่ออะไร

กระบวนการ

ทำไม

ขั้นที่ 1 ทำกิจกรรมก่อนดู (Pre-viewing)

1. แนะนำหัวเรื่อง (Topic)	-	เพื่อดึงดูดความสนใจไปสู่หัวข้อของวิดีโอเทป
2. ตั้งคำถามโดยทั่วไป	-	นักเรียนจะได้เข้าใจว่าเขาจะได้ดู-ฟัง อะไร
3. แนะนำศัพท์ที่สำคัญ	-	นักเรียนควรที่จะจำได้

- การแนะนำหัวเรื่อง อาจทำได้โดยการเขียนชื่อเรื่องลงบนกระดานคำหรือแผ่นใส และบอกจุดมุ่งหมายในการดู

- การตั้งคำถาม อาจเป็นคำถามกว้าง ๆ 1 - 2 คำถาม ประเภท Wh-Question ซึ่งเป็นคำถามที่จะดึงจุดสำคัญของเรื่องออกมา เช่น จากเรื่อง "Finding Your Way" ครูจะเขียนคำถามและคำตอบของนักเรียนลงบนแผ่นใสหรือกระดาน แต่ไม่มีการเฉลยคำตอบ

T : What do you think "Finding Your Ways" is about ?

S₁ : It's about getting lost.

S₂ : It's about looking for a place.

T : Have you ever been lost ?

S₃ : Yes, I have.

- การเสนอแนะศัพท์สำคัญ (Key Vocab) ใช้แผ่นใสหรือกระดานคำ

ขั้นที่ 2 การรอบคอบทั้งเรื่อง (Global Viewing)

1. ตั้งคำถามความเข้าใจทั่ว ๆ ไป
ก่อนการดูวิดีโอเทป	- จะช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจข่าวสารทั้งหมด
(Information)
2. ให้ดูวิดีโอตลอดเรื่องโดยไม่หยุด	- เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนมุ่งฟังเพื่อรับข่าวสาร
(Message) แทนการรับรู้เป็นคำ (Word)
3. ตรวจสอบและอธิบายความเข้าใจ
ร่วมกันระหว่างนักเรียนกับครู	- เพื่อสร้างความแน่นอน มั่นใจในความหมาย
ทั้งหมดก่อนดูรายละเอียด
- การตั้งคำถามความเข้าใจทั่ว ๆ ไป (General Comprehension Questions)

เกณฑ์ในการตั้งคำถาม

เป็นคำถามประเภท Wh-Question ที่จะทำให้นักเรียนมุ่งความสนใจไปยัง
ข่าวสาร (Message) ของเรื่องที่จะได้ดู การที่จะใช้คำถามขึ้นต้นด้วย Who, What,
When, Where, Why, How, Which นั้นต้องให้สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา ซึ่งจะถาม
เกี่ยวกับตัวละคร (Characters) ฉาก (Setting) บทบาท (Role) สถานการณ์
(Situation) และโครงสร้างของเรื่อง (Plot)

สำหรับเรื่องที่เป็น Dialogue ตัวอย่างคำถามอาจเป็น

- Who are the people you see ?
- Where are they ?
- Why are they there ?
- What are they doing ?

ส่วนเรื่องที่เป็น Document ตัวอย่างคำถามอาจเป็น

- Where is this place ?
- What objects are shown ?
- What is the programme about ?

(Allen. 1985 : 41)

ขั้นที่ 3 การดูอย่างละเอียด (Intensive Viewing)

(Play-Pause-Check-Reviewing)

1. แนะนำให้นักเรียนทำงาน (Task) ใน Worksheet ที่เรียกว่า Viewing Guide	- นักเรียนจะได้รู้ว่าจะต้องดูอะไร
2. แนะนำให้นักเรียนได้ดูแต่ละตอนโดยไม่ต้องจดบันทึก	- นักเรียนจะจำได้โดยใช้ Short-term memory โดยการดู-ฟัง ในเวลาเดียวกัน
3. หยุดวิดีโอเทป ให้เวลาทำงานให้เรียบร้อย	
4. ตรวจสอบคำตอบ ให้ดูวิดีโอเทปบางตอนอีกครั้ง ถ้าจำเป็น	- เพื่อหาความถูกต้องในความเข้าใจในการฟัง

เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้เรียนภาษาจะต้องมีกิจกรรมการดู จาก Viewing Guide (Loneragan. 1983 : 75) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของ Viewing Guide ไว้ 2 ประการคือ

1. เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจในการดูวิดีโอเทปว่าเขาต้องดู-ฟังอะไร
 2. เพื่อเป็นการฝึกทักษะความเข้าใจ ไม่ใช่ออกแบบเพื่อทดสอบทักษะทางภาษา
- Viewing Guide มีประโยชน์ในการที่จะช่วยให้นักเรียนได้ทำงานเป็นรายบุคคล เป็นกลุ่มและช่วยในการระลึกข้อมูล (Recall Information) ได้ดี

ในการสร้าง Viewing Guide ไม่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงลงไป ขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหา และต้องสร้างให้เป็นแนวทาง (Guide) ให้นักเรียนขณะดูรายการภาษาที่ใช้จะก้องมีความยาก-ง่ายตามระดับความสามารถของนักเรียน โดยเน้นการใช้ภาษาที่จะช่วยให้นักเรียนได้ประสบความสำเร็จในการทำงานโดยลำพัง ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองเพื่อให้นักเรียนจะได้ไม่ต้องพะวงกับการอ่านทำความเข้าใจกับ Viewing Guide ขณะดูรายการ การใช้ภาพหรือไดอะแกรมจะมีประโยชน์มากสำหรับผู้เรียนที่ยังไม่มีความสามารถในการอ่านดีพอที่จะเข้าใจตัวเลือกได้ อาจใช้วิธีการลงใน Viewing Guide ที่เตรียมไว้แล้ว

ตัวอย่างที่ 1 ขณะนี้นักเรียนดูและฟังวิดีโออาจฝึก Note-taking Skill ได้ด้วย จาก Follow Me กล่าวถึงผู้หญิงสองคนในภัตตาคารกำลังพูดคุยถึง Lowry ซึ่งเป็นจิตรกรชาวอังกฤษ แต่ละคนแสดงความรู้สึกรู้สึกของตนต่อภาพผลงานของเขา

VIEWING GUIDE

The two ladies are talking about a Lowry print. They give their opinions. Listen to who says what, and mark the boxes.

	one lady says it	both ladies agree with it	nobody says its
I think it's lovely			
I think it's horrible			
I don't like his pictures			
I like all his pictures			
I like his colours			
All his pictures are about hotels			
All his pictures are about factories			

ตัวอย่างที่ 2 เป็น Worksheet ของบทเรียน Follow Me, Unit 4 สอนเกี่ยวกับ

การบอกสถานที่และทิศทาง การถามหาและให้รายละเอียดผู้เรียนจะใส่เครื่องหมาย (✓)

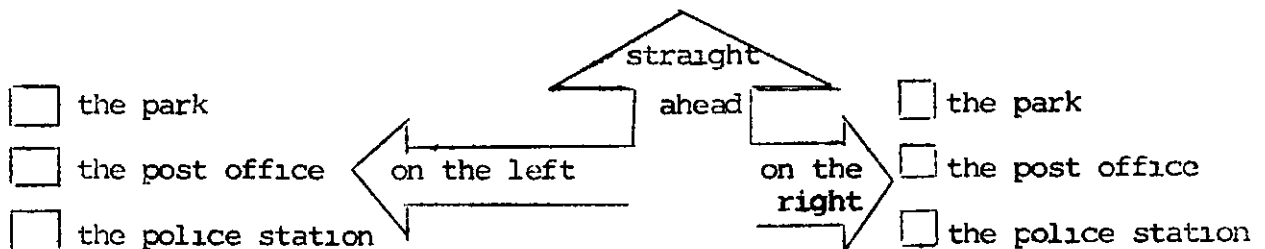
ใน ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ ผู้สอนไม่ควรให้ผู้เรียนเขียนข้อความยาว ๆ เพราะขณะที่ผู้เรียนชมบทเรียนนั้นเขาจะจับจ้องที่ภาพและฟังคำพูด หากให้เขียนอะไรที่ซับซ้อนก็จะไม่สามารถดูเหตุการณ์ต่อไปที่เกิดขึ้นได้ แต่ถ้าต้องการให้เขียนก็จะต้องหยุดบทก่อน (Lonergan.

1984 : 12 - 13)

VIEWING GUIDE

Where are the park, the post office, the police station ?

- ☐ the park
- ☐ the post office
- ☐ the police station

Where's the Grand Hotel ?

- It's ☐ in North Street
- ☐ in Market Street
- ☐ in South Street

Where's Castle Street ?

- It's ☐ on the left
- ☐ straight ahead
- ☐ on the right

Where's the Marble Arch Cinema ? It's ☐ next to the bank

- ☐ near the park
- ☐ opposite the park

ขั้นที่ 4 ทบทวนและอภิปราย (Review and discuss)

1 เลือกเปิดวิดีโอเป็นตอน ๆ ให้ดูเฉพาะภาพ
พูดให้ครบ บรรยาย	- เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทบทวนและฝึกพูด
2 อภิปรายเกี่ยวกับบท และผู้พูด เช่น - คำ คำวน - การเดินเสียง วัฒนธรรม - ลักษณะภาษาที่ใช้ - ภาษาของผู้สนทนา	- เพื่อเปลี่ยนความสนใจ ทักทายไปยัง
บท 1 ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ใน
สถานการณ์และภาษาที่ใช้ว่าเหมาะสม

- การพูดให้ครบหรือบรรยาย ใช้เทคนิค silent viewing ก่อนให้นักเรียน
พูดให้ครบ แล้วก็จะเปิดเสียงให้ฟังทันที เป็นการให้ *Immediately feedback*

เป็นตัวอย่างจาก It's Your Turn to Speak บทสนทนาเป็นตอน ๆ
เพื่อให้นักเรียนเดาว่าคำสุดท้ายนั้นควรจะเป็นอะไร แล้วจึงเปิดเสียงเฉลยคำตอบ
(Loneragan. 1984 : 38)

Sam : That's the train, there There it is. Ted! Hi,

Ted! How are you ? Pause button

Learners : I'm fine, thanks / Fine, thank you / Yes well, thank you
How are you ?

Pause button release

Ted : I'm fine thanks. How are you ?

Sam : I'm fine

Ted : It's good to see you again

Sam : Thanks You look well

Pause button

Learners : Thanks./Thank you, so do you./Thanks. You look
good too

Pause button release

Ted . Thanks. So do you.

Sam . Thanks. This is my wife, Alice, Ted.

Alice Hi. Hello.

Pause button

Learners . Hello, pleased to meet you./Hi /Hello, Alice

Pause button release

- การอภิปราย

ลอนเนอร์แกน (Lonergan. 1983 : 80) กล่าวว่าสิ่งที่มองเห็นจากวิดีโอเทป
จะสร้างความสนใจอย่างมากให้กับผู้เรียน เช่น การแต่งกาย กริยาท่าทาง ถนน อุท
สิ่งก่อสร้างและอาหาร บรรยากาศของต่างประเทศ จะนำไปสู่การอภิปราย ชักถาม ตามตัวอย่าง
ต่อไปนี้ จาก Follow Me U. 23 ผู้สอนหยุดเทปเพื่อให้นักเรียนอภิปรายและแสดงความ
คิดเห็น (Lonergan. 1984 : 68)

LOC SPOT . Looking for a new home

VCR PLAYS

PAUSE BUTTON stop at very first view of housing estate

Discussion points . Housing estate-what sort of people live here ?

Houses-semidetached, probably five rooms with a
garage, and a garden **front** and back. Open plan
layout-no fences or hedges at the front, but
probably at the back.

FRAME RELEASE

Husband . This is the place. Let's go and look at some houses.

Wife I don't know. I think we have to tell someone if
we want to see the houses.

- คุณค่าของ Silent Viewing

1. จะช่วยรวมความสนใจในการดู ช่วยให้นักเรียนได้คิดเกี่ยวกับสถานที่และสถานการณ์ก่อนที่จะได้รู้ว่าบุคคลเหล่านั้นทำอะไร
2. ทำให้เกิดความต้องการสื่อสารภายในกลุ่ม จะได้ตีความแปลความสิ่งที่ได้เห็น และตั้งสมมติฐานว่า Who they are, Why they are there, What's going on
แม้นักเรียนจะพูดเพียงเล็กน้อยแต่ก็ก่อให้เกิดและตีความ
3. เป็นการสร้างแรงจูงใจในการที่จะฟังเสียงต่อไปว่าเป็นการถูกต้องกับที่เขาได้ตีความไว้หรือไม่ และเป็นการทำให้เกิดการฟังเพื่อที่จะรับข่าวสาร (Message) มากกว่าที่จะฟังและรับรู้เป็นคำ (Word) ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในการสื่อสาร
4. เป็นสิ่งเร้าที่จะทำให้เกิดพัฒนาการพูดต่อไป (Allen. 1985 : 40)

ขั้นที่ 5 กิจกรรมสร้างเสริม (Reconstruction Activities)

1. แนะนำโครงสร้างใหม่ในสถานการณ์เดิม	- เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักโครงสร้างภาษาในระดับที่แตกต่างกันออกไป
2. ทำกิจกรรมคู่ (Pair work)
โดยใช้ภาพ ใต้อะแบรมพัฒนาการใช้ภาษาโดยมีพื้นฐานจากรูปแบบ (Model) เกม	- เพื่อเป็นการฝึกพูดแบบกึ่งกลไก
3. ให้สรุปเรื่องที่ได้ออกจากวิดีโอ โดยใช้ภาษาใหม่	- เพื่อเป็นการทดสอบความเข้าใจในการฟังเรื่องราว (ซึ่งอาจจะไม่ใช่การสื่อสาร)

- การแนะนำโครงสร้างใหม่

ภาษาก็คล้าย ๆ กับกิจกรรมแบบอื่น ๆ ของสังคมที่จะต้องมีความเหมาะสมในการใช้สำหรับคนที่เป็นเจ้าของภาษานั้น ๆ ความแตกต่างของภาษาไม่ได้ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้พูดซึ่งได้แก่ชั้นของสถานภาพ กลุ่มเชื้อชาติ อายุ และเพศเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมที่บุคคลนั้นกำลังใช้ภาษาเกี่ยวข้องหรือรับใช้อยู่ เช่น บทบาทตามสภาพทางสังคม เวลา สถานที่ ตลอดจนหน้าที่และขอบข่ายในการใช้ภาษานั้นว่าเราใช้ภาษาทำหน้าที่อะไร ในฐานะที่เราเป็นใคร

T library

S₂ Could you tell me the way to the library, please ?

S₃ : Yes, walk along the road to the corner

ขั้นที่ 6 กิจกรรมขยาย (Extension Activities)

- ทำกิจกรรมกลุ่ม (Group Work)
โดยให้สถานการณ์เพื่อเตรียมทำ
บทบาทสมมติหน้าชั้น

- เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่เขา
ได้รับมาอย่างมีความหมาย
- เพื่อประยุกต์ใช้ภาษาในวิดีโอเทปใน
หัวข้อที่แตกต่างออกไป

✓- การทำบทบาทสมมติ (Role play)

กริฟฟี่ (Griffie. 1986 : 18) กล่าวว่า การให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ
ไม่ใช่การเอนหรือการให้ข้อมูลใหม่ แต่เป็นการฝึกความสามารถทางภาษาที่นักเรียนมีอยู่
และเป็นการบังคับให้เขาได้รู้จักคัดแปลงสิ่งที่เขารู้อยู่แล้วมาใช้ในการพูด และจะเป็นการช่วย
สร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้เกิดขึ้นกับนักเรียนได้มาก

ลอนเนอร์แกน (Lonergan. 1984 : 85) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติ
เป็นการให้โอกาสที่ดีแก่นักเรียนในการที่จะแสดงความสามารถในการใช้ภาษา ถ้านักเรียน
ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมาะสมแสดงว่าเขาเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ สถานการณ์จะมี
ประโยชน์ในการฝึกพูดได้มาก วิดีโอเทปเสนอจากที่ผู้เรียนใช้เป็นแบบในสถานการณ์การติดต่อ
สื่อสารซึ่งมีความสำคัญอยู่ 2 ประการคือ

1. เป็นแบบ (Model) ในการทำบทบาทสมมติหลังจากดูแบบจะทำให้ผู้เรียนมี
ความคิดที่กระจ่างชัดว่าจะจัดอย่างไร มีลำดับอย่างไร
2. เป็นการสร้างความมั่นใจในตนเอง เนื่องจากว่าผู้เรียนส่วนมากจะอายที่จะ
แสดงบทบาทสมมติหน้าชั้น รูปแบบในวิดีโอ จะทำให้ผู้เรียนได้ลอกเลียนแบบท่าทางของผู้แสดงได้
โดยทั่ว ๆ ไปกิจกรรมบทบาทสมมติจะทำในตอนท้ายของบทเรียนและผู้สอนจะต้องมั่นใจ
ว่านักเรียนมีความมั่นใจเกี่ยวกับศัพท์ โครงสร้างที่เขาต้องการใช้เพื่อเขาจะได้แสดงหรือพูด
ออกมาอย่างคล่องแคล่ว นอกจากนี้การเสนอแบบในวิดีโอจะช่วยกำหนดขอบข่าย (Outlined)

ในการแสดง ถ้าเป็นเรื่องที่ยากเกินไปอาจใช้เทคนิค Silent Viewing ฝึกก่อนที่จะออกมาแสดงบทบาทสมมติ ตัวอย่างสถานการณ์ที่ให้นักเรียนทำบทบาทสมมติจาก "Finding Your Way" (Miller. 1983 : 33 - 34)

Situation

You are a student in a strange city and have address of an old friend, whom you want to look up. Since you don't have a map of the city, you must ask the people on the street for the directions.

Role :

1. Student
2. Local resident 1 (knows the place you are talking about)
3. Local resident 2 (doesn't know the place you are looking for)
4. Local resident 3 (neighbor of your friend)

6. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับวิดีโอเทปกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

6.1 ความสำคัญของวิดีโอเทป

เกลลี (Kelly. 1985 : 52) กล่าวถึงความสำคัญของวิดีโอเทปในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า

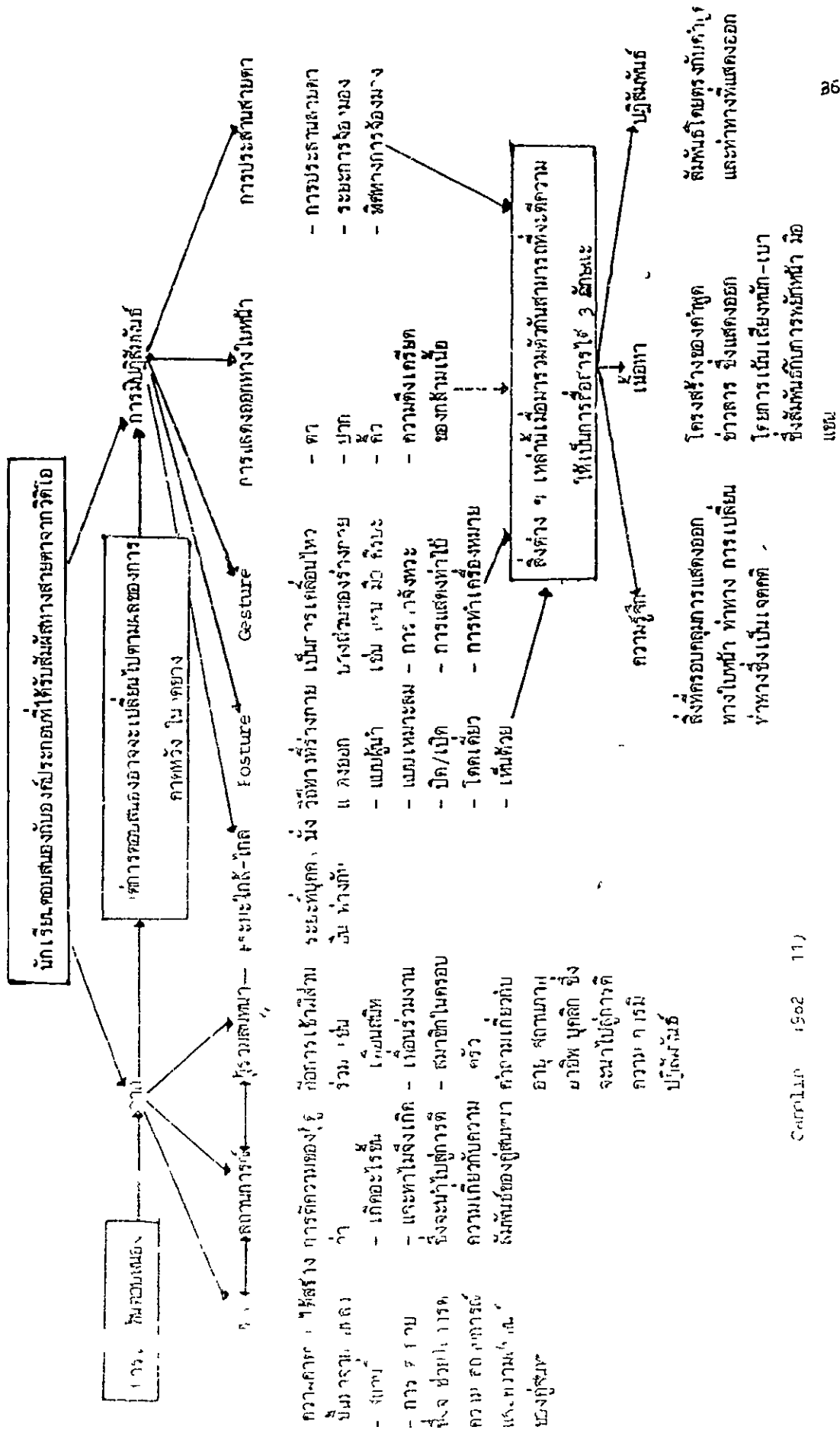
1. สามารถใช้เป็นแบบในการสาธิตทักษะการแสดงออกของภาษาเป้าหมายที่เราต้องการให้นักเรียนได้รับ ซึ่งรูปแบบของวิดีโอั้นจะต้องเป็นการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมระหว่าง 2 คนขึ้นไปหรือเลือกตามหน้าที่การใช้ (Function) ที่ต้องการให้นักเรียนสามารถตอบสนองได้
2. เป็นข้อมูลป้อนเข้าเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง
3. เป็นสิ่งเร้าสำหรับการอภิปราย การทำละคร การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งขึ้นอยู่กับชนิดของวิดีโอที่ใช้ในจุดมุ่งหมายที่กว้างกับออกไป

แอลแลน (Allen. 1985 : 48 - 49) กล่าวถึงความสำคัญของวิดีโอเทป

ไว้ว่า

1. เสนอสิ่งที่เหมือนจริง (Realistic) ของชีวิต ซึ่งจะทำให้เข้าใจได้ดีต่อการฝึกพูด เพราะสามารถที่จะรับรู้ภาพที่เคลื่อนไหวและเสียงในเวลาเดียวกัน
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกพูด จากสถานการณ์ที่เสนอฉากและลักษณะตัวละครที่ชัดเจน เป็นแบบในการหาบทบาทสมมติ อภิปรายโต้เถียง และเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการสื่อสารในห้องเรียน
3. เสนอสื่อทางสายตา ซึ่งนักเรียนจะรับ-ส่งสัญญาณทางสายตาเมื่อพูดคุยกันสิ่งเหล่านี้จะช่วยเราถอดรหัสว่ากำลังสื่อสารอะไร ซึ่งจะเป็นการช่วยผู้เรียนเมื่อได้ฟังภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ยังช่วยทำให้ผู้เรียนมีสมาธิเพราะต้องตั้งใจฟัง

ลอนเนอร์แกน (Lonergan. 1984 : 4 - 5) กล่าวว่าลักษณะสำคัญของวิดีโอคือ ความสามารถในการเสนอสถานการณ์การสื่อสารที่สมบูรณ์ ในบริบทผู้เรียนสามารถรับรู้ได้ง่าย โดยผ่านการเห็นภาพที่เคลื่อนไหวและได้ยินเสียงไปพร้อม ๆ กัน ผู้เรียนสามารถมองเห็นคู่สนทนาเกี่ยวกับ อายุ เพศ ความสัมพันธ์ การแต่งกาย สถานภาพทางสังคม อารมณ์ ความรู้สึก ยิ่งไปกว่านั้นยังมองเห็นการสื่อสารที่นอกเหนือจากภาษาพูด เช่น การแสดงสีหน้า ท่าทาง ซึ่งสอดคล้องกับแคนคลิน (Candlin. 1982 : 11 - 13) ที่เห็นว่าวิดีโอจะช่วยให้ผู้เรียนตีความได้ง่ายขึ้นจากองค์ประกอบที่ได้รับสัมผัสทางสายตา (ดูรายละเอียดหน้า 36) เพราะเพียงแค่แสดงอาการกับกริยาท่าทาง ออกมาก็สามารถสื่อสารกันได้ และนอกจากนั้นพฤติกรรมของภาษาท่าทางจะเป็นสิ่งช่วยให้ได้รับมโนทัศน์ทางความหมาย (Concept of meaning) ได้อย่างกว้างขวาง (Kelly. 1985 : 53)

และเช่นเดียวกัน จากที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนจะช่วยให้ผู้เรียนทราบว่าเกิดเหตุการณ์ขึ้นที่ไหน ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่ช่วยให้เกิดความแจ่มชัดว่าสถานการณ์นั้น ๆ เป็นแบบแผนหรือไม่เป็นแบบแผน และวิดีโอเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของต่างชาติได้ดี (Geddes. 1981 : 20)

6.2 การเตรียมตัวในการใช้วิดีโอเทปในการสอน

การใช้วิดีโอเป็นสื่อการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์ ประสพผลสำเร็จ และผู้เรียนได้เรียนรู้บรรลุจุดประสงค์ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการที่จะเลือกเนื้อหาให้เหมาะสม มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการใช้ มีความชำนาญคล่องแคล่วและมีเทคนิคในการสอน ฉะนั้นสิ่งที่ผู้สอนควรคำนึงเมื่อใช้วิดีโอเทป คือ

1. ผู้สอนจะต้องคัดเลือกบทเรียนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน และแน่ใจว่าสื่อชนิดนี้เหมาะสมกับสถานการณ์ในชั้นเรียนตอนนั้นจริง ๆ และถามตัวเองอยู่เสมอว่าจะช่วยให้การเรียนการสอนดีขึ้นกว่าการเสนอด้วยสื่อชนิดอื่น สำหรับความยาวแต่ละรายการควรยาวประมาณ 2 - 4 นาที

2. การเตรียมตัวก่อนสอน เมื่อเลือกโปรแกรมได้แล้ว (วาวแวว โรงสะอาด 2528 : 4 - 5)

- 2.1 สละเวลาดูบทเรียนดังกล่าวหลายครั้งล่วงหน้า ทำบันทึกเป็นตอน ๆ จดหมายเลข (Counter Number) ของตอนที่เปิดซ้ำหรือตอนที่หยุด

- 2.2 เตรียมคำถามนำเรื่องและสอนศัพท์ล่วงหน้า (Preteach) คำบางคำที่ผู้เรียนจะได้พบบ่อย ๆ และอาจสร้างปัญหาทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจได้

- 2.3 เตรียม Worksheet ของ Viewing Guide ให้ผู้เรียนทำก่อนการดูหลังการดู หรือขณะที่ดูรายการ เพื่อกระตุ้นให้นำเข้าสู่เรื่องที่เรียน

- 2.4 เลือกเทคนิคการสอนว่าตอนใดควรจะใช้ให้ผู้เรียนดูเฉพาะภาพ (Silent Viewing) ฟังเฉพาะเสียง (Sound Only) หรือจะแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่มให้กลุ่มหนึ่งดูเฉพาะภาพ อีกกลุ่มหนึ่งฟังเฉพาะเสียง แล้วแลกเปลี่ยนข้อมูลกันซึ่งเรียกว่า Jigsaw Viewing

2.5 บันทึกอย่างละเอียดว่าจะเน้นเนื้อหาต่อไปนี้

1. ลักษณะหน้าที่ของภาษา (Language functions) ที่บทเรียนนั้นครอบคลุมถึง เช่น การถามทิศทาง การขอและการให้อนุญาต เป็นต้น
 2. การเชื่อมต่อกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะอื่น เช่น อ่าน เขียน
 3. การให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาตามแบบที่เห็นจากวิดีโอเทปเพื่อการสื่อสาร
- ในสถานการณ์จริง

4. เตรียมสื่อการสอนประเภทอื่นไว้ใช้ร่วมด้วยตามแต่ความจำเป็น เช่น แผ่นใส หรือแถบประโยคหรือแถบคำ (Flash Card) เพื่อใช้อธิบายโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่สำคัญ

3. ผู้สอนจะต้องเตรียมตัวเองให้คุ้นเคยกับเครื่องเทปโทรทัศน์ ตลอดจนการใช้ปุ่มต่าง ๆ ให้คล่องแคล่ว สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้พอสมควร

4. ผู้สอนสามารถใช้เทปโทรทัศน์ควบคู่กับสื่อการสอนอย่างอื่น เช่น กระดานคำ บัตรคำ แถบประโยค และแผ่นโปสเตอร์

5. ห้องที่จะใช้สอนด้วยวิดีโอเทปจะต้องมีขนาดพอดีไม่ใหญ่เกินไป เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้เห็นภาพบนจอโทรทัศน์ และได้ยินเสียงอย่างชัดเจน ผู้เรียนอยู่ห่างจอไม่เกิน 30 ฟุต (อมรา แสงจันทร์ 2528 : 53)

6.3 เทคนิคในการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิดีโอเทป

ในปัจจุบันการเรียนการสอนมุ่งที่จะฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน หรือที่เรียกว่า ทักษะบูรณาการ (Integrated Skill) แต่อย่างไรก็ตามการใช้สื่อวิดีโอเทปจะช่วยในการฝึกทักษะฟัง-พูดได้เป็นอย่างดี เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและติดตามสิ่งที่นำมาเสนอได้ง่ายขึ้น เทคนิคต่าง ๆ ที่นำมาใช้อาจจะเป็น

1. กิจกรรมก่อนดู (Viewing Guide)

เป็นการวางแผนและจุดมุ่งหมายที่จะดู ผู้เรียนควรทำความเข้าใจกับ viewing guide ให้ถ่องแท้เสียก่อน ควรทำให้ง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนที่จะทำได้ ด้วยตนเองด้วยความมั่นใจ

2. Silent Viewing

เป็นเทคนิคที่ให้ผู้เรียนได้ดูเฉพาะภาพแต่ไม่ให้ได้ยินเสียง ข้อควรคำนึงก็คือ ก่อนดูสื่อผู้เรียนควรทำความเข้าใจกับ Viewing Guide เสียก่อน เพราะจะช่วยให้ผู้เรียน พุ่งความสนใจสิ่งที่จะดูต่อไป เมื่อดูแล้วผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นให้หาคำตอบว่าใครทำอะไร อยู่ที่ไหน และอะไรกำลังจะเกิดขึ้น และพยายามหาข้อความมาสอดคล้องกับภาพที่เห็นการเรียนรู้ จะสมบูรณ์ขึ้น เมื่อผู้เรียนได้ยินเสียงไปพร้อมกับภาพ ผู้เรียนสามารถเปรียบเทียบระหว่างที่ตนเอง เปรียบเทียบกับสิ่งที่เห็นจริงในวิดีโอเทป

3. Listening with no Picture

เป็นเทคนิคที่ตรงกันข้ามกับ Silent Viewing ผู้เรียนจะได้ Viewing Guide ที่จะช่วยให้ผู้เรียนฟังอย่างมีจุดมุ่งหมายยิ่งขึ้น ผู้เรียนจะได้ฟังเฉพาะเสียงเท่านั้น แล้วเดาว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นที่ไหน ใครกำลังคุยกัน แล้วมาฟังใหม่พร้อมดูภาพเปรียบเทียบกับ ว่าสิ่งที่เขาและสิ่งที่เห็นจริงตรงกันหรือไม่

4. Jigsaw Viewing and Listening

เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนกรังชิ้นดูภาพโดยไม่ได้ยินเสียง อีกครึ่งหนึ่งฟังเสียงแต่ไม่ให้ เห็นภาพ หลังจากนั้นก็มารวมกันเป็นคู่ แลกเปลี่ยนรายละเอียดในสิ่งที่ตนได้ดูและได้ฟัง แล้วให้ ทั้งคู่ดูใหม่อีกครั้งหนึ่งโดยให้เห็นทั้งภาพและได้ยินทั้งเสียง แล้วเปรียบเทียบว่าตนเองได้เก็บเกี่ยว รายละเอียดได้เพียงตรงแค่ไหน (วชิรชัย โจทยกิจ 1985 : 85 - 90)

6.4 กิจกรรมการฝึกทักษะฟัง-พูด ด้วยวิดีโอเทป

ทักษะการฟัง

1. ทำแบบฝึกหัด ตอบถูกหรือผิด ก่อนหรือหลังดูรายการ
2. ทำแบบฝึกหัดเลือกตอบหลังดูรายการ
3. การเติมความถี่ลงในช่องว่าง (Listening Grids) ควรแนะนำแบบฝึกหัด ก่อนแล้วดูวิดีโอ เกมเครื่องหมาย ในช่องจำนวนความถี่ของคำที่ได้ยิน
4. การรวบรวมคำเป็นหมวดหมู่ (Compilation of list) ให้นักเรียน ชมรายการแล้วจดสิ่งที่ได้ยิน ความรู้สึก และสำนวนต่าง ๆ

5. กล่าวสรุป (Summary) ให้ดูรายการทั้งหมดแล้วสรุปเป็นภาษาแม่ หรือภาษาต่างประเทศ

6 การเรียงลำดับเหตุการณ์ ให้นักเรียนดูรายการจนจบแล้วให้ประโยคต่าง ๆ มาแล้วให้เรียงลำดับเหตุการณ์

7. เพิ่มคำถามในช่องว่าง เช่น รายการ Challenge ของ BBC เป็นรายการที่เล่าเรื่องของตัวละครแต่ละตัว การเปลี่ยนงานแต่ละครั้ง โดยให้คำถามให้ผู้เรียนเติมข้อมูลรายละเอียดตามตัวอย่าง

	Phil	Erwin	Steve
1. How do they feel about their jobs ?	boring	doesn't like it. will give up soon.	fed up
2. What kind of job have they done ?	factory worker	1. shop assistant 2 factory labourer 3. hospital worker	a shop assistant
3. What kind of job do they prefer ?	Jobs with kids	sport teacher	-
4. How much do they earn per week ?	24	-	£ 25

8. การแปลคำ วลี ประโยค สำนวน

9. แบบฝึกหัดจากรายการข่าว

โดยให้ฟังข่าว 4 - 5 ข่าว แล้วให้ตอบคำถามโดยเติมคำในช่องตารางตาม

ตัวอย่าง

ข่าวอันดับที่	Who	What	When	Where	Why	Comment
1						
2						
3						

10. เขียนบทสนทนาในลักษณะการถาม-ตอบ โดยให้นักเรียนดูรายการจนจบ

2 ครั้ง ครั้งที่ 3 หยุดที่ละประโยค ให้ดูเฉพาะภาพให้เติมบทสนทนา

ทักษะพูด

วิธีนี้อาจสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการออกเสียงประกอบการแสดงออก
ได้โดยสามารถฝึกทักษะการพูดได้ 2 ตอน คือ ทำกิจกรรมระหว่างการดูและทำกิจกรรมหลังดู

1. กิจกรรมระหว่างการดู

1.1 พูดวลีหรือประโยคที่ปรากฏบนจอเป็นช่วง ๆ

1.2 พูดโดยใช้การถามการถาม-ตอบ โดยการใช้รายการให้ดูจนจบ

กรอบเพกกลับหยุดก่อนที่จะถึง Frame ที่จะให้ฝึก นักเรียนจะพูดประโยคที่คิดไว้ต่อจากนั้น
เปิดเพกเร็วตรวจสอบว่าคล้ายคลึงกับที่เก่าไว้หรือไม่

1.3 การตั้งคำถาม อาจเป็นคำถามระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน

เช่น รายการ Sadrina เปิดการให้หญิงเปิดประตูออกมาหุคพาเอาไว้แล้วถาม

T How is she holding a door ?

S She is holding its.....

1.4 หยุดภาพให้พรณาฉากโดยให้ดูรายการจนจบ กรอเพกลับหยุดภาพเป็นตอน
ให้ผู้เรียนแต่ละคนช่วยกันอภิปรายว่าฉากนั้นมีอะไรบ้าง

2. กิจกรรมหลังการดู

2.1 ตั้งคำถามซึ่งกันและกัน ทำเป็นกิจกรรมคู่ได้

2.2 ทำท่าทางประกอบเรื่อง (Mime Cues) โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็น

2 กลุ่มหรือเป็นคู่ ฝ่ายหนึ่งแสดงท่าทาง อีกฝ่ายหนึ่งพูดประโยคตามท่าทาง

2.3 ทำกิจกรรมคู่ โดยให้ Script บทสนทนาหรือให้เฉพาะหัวเรื่อง
แต่ละคน

2.4 เล่าเรื่องราวการต่าง ๆ (Retelling Story) โดยให้ช่วยกันเล่า
คนละ 1 ประโยค จนจบรายการ

2.5 กำหนดสถานการณ์ ให้แสดงบทบาทสมมติ

2.6 กิจกรรมแผ่นบัตรแสดง (Mood Cards)

แต่ละบัตรจะบอกความรู้สึกเกี่ยวกับอารมณ์ เช่น โกรธ ความสุข ความเศร้า
ควรแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มแจกบัตรก่อนการดูเพื่อจะได้ตั้งใจดู เมื่อดูจบแล้วให้แต่ละกลุ่มพูดซ้ำ
ประโยคตามบัตรที่ได้รับ (วัฒนธรรม สังคม เรื่อง 2528 : 23 - 31)

6.5 แหล่งวิดีโอไทย

โดยทั่วไปอาจแบ่งแหล่งที่ครูสอนภาษาอังกฤษ สามารถนำวิดีโอมาใช้สอนได้ดังนี้

1. บทเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีจำหน่ายในท้องตลาด ส่วนใหญ่ต้องฟังบทเรียน
ที่ต่างประเทศผลิตขึ้นเป็นหลัก เป็นสื่อที่มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากที่สุด บทเรียนที่ใช้
แพร่หลายคือ บทเรียนชุดที่ BBC และ British Council จัดทำขึ้น

- ภาษาอังกฤษระดับต้น Follow Me, On We Go

- ภาษาอังกฤษระดับกลาง The Sadrina Project, People You Meet

- ภาษาอังกฤษระดับสูง Challenges, The Bellcrest Story

- มีตั้งแต่ระดับต้น-ระดับสูง Video English ของ British Council/Macmillan

บทเรียนชนิดนี้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ไม่มีปัญหาด้านการผลิต

2. บทเรียนที่บันทึกจากรายการทางสถานีโทรทัศน์ (Off-Air) เป็นการเลือกบันทึกรายการที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ เช่น รายการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเปิด ซึ่งจัดทำโดยมีจุดมุ่งหมายที่เห็นได้ชัดว่าต้องการเน้นด้านโครงสร้างภาษาหรือลำดับความสามารถในการสื่อสาร การบันทึกข่าวต่างประเทศ การสัมภาษณ์ สารคดี หรือภาพยนตร์ วิดีโอที่มีเสียงบรรยายเป็นภาษาอังกฤษมาใช้เป็นบางตอน วัสดุประเภทนี้ไม่ได้จัดไว้เพื่อสอนภาษาแต่เป็นวัสดุที่มีลักษณะเป็นจริง (Authentic) ซึ่งผู้เรียนอาจจะเข้าใจยาก ดังนั้นผู้สอนจะต้องใช้เวลาในการปรับให้เข้ากับบทเรียนและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบ (Calsoyas. 1981 : 4)

3. บทเรียนที่ผู้สอนผลิตใหม่ทั้งหมดอาจจะเนื่องจากบทเรียนที่มีอยู่ไม่เหมาะสมหรือไม่ครอบคลุมเนื้อหา แต่อย่างไรก็ตามต้องคำนึงด้วยว่าผลงานที่ผลิตออกมาคุ้มค่าหรือเปล่า เพราะต้องเสียเวลาในการเตรียมตัวไม่ว่าจะเป็นเงินทุน เวลา บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และเทคนิควิธีการต่าง ๆ (วาวแวว โรงสะอาด 2528 : 3 และ วุฒิชัย โงทัยกิจ 1985 : 83 - 85)

6.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิดีโอเทป

จากงานวิจัยของ แมคไนท์ (Macknight. 1981) พบว่า วิดีโอเทปกลายเป็นอุปกรณ์ที่นิยมกันมากในห้องเรียนภาษา ครูชอบวิดีโอเพราะว่า

1. กระตุ้น จูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจบทเรียนได้
2. แสดงให้ผู้เรียนเห็นการนำภาษามาใช้กับสถานการณ์ที่เหมาะสมและเป็นจริง
3. ทำให้เห็นการใช้ภาษาที่เจ้าของภาษาใช้อยู่ในชีวิตจริง
4. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาในบริบท (Context) ได้ง่าย และเร็วขึ้น

(Kanittha Vanikiet 1985 : 2)

รอเจอร์ (Rogers. 1977) พบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมักจะมีปัญหาในการสื่อสารด้วยภาษาทำทาง รอเจอร์ให้ความสำคัญกับปัญหานี้มาก ถึงกับประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการ (Work Shop) ในการอบรมดังกล่าว ผู้เข้าอบรมเป็นนักเรียนต่างชาติต้องศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบในการสื่อสารทั้งการใช้คำพูดสื่อสารและภาษาทำทาง

สื่อสาร พร้อมกับได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับตัวอย่างที่ยกมาในเรื่องการสื่อสารที่ประสบผลสำเร็จ และล้มเหลว นอกจากนี้นักเรียนได้ลองทำการเรียนโดยใช้วิดีโอเทปด้วยตนเอง ผลปรากฏว่า ได้ผลเป็นที่พอใจเพราะผู้เข้ารับการอบรมสามารถฝึกพูดเพื่อสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ (วชิชัย โจทยกิจ 1985 : 82)

กนิษฐา (Kanitttha. 1985 : 1 - 11) ได้ศึกษาความเข้าใจในการฟัง จากวิดีโอเทปของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และพยาบาล ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหิดล ในปี 1984 ผลพบว่า

1. วิดีโอเป็นสิ่งเร้าที่ดึงดูดใจทั้งนักเรียนและอาจารย์ผู้สอน
2. ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียน
3. เป็นการนำวัฒนธรรมเข้ามาสอนในชั้นเรียน ซึ่งนำไปสู่การอภิปรายในชั้นเรียน

ต่าง ๆ อย่างสนุกสนาน มีชีวิตชีวา

7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

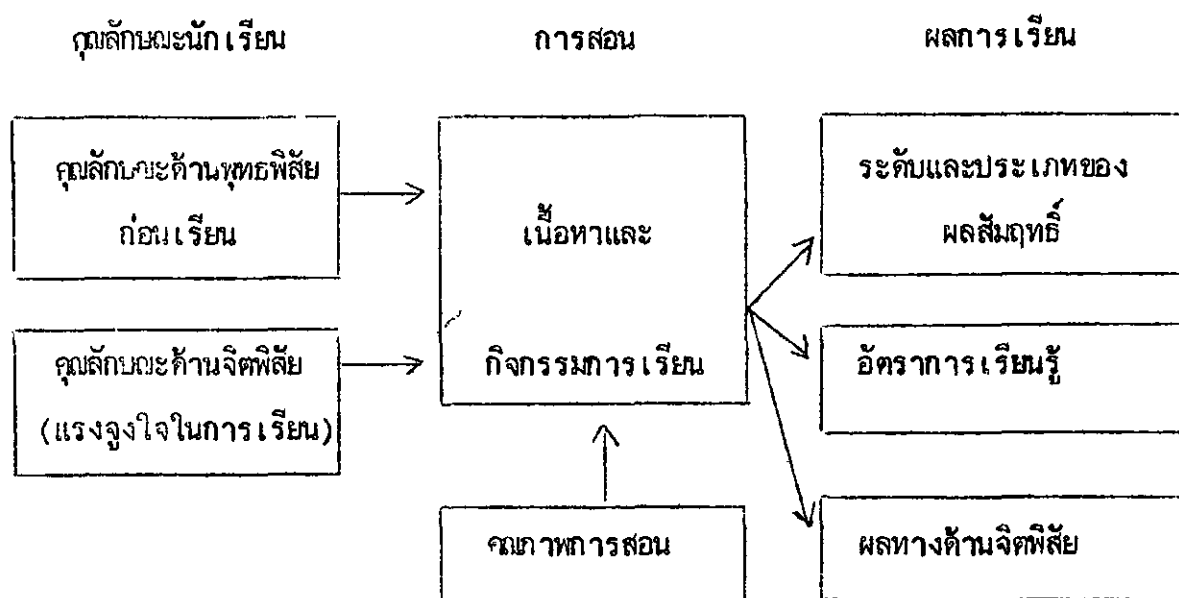
7.1 แรงจูงใจกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

คามทฤษฎีการเรียนรู้ของ บลูม ที่เสนอไว้ในปี 1976 กล่าวว่า ความสามารถด้าน พหุทธิสัย (Cognitive) คือความรู้ที่จำเป็นก่อนเรียน คุณลักษณะด้านจิตพิสัย (Affective) คือแรงจูงใจในการเรียน คุณภาพการสอนจะเป็นตัวกำหนดผลการเรียนอันได้แก่ ระดับและ

ประเภทของผลสัมฤทธิ์ อัตราการเรียนรู้ และผลทางด้านจิตพิสัยตามไดอะแกรม

การสังเกตสัมฤทธิ์ที่กระทำ - พัง - พัง - แล แรงจูงใจในบทเรียนและ E
รองแรก ม 5 ได้บ่งชี้ถึงความเข้าใจ แบบสุดท้ายที่ได้อธิบายคือ

ผลรวม 550 ผลรวมค่าเฉลี่ย 420.78
ม 7-95 ก
5 2

(บุญยม กริสะอาด 2528 : 46 - 48)

7.2 ความหมายของการจูงใจ

การจูงใจ (Motivation) หมายถึง การกระตุ้นหรือล่อให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้นด้วยสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง การจูงใจมีพลังมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับส่วนประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือ

1. แรงจูงใจ (Motive) ได้แก่ ความต้องการ สนใจ หัสนคติ ลักษณะนิสัย ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดภายในร่างกาย
2. สิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อ (Incentive) ได้แก่ สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอก ร่างกาย ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางพฤติกรรม

7.3 ประเภทของแรงจูงใจ

แบ่งตามเหตุผลเบื้องหลังในการแสดงออกของพฤติกรรมแบ่งเป็น 2 ประเภท

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) หมายถึง การที่บุคคลมองเห็นคุณค่าที่จะกระทำด้วยความเต็มใจ เชื่อกันว่าถ้าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจประเภทนี้จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ดังนั้นครูควรพยายามสร้างแรงจูงใจประเภทนี้ให้เกิดมากที่สุด ได้แก่

การอยากเรียนเพราะต้องการเป็นผู้มีความรู้

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมเพราะต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่นำมาเข้าภายนอก เช่น รางวัล เกรด

แรงจูงใจภายในมีค่ากว่า แรงจูงใจภายนอก แต่แรงจูงใจภายในปลูกฝังให้เกิดกับผู้เรียนได้ยากกว่า ดังนั้นการสร้างแรงจูงใจกับเด็กมักทำให้เกิดแรงจูงใจภายนอกเสียก่อนจึงสร้างให้เกิดแรงจูงใจภายในทีหลัง (กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ 2528 : 227 - 228)

7.4 แรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

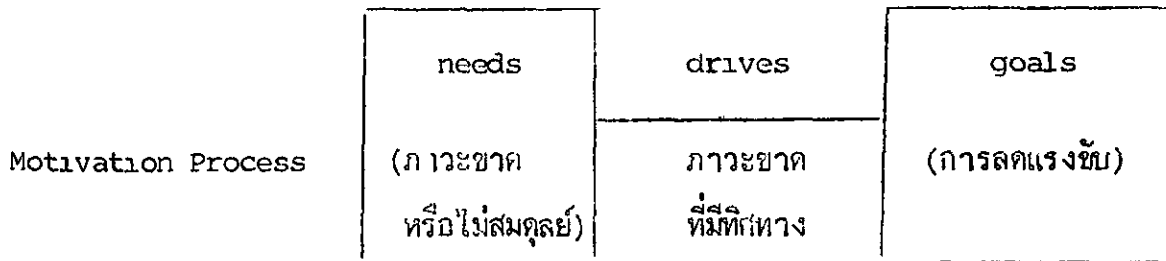
เวอเธร์ กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญมากในการเรียนภาษา จาโคโบวิทซ์ (Jakobovitz) ให้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ คือ ความถนัด สติปัญญา ความมานะพยายาม หรือแรงจูงใจในการเรียน และองค์ประกอบอื่น ๆ ต่อมานักจิตวิทยาชาวอเมริกันและนักจิตวิทยาชาวแคนาดาได้ทำการเก็บายึกพื้นฐานการวิเคราะห์ของจาโคโบวิทซ์ แล้วสรุปองค์ประกอบสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศออกมาเป็นเปอร์เซ็นต์ดังนี้

1. ความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศ	30%
2. สติปัญญา	20%
3. ความมานะพยายามหรือแรงจูงใจ	33%
4. องค์ประกอบอื่น ๆ	15%

จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจในการเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญพอ ๆ กับความถนัดทางการเรียน ดังนั้นในการสอนภาษาต่างประเทศผู้สอนไม่ควรละเลยองค์ประกอบด้านนี้

การตั้งใจเรียนและการใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียนเป็นผลสะท้อนมาจากแรงจูงใจของผู้เรียน และเป็นที่ปรากฏอย่างเด่นชัดว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจที่เกิดจากแหล่งจูงใจที่มีความหมายจะมีความมานะพยายามในการเรียนมาก (Jakobovitz. 1971 : 96)

วงจรของแรงจูงใจประกอบไปด้วยส่วนประกอบ 3 ประการ ที่ต้องการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีผลกระทบต่อกันคือ ความต้องการ (Need) แรงขับ (Drive) และเป้าหมาย (Goal)

- ความต้องการ เป็นสภาพที่ขาดแคลนซึ่งเกิดขึ้นเมื่อใดก็ตามที่มีความไม่สมคูลย์ทางสรีระหรือทางใจ
- แรงขับ เป็นตัวสำคัญของกระบวนการมีแรงจูงใจหรือวงจรแห่งแรงจูงใจเพราะแรงขับจะเป็นตัวมุ่งกระทำ Action Oriented เสริมกำลังเพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมาย
- เป้าหมาย (Goal) เป็นจุดสุดท้ายของแรงจูงใจ หมายถึง อะไรก็ได้ที่จะทำให้แรงขับลดลงหรือบรรเทาความหึงการ เพราะฉะนั้นการบรรลุเป้าหมายก็มีความโน้มเอียงที่จะช่วยให้ภาวะสมคูลย์ของกายหรือทางใจกลับมีมาใหม่ (นิยม สารรัศม์ 2524 : 16 - 17)

สำหรับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศที่ Gardner and Lambert ได้ศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประการ คือ

1. Instrumental Motivation หมายถึง แรงจูงใจของนักเรียนที่ต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อจะใช้เป็นเครื่องมือประกอบอาชีพต่อไป
2. Integrative Motivation หมายถึง แรงจูงใจที่ต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อให้เข้าถึงวัฒนธรรมและต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลในวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ (Brown. 1980 : 114)

ความต้องการและแรงขับภายในที่ทำให้เกิดแรงจูงใจที่ ออซูเบล (Ausubel. 1968 : 363 - 379) ได้เสนอไว้มี 6 ประการ

1. ความต้องการที่จะสำรวจ คือความต้องการที่จะค้นหาเพื่อขจัดความสงสัยที่มีอยู่
2. ความต้องการที่จะสัมผัสกับสิ่งแวดล้อม คือความต้องการที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งกับสิ่งที่อยู่รอบตัวเรา และการกระทำนั้นจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น

3. ความต้องการที่จะทำกิจกรรม คือความต้องการที่จะเคลื่อนไหวหรือออกกำลังกายทางกายและจิตใจ
4. ความต้องการที่จะได้รับการกระตุ้น คือความต้องการที่บุคคลประสงค์ที่จะให้ตัวเองได้รับ
5. ความต้องการที่จะได้รับความรู้ คือความต้องการที่จะค้นหาความรู้เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากความต้องการในข้อ 1 - 4 และเพื่อจัดระบบความรู้ให้กับตนเอง
6. ความต้องการที่ส่งเสริมตัวเองให้สูงขึ้น คือความต้องการที่จะให้ตนเองเป็นผู้รู้จักและยอมรับนับถือจากผู้อื่น

7.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

กีราร์ด (Girard. 1979 : 100) ได้ทำการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามความเห็นจากนักเรียนชายหญิง ซึ่งมีอายุระหว่าง 12 - 17 จำนวน 1,000 คน เกี่ยวกับลักษณะของครูที่ตนต้องการ ได้คำตอบดังนี้คือ

1. เป็นผู้สามารถสร้างบทเรียนที่น่าสนใจ
2. ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน
3. อธิบายชัดเจน
4. พูดภาษาอังกฤษเก่ง
5. แสดงความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง
6. ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม
7. มีความอดทนสูง
8. ใช้ภาษาพูดอยู่เสมอ
9. มีความสามารถทำให้นักเรียนทุกคนเรียนได้ดี
10. ใช้สื่อทัศนอุปกรณ์

นิยม สารรัตน์ (นิยม สารรัตน์ 2524 : 50) ได้ทำการวิจัยโดยเปรียบเทียบ เจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนโปรแกรมศิลปภาษา กับผู้เรียน โปรแกรมวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 9 ปรากฏผลดังนี้คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีเจตคติและแรงจูงใจสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ถ้านักเรียนมีเจตคติและแรงจูงใจต่ำก็มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ
2. นักเรียนทั้งสองโปรแกรมมีเจตคติและแรงจูงใจสูงกว่าเปอร์เซนต์เฉพาะเรื่อง การรู้จักความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ ความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษเท่านั้น ส่วนเจตคติที่มีต่อเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความเข้มข้นของแรงจูงใจ แรงสนับสนุนของผู้ปกครองกับนิสัยในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ
3. เจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนทั้งสองโปรแกรม ไม่แตกต่างกัน

กริมาลา พิมพ์นิศย์ (กริมาลา พิมพ์นิศย์ 2529 : 60) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่รับการสอนโดยใช้กิจกรรมผสมผสาน เพื่อการสื่อสารกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า

1. ความสามารถในการเขียนของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อารีย์ แวষণู (อารีย์ แวষণู 2529 : 88) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีสอดแทรกวัฒนธรรม โดยให้เดาความหมายของสำนวนจากบริบท และโดยสอนตามคู่มือครู พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยสอดแทรกวัฒนธรรม โดยให้เดาความหมายของสำนวนจากบริบท และโดยสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยสอดแทรกวัฒนธรรมมีความสามารถในการ

การอ่านสูงกว่าอีก 2 กลุ่ม

2. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุดา ชาทรีนันท์ (สุดา ชาทรีนันท์ 2528 : 168) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธี T.P.R.

กับการเรียนการสอนตามคู่มือครู พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแบบ T.P.R. ที่มีกิจกรรมเสริมและการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธี T.P.R. สูงกว่ากลุ่มที่สอนตามคู่มือครู

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ T.P.R. ที่มีกิจกรรมเสริมและการสอนตามคู่มือครู มีคะแนนแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ แรงจูงใจในการเรียนของกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธี T.P.R. สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

จะเห็นว่านักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีแรงจูงใจในการเรียนสูงด้วยเช่นกัน

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสู่ตัวทักของเคลลี กับวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน

2. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสู่ตัวทักของเคลลี กับวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการค้นคว้าจะให้ทำตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารังนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกำแพง อำเภอดุสิต จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะฟัง-พูด (อ 041) 6 ห้องเรียน. จำนวน 200 คน

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกำแพง อำเภอดุสิต จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 ที่เรียนทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ (อ 041) จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย นำมาคละกันแล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน กลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการสอน 2 แบบ คือ - แผนการสอนของกลุ่มทดลอง
- แผนการสอนของกลุ่มควบคุม

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การสร้างแผนการสอน 2 วิธี

3.1.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง วิธีฝึกความเข้าใจแบบสูตรที่หน้าของเกลลี มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้ คือ

1.) ศึกษาการสร้างแผนการสอนทักษะฟัง-พูดจากหนังสือ วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของ บำรุง โตรรัตน์ (2524)

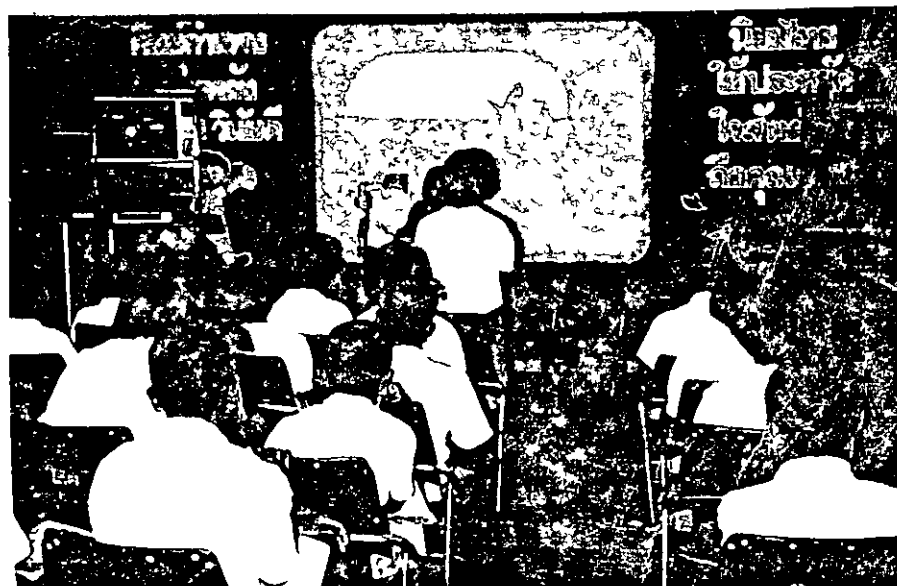
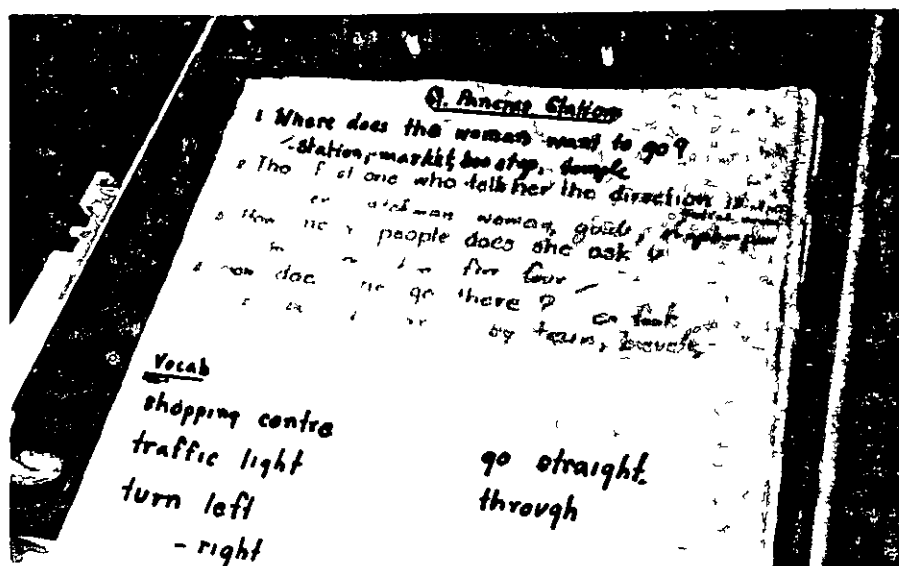
2.) ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรในรายวิชาฟัง-พูด (อ 041)

3.) ศึกษากระบวนการเรียนการสอนทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ วิธีฝึกความเข้าใจแบบสูตรที่หน้าของเกลลี อย่างละเอียด จากเอกสาร คำรา ของ Kelly (1985), Lonergan (1984), Allan (1985), Miller (1983) และ Candlin (1982)

4.) คัดเลือกเนื้อหาที่ตรงตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ (อ 041) โดยพิจารณาจากหนังสือ Keep Talking Book I ของ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อเป็นหนังสือแบบเรียนสำหรับวิชาทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ (อ 041) พร้อมทั้งวีดีโอเทปชุด Video English ของ The British Council/Macmillan โดยแบ่งออกเป็น 6 จุดประสงค์ ในแต่ละจุดประสงค์จะแบ่งออกเป็น 2 กาบ กือ กาบที่ 1 สอนตามขั้นตอนที่ 1 - 3 กาบที่ 2 สอนตามขั้นตอนที่ 4 - 6 ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำกิจกรรมก่อนดู

- 1.1 แนะนำชื่อเรื่อง โดยเสนอชื่อเรื่องผ่านกระดานคำหรือแผ่นใส
- 1.2 ถามคำถามกว้าง ๆ ที่เป็นการทึ่งจุดสำคัญของเรื่องออกมา
1 - 2 คำถาม ซึ่งเป็นคำถามประเภท Wh-Question จะใช้
ขั้นต้นคำถามด้วยคำไต่ถามขึ้นอยู่กับเนื้อหาในวิดีโอเทป บันทึกคำตอบ
ของนักเรียนไว้โดยไม่ต้องเฉลย
- 1.3 แนะนำคำศัพท์สำคัญจากเรื่อง

ขั้นที่ 2 การครอบคลุมทั้งเรื่อง (Global Viewing)

- 2.1 ถามคำถามความเข้าใจทั่ว ๆ ไป (General Comprehension Questions) ซึ่งเป็นคำถามที่จะทำให้ นักเรียน พึงความสนใจไปยังข่าวสาร (Message) ของเรื่องที่จะดู โดยใช้คำถามประเภท Wh-Question ที่ถามเกี่ยวกับตัวละคร (Characters) ฉากหรือสถานที่ (Setting) บทบาท (Role) สถานการณ์ (Situation) ที่ขึ้นต้นคำถามด้วย Who, What, When, Where, Why, How, Which การใช้คำใดนั้นต้องให้สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา บันทึกคำตอบของนักเรียนไว้โดยไม่ต้องเฉลย
- 2.2 ดูวิดีโอเทปทั้งภาพและเสียงตลอดเรื่องโดยไม่หยุด
- 2.3 ตรวจสอบคำตอบร่วมกันระหว่างนักเรียนกับครู ซึ่งรวมทั้งคำตอบในขั้นที่ 1 ด้วย

ขั้นที่ 3 คู่มือละเอียด (Intensive Viewing)

- 3.1 แนะนำการทำงาน (task) จาก (work sheet) ที่เรียกว่า Viewing Guide ซึ่งเป็นงานที่ให้ให้นักเรียนตอบคำถามหลายรูปแบบที่เจาะลึกลงไป ในรายละเอียดของแต่ละตอน และแนะนำการดูวิดีโอแต่ละตอนโดยไม่ต้องจดบันทึกขณะดู
- 3.2 ดูวิดีโอทั้งภาพ และเสียงเป็นตอน ๆ หยุดวิดีโอเพื่อที่จะให้นักเรียนทำงานจนเสร็จ
- 3.3 ตรวจสอบคำตอบว่ากัน ระหว่างนักเรียนกับครู อาจให้ดูวิดีโอเฉพาะตอนอีกครั้งถ้านักเรียนตอบผิดมาก หรือ เป็นความต้องการของนักเรียนเอง

ขั้นที่ 4 ทบทวนและอภิปราย (Review and discuss)

- 4.1 นักเรียนคู่วิธีโอเพนเฉพาะภาพไม่เปิดเสียงเป็นช่วง ๆ โดยการหยุดภาพเอาไว้ให้นักเรียนพูดคราวละ 2 - 3 คน โดยเดาว่าคำพูดในช่วงนั้นควรเป็นอย่างไร หรือได้ตอบด้วยคำว่าอะไร หลังจากนั้นเปิดเสียงให้ฟังทันทีเพื่อเป็นการเฉลยว่าที่พูดไปนั้นถูกต้องหรือไม่ ทำเช่นนี้ไปจนจบเรื่อง
- 4.2 นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับ ส่วนน การเน้นเสียง วัฒนธรรม ลักษณะภาษาที่ใช้ว่าเป็นแบบแผนหรือไม่ สุภาพหรือไม่ และบทบาทของผู้สนทนาว่าเป็น เพื่อน คนรู้จัก หรือคนแปลกหน้า

ขั้นที่ 5 กิจกรรมสร้างเสริม (Reconstruction Activities)

- 5.1 ครูแนะนำโครงสร้างใหม่ในสถานการณ์เดิม ผ่านแผ่นใส หรือ กระดานดำ
- 5.2 นักเรียนทำกิจกรรมคู่ เพื่อฝึกพูด โดยใช้ไคอะแทรม หรือรูปภาพประกอบ การฝึก โดยครูฝึกคู่กับนักเรียนก่อนแล้วให้ตัวแทนให้นักเรียนฝึกกับนักเรียนเอง สุ่มมา 1 - 2 คู่ เพื่อคว่านักเรียนพูดได้หรือไม่

ขั้นที่ 6 กิจกรรมขยาย

6.1 นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ให้สถานการณ์ เพื่อเขียนบทสนทนาขึ้นมาเองและเตรียมบทบาทสมมติ

6.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้น

5.) นำแผนการสอนที่สร้างแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาการสอน
ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.ชุตินา เจริญศิริ
ดร.พัชรประภา อตุลวิทย์ ตรวจสอบแก้ไขในเรื่อง ความชัดเจนและความถูกต้องของจุดประสงค์
ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา

6.) นำแผนการสอนที่ตรวจสอบแก้ไขแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมา
ปรับปรุง

3.1.2) แผนการสอนของกลุ่มควบคุม เป็นวิธีสอนตามคู่มือครู มีขั้นตอนใน
การสร้างดังต่อไปนี้ คือ

1. ศึกษา การสร้างแผนการสอนทักษะฟัง-พูด จากหนังสือ
วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของ บำรุง โตรัตน์ (2524)
2. ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรในรายวิชาฟังพูด (อ 041)
3. ศึกษากระบวนการสอนตามคู่มือครูหนังสือ Keep Talking
Book I ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

4. สร้างแผนการสอน จำนวน 6 แผนการสอน 6 จุดประสงค์
โดยใช้เนื้อหาเดียวกับแผนการสอนของกลุ่มทดลอง ในแต่ละแผนการสอนแบ่งออกเป็น 2 คาบ
คือ คาบที่ 1 สอนตามขั้นตอนที่ 1 - 3 คาบที่ 2 สอนตามขั้นตอนที่ 4 - 6 ซึ่งมีขั้นตอนใน
การสอนดังนี้ คือ

ขั้นที่ 1 ฝึกออกเสียง

ฝึกความเคยชินในการพูดและเข้าใจวิธีการออกเสียง การเน้น
เสียงในประโยค และสำนวนประจำบทโดยใช้เทปบันทึกเสียง

ขั้นที่ 2 ฝึกพูด

เริ่มด้วยการฝึกบทสนทนาที่เป็นโครงร่างประจำบท โดยให้นักเรียน
ฝึกกับครูจนสามารถใช้บทสนทนาจนคล่องแคล่ว แล้วให้นักเรียน
จับคู่แล้วฝึกสนทนากับเพื่อนโดยเปลี่ยนสถานการณ์ด้วยการทำใช้

คำอื่นที่กำหนดให้ภายใต้หัวข้อ Do it โดยห้ามดูหนังสือ
แต่ให้มองคู่สนทนาระหว่างที่พูด

ขั้นที่ 3 ฟัง

ฝึกการฟังจากเสียงของเจ้าของภาษาที่พูดด้วยความเร็วปกติ
โดยใช้เทปบันทึกเสียง ซึ่งจะมิงานให้ทำด้วย เช่น การเติมคำ
การทำเครื่องหมายต่าง ๆ การหารูปปัญหา หรือการเลือก
คำตอบจากตัวเลือก

ขั้นที่ 4 ฟัง-พูด

ฝึกการฟังสำนวนหรือประโยคที่อาจจะเข้าใจผิดได้ง่าย โดยใช้
เทปบันทึกเสียงให้นักเรียนพูดโต้ตอบกับบุคคลในเทป บางครั้ง
อาจให้นักเรียนฝึกโต้ตอบกันเอง

ขั้นที่ 5 ฟังพูด

ฝึกให้นักเรียนรวบรวมสิ่งที่ตนรู้หรือเรียนมาแล้วมาสร้าง
บทสนทนาเอง โดยมีคำสั่งให้นักเรียนพูดโต้ตอบกันเรื่องใด
เรื่องหนึ่ง เช่น ชวนเพื่อนไปบ้านแล้วให้แสดงบทบาทสมมติ
ให้สมจริงด้วย

ขั้นที่ 6 ฟัง

ฝึกการฟัง โดยใช้เทปบันทึกเสียง และให้ทำงานด้วยในการฟังนั้น
เช่น การเติมคำ การทำเครื่องหมายต่าง ๆ การเลือกคำตอบ
จากตัวเลือก การหารูปปัญหา และการเล่นเกม

5. นำแผนการสอนที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอน

ภาษาอังกฤษ คือ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.ชุติมา เจียมศิริ ดร.พัชรประภา อุดลวิทย์
ตรวจแก้ไขในเรื่อง ความชัดเจนถูกต้องของจุดประสงค์ ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา

6. นำแผนการสอนที่ตรวจและแก้ไขแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 ที่ไม่ไปกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาปรับปรุง
แก้ไข

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหารายวิชา เพื่อออกข้อสอบตามจุดประสงค์ของแผนการสอน

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบของ Morrow (1977), Harris (1969), Heaton (1975), Oller (1979)

3. สร้างแบบทดสอบโดยแบ่งเป็น

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการฟัง แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
ตอนที่ 1

ความเข้าใจระดับเสียงสูง-ต่ำ (Intonation) ในประโยค โดยฟังประโยคจากเทป เลือกตัวเลือกที่มี (Intonation) ที่ถูกต้องจาก 4 ตัวเลือก
ตัวอย่าง

นักเรียนได้ยิน : It's nice to meet you.

ข้อเลือก : ~~a~~ It's nice to meet you.

b It's nice to meet you.

c It's nice to meet you.

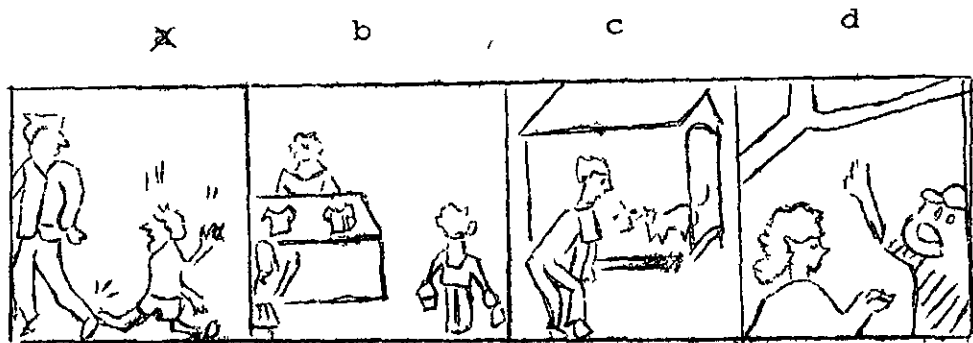
d It's nice to meet you.

ตอนที่ 2

ความเข้าใจประโยคโดยฟังประโยคจากเทปแล้วเลือกภาพที่ถูกต้องจาก 4 ตัวเลือก

ตัวอย่าง นักเรียนได้ยิน : I beg your pardon !

The correct answer is a.

ตอนที่ 3 ความเข้าใจบทสนทนา

ให้ฟังบทสนทนาและคำถาม! Wh-Questions เลือกคำตอบจาก 4 ตัวเลือก
ตัวอย่าง : นักเรียนได้ยิน

Man I beg your pardon.

Woman Can I help you ?

Man . Would you tell me where the police station is ?

Woman : Turn right at the next corner. Pass three blocks.
It's on your left hand

Man Thank you for your help.

Woman You're welcome.

Where are they ? ตัวเลือกที่นักเรียนอ่าน

- a. In the bus.
- b. In the taxi.
- c. On the road.
- d. In the train.

หรือ What did the man speak to the woman about

- a. The age of the police station.
- b. The size of the police station.
- c. The way to the police station.
- d. The location of the police station.

หรือ How would you describe the attitude of the speakers ?

- a. polite
- b. very polite
- c. very impolite
- d. unfriendly

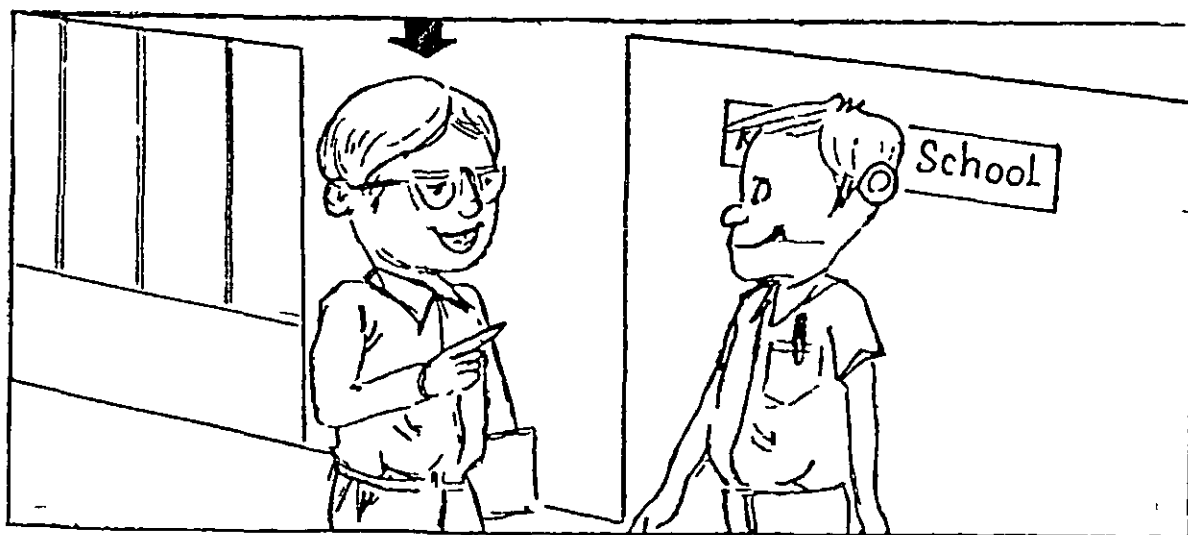
ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการพูด

ให้ฟังคำถามจากครู ดูรูปภาพประกอบเพื่อเป็นแนวทางในการตอบคำถาม
บันทึกเทป

ตัวอย่าง : นักเรียนไฉน

Excuse me. Could you tell me the way to the railway
station, please ?

นักเรียนตอบ

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

1. ใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบ FSI (The foreign Service Institute Oral Interview) ของ Oller. 1979 : 320 - 323 ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ คือ

1.1 กำหนดระดับความสามารถจากพฤติกรรม 5 อย่างคือ สำเนียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา การจับใจความ ตามระดับความสามารถ 6 ระดับ

1.2 นำระดับความสามารถที่ได้ไปลงตารางน้ำหนักพฤติกรรม ซึ่งแปลงเป็น คะแนนหาผลรวมทั้งหมด มีคะแนนเต็มเท่ากับ 99 คะแนน

2 กำหนดผู้ให้คะแนน 3 คน จากผู้ที่มีประสบการณ์ทางการสอน คุณวุฒิ และ อายุใกล้เคียงกัน ซึ่งได้รับการฝึกและแนะนำเกี่ยวกับวิธีการประเมินผล ให้มีความเข้าใจ ตรงกันในเรื่องความทั้งหมดของแบบทดสอบ เข้าใจเกณฑ์การให้คะแนนและวิธีบันทึกคะแนนใน แบบบันทึกคะแนนการพูด

3. หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 3 คน โดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนตามวิธีของ ฮอยท์ (Hoyt) (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 146 - 148)

4. ให้คะแนนโดยการหาค่าเฉลี่ยจากผู้ตรวจให้คะแนน 3 คน

4.1 ระดับความสามารถตามพฤติกรรมในจุดต่าง ๆ

- สำเนียง

ระดับ 1. ออกเสียงในลักษณะที่ไม่สามารถเข้าใจได้

2. ออกเสียงผิดอย่างเด่นชัดบ่อย ๆ ยากต่อการเข้าใจ
ย่ำบ่อย ๆ

3. ออกเสียงผิดซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจผิดในบางครั้ง

4. ออกสำเนียงต่างประเทศ และผิดบางครั้งซึ่งไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเข้าใจ

5. ไม่มีการออกเสียงผิดที่เด่นชัด แต่อาจจับได้บ้าง

6. ออกเสียงแบบเจ้าของภาษา ไม่มีสำเนียงต่างประเทศ

- ไวยากรณ์

- ระดับ 1. เกือบไม่มีไวยากรณ์ถูกเลยในแต่ละประโยค
2. มีข้อผิดพลาดคงที่ ซึ่งไม่สามารถคุมรูปแบบประโยคที่สำคัญ ไม่ทำให้เกิดการสื่อสารได้
3. ผิดบ่อยครั้ง ไม่สามารถควบคุมรูปแบบประโยคที่สำคัญ ซึ่งทำให้เกิดการเข้าใจผิดได้
4. มีข้อผิดพลาด ซึ่งแสดงความไม่สมบูรณ์ของรูปแบบประโยค
5. มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย แต่ไม่ใช่ข้อผิดพลาดในรูปแบบประโยค
6. มีข้อผิดพลาดไม่เกิน 2 แห่ง ตลอดการสัมภาษณ์

- คำศัพท์

- ระดับ 1. ใช้คำศัพท์ไม่เพียงพอสำหรับบทสนทนาง่าย ๆ
2. มีศัพท์ในวงจำกัด ในเหตุการณ์ประจำวัน
3. ใช้คำศัพท์ไม่ละเอียดพอและในวงที่จำกัดในบางครั้ง
4. ใช้ศัพท์ระดับอาชีพเพียงพอที่จะอภิปรายในความสนใจพิเศษ ไม่มีศัพท์เทคนิค
5. ใช้ศัพท์ระดับอาชีพได้อย่างกว้างขวางในสถานการณ์ต่าง ๆ
6. ใช้คำศัพท์ถูกต้องและกว้างขวางเทียบเท่าเจ้าของภาษา ที่มีการศึกษา

- ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

- ระดับ 1. การพูดมีการหยุดแยกคำซึ่งทำให้การสนทนาคำเนินไปไม่ได้
2. การพูดช้ามากจนไม่เป็นที่คาดหวังว่าจะจบประโยค
3. การพูดที่ลังเล และกระตุกบ่อยครั้ง ไม่ทำให้ประโยคสมบูรณ์
4. การพูดที่ลังเลและอึกอัก บางครั้ง
5. พูดได้คล่อง ราบเรียบ แต่ยังไม่ได้ระดับเจ้าของภาษา
6. พูดได้คล่องแคล่วเทียบได้กับเจ้าของภาษา

4. นำแบบทดสอบที่สร้างแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน คือ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.อุกฤษฏ์ เจริญศิริ ดร.พัชรประภา อตุลวิทย์ ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ซึ่งวัดได้จากดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (บุญเชิด ภิญโญนันท์ พงษ์ 2527 : 69 - 71)

5. นำแบบทดสอบที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนห้วยทับทันวิทยาคม อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ ที่เคยเรียนวิชา อ 041 มาแล้วจำนวน 100 คนสำหรับทักษะฟัง และ 44 คนสำหรับทักษะพูด

5.1 แบบทดสอบฉบับที่ 1 วัดผลสัมฤทธิ์ในการฟัง

1. นำมาวิเคราะห์รายข้อโดยใช้เทคนิค 27% แบ่งกลุ่มสูง-ต่ำ แล้วหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยารเปิดตารางจุง เต พาน (Fan. 1952 : 1 - 32) แล้วก็เลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายที่อยู่ในช่วง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปเอาไว้

2. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกได้ตามเกณฑ์ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนกันทรารมย์ อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 100 คน ตรวจให้คะแนน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเควร์ ริชาร์ดสัน (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 168 - 170)

5.2 แบบทดสอบฉบับที่ 2 วัดผลสัมฤทธิ์ในการพูด

1. หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 50 แบ่งกลุ่มสูง - ต่ำ ใช้ t - test ทดสอบรายข้อ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปไว้ จึงจะถือว่าใช้ได้ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 137 - 139)

2. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วไปทดสอบโรงเรียนเดียวกันกับแบบทดสอบวัดทักษะฟัง นำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) สูตร Cronbach (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 170 - 172) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92

5.3 แบบทดสอบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพดังต่อไปนี้ คือ

1. ศึกษาหลักการสร้างของวิเชียร เกตุสิงห์ (วิเชียร เกตุสิงห์

2524 : 78 - 97) และปรับปรุงแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของศรีมาลา หิมะนิคย์ และสุดา ช่างรีนันท์

ข้อความในแบบสอบถามด้านความรู้สึกรู้สึก ความต้องการ

ความสนใจ ลักษณะนิสัย ความมานะพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีตัวเลือกอยู่ 5 ระดับ คือ มากอย่างยิ่ง มาก ปานกลาง น้อย และน้อยอย่างยิ่ง

2. การกำหนดน้ำหนักในการให้คะแนนการตอบตัวเลือกของแต่ละ

ข้อความมีดังนี้

1. ถ้าข้อความนั้นไปในทางบวก (Positive) จะให้

คะแนนช่องมากอย่างยิ่ง 5 มาก 4 ปานกลาง 3 น้อย 2 น้อยอย่างยิ่ง 1 คะแนน

2. ถ้าข้อความนั้นเป็นไปในทางลบ (Negative)

จะให้คะแนนช่องมากอย่างยิ่ง 1 มาก 2 ปานกลาง 3 น้อย 4 น้อยอย่างยิ่ง 5 คะแนน

✓ 3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสร้าง

แบบสอบถาม 3 ท่าน ตรวจสอบดูความเหมาะสมของการใช้ภาษา ลักษณะทางบวกและทางลบ และดูว่าคำถามนั้นวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้หรือไม่

4. นำแบบสอบถามไปหาคุณภาพโดยนำไปทดลองกับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนห้วยทับทันวิทยาคม

อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 112 คน

5. กรอกรวบรวมคะแนน นำมาหาค่าอำนาจจำแนกแบ่งเป็นกลุ่มสูง-ต่ำ

โดยใช้เทคนิค 25% ทดสอบรายข้อโดยใช้ t - test คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า t ตั้งแต่

1.75 ขึ้นไป (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 137 - 139)

6. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนกันทรารมย์ อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

จำนวน 100 คน หาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)
 สหกร Cronbach (ลิ้น สายยง และอังคณา สายยง 2528 : 170 - 172)
 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86

4. การดำเนินการทดลอง

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลอง จึงใช้แบบ Randonized Control-
 Group Pretest-Posttest Design (ลิ้น สายยง และอังคณา สายยง 2528 :
 216 - 217) ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังตาราง 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	-	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้

ER คือ กลุ่มทดลอง

CR คือ กลุ่มควบคุม

T₁ คือ การสอบก่อนที่จะจัดการทำการทดลอง

T₂ คือ การสอบหลังจากที่จัดการทำการทดลอง

X คือ การสอนของกลุ่มทดลอง

- คือ การสอนของกลุ่มควบคุม

ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง

1. ทำการทดสอบก่อนเริ่มทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูด
2. ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เนื้อหาและระยะเวลาเท่ากัน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้ง 2 กลุ่ม
3. ทำการทดสอบหลังการทดลอง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูด ซึ่งเป็นฉบับเดียวกัน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$ แบบ Difference Score
2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$ แบบ Difference Score

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาคุณภาพเครื่องมือ

- 1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนท์ พงษ์ 2527 : 69 - 71)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	คือ	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	คือ	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	คือ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการพูด โดยใช้ t - test (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 137 - 139)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{N}}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_H$	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนสูง
	$\bar{X}_L$	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
	S_H^2	คือ	ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนสูง
	S_L^2	คือ	ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
	N	คือ	จำนวนผู้ตอบแบบทดสอบในแต่ละกลุ่ม

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการฟัง สูตร KR - 20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 163 - 170)

$$r_{tt} = \frac{N}{N-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	n	คือ	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	p	คือ	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	คือ	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือคือ $1 - p$
	S_t^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

1.4 หาค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการพูด และแบบสอบถาม
วัดแรงจูงใจโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) สูตร Cronbach
(ลัวัน สายยง และอังณา สายยง 2528 : 170 - 172)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 n คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 S_i^2 คือ คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 S_t^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

1.5 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบทักษะพูดของผู้ตรวจ
3 คน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามวิธีของ ฮอยท์ (Hoyt) (วิเชียร เกตุสิงห์
2524 : 146 - 148)

$$r_{tt} = 1 - \frac{SS_{WP}/n(K-1)}{SS_{BP}/(n-1)}$$

เมื่อ r_{tt} คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 SS_{WP} คือ ความแปรปรวนภายในของผู้ถูกสัมภาษณ์
 SS_{BP} คือ ความแปรปรวนระหว่างผู้ถูกสัมภาษณ์
 n คือ จำนวนผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์
 k คือ จำนวนผู้สัมภาษณ์ หรือผู้ตรวจให้คะแนน

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test ในรูป Difference Score (Scott. 1967 :
262 - 265)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}} \quad df = n_1 + n_2 - 2$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{S_{D_1}^2}{n_1} + \frac{S_{D_2}^2}{n_2}}$$

- เมื่อ MD_1 คือ คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของการทดสอบหลังและก่อนการทดลอง
ของกลุ่มที่ 1
- MD_2 คือ คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของการทดสอบหลังและก่อนการทดลอง
ของกลุ่มที่ 2
- $S_{D_1}^2$ คือ ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบ
หลังและก่อนการทดลองของกลุ่มที่ 1
- $S_{D_2}^2$ คือ ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบ
หลังและก่อนการทดลองของกลุ่มที่ 2
- n_1 คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 1
- n_2 คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง การแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
M_{t_1}	แทน คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง
M_{t_2}	แทน คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง
MD	แทน คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของการทดสอบหลังและก่อนการทดลอง
S_D^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังและก่อนการทดลอง
N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่าง ๆ
p	แทน ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
α	แทน ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เสนอผลตามลำดับดังนี้

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1. การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะฟัง-พูด ก่อนและหลังการทดลอง แล้วนำผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบ โดยใช้ t - test ในรูป Difference Score ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

		ก่อน		หลัง		
กลุ่มตัวอย่าง	N	M_{t_1}	M_{t_2}	MD	SD^2	t
กลุ่มทดลอง	30	71.73	358.66	286.93	32458.84	4.86**
กลุ่มควบคุม	30	29.76	140.10	110.34	7029.79	

**p < .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 แสดงว่าผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า การสอนทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสุทัศน์ของเกลลี ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างจาก การสอนทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนตามคู่มือครู ขว การมีวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์เมื่อแยกเป็นทักษะฟัง และทักษะพูด ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ทักษะ	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม				t
	M_{t_1}	M_{t_2}	MD	S_D^2	M_{t_1}	M_{t_2}	MD	S_D^2	
ฟัง	9.63	13.80	4.17	8.42	9.56	12.7	3.14	12.97	1.23
พูด	62.10	344.86	282.76	32038.80	20.20	127.4	107.20	6820.15	4.88 ^{**}

^{**} $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 แสดงว่าผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ในการฟังของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลสัมฤทธิ์ในการพูดของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่าการสอนทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสุดขีดของเกสลิ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการฟังไม่แตกต่างกันมากวิธีสอนตามคู่มือครู แต่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลัง การทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้วนำผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบ โดยใช้ t - test ในรูป Difference Score ให้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	M	M_t	M_c	MD	S_D	t
กลุ่มทดลอง	30	82.06	85.63	3.57	87.90	.741
กลุ่มควบคุม	30	76.30	77.90	1.60	126.04	

$$P > .05$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 แสดงว่าผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ สรุปได้ว่าการสอนทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสู่ศัทธนาของ เกลล์ทำให้มีนักเรียนมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครูของ กรมวิชาการ

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจในการเรียนทักษะฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสูตรทัศน์ของเคลลีกับวิธีสอนตามคู่มือครู Keep Talking ของกรมวิชาการ ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสูตรทัศน์ของเคลลี
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสูตรทัศน์ของเคลลี

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสูตรทัศน์ของเคลลี กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสูตรทัศน์ของเคลลี กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกำแพง อําเภอดุหมะพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 6 ห้องเรียน รวม 200 คน ที่เรียนวิชาทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ (อ 041)

2. กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกำแพง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 ที่เรียนวิชาทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ (อ 041) จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย นำมาคละกันแล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

3.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขั้นตอนการสอนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสูตรทศนาของเคลดี ซึ่งผ่านการตรวจแก้ไข การทดลองใช้และการปรับปรุงมาแล้ว

3.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขั้นตอนการสอนของคู่มือครู Keep Talking ของกรมวิชาการ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

4.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบที่ให้นักเรียนฟังประโยคและบทสนทนาจากเทปบันทึกเสียง ให้เลือกคำตอบจาก 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่า p ระหว่าง .23 - .80 และมีค่า r ระหว่าง .02 - .66 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับซึ่งหาโดยวิธี KR - 20 ได้เท่ากับ .80

4.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบสัมภาษณ์ถาม-ตอบ โดยครูเป็นกณถาม นักเรียนดูภาพประกอบเพื่อเป็นแนวทางในการตอบคำถาม บันทึกเทป จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีค่า t ระหว่าง 3.29 - 14.84 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ซึ่งหาโดยวิธี α - Coefficient ได้เท่ากับ .92

4.3 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงจากศรีมวลา นิพนธ์นิสัย และสุภา ชาตรีภักดิ์ เป็นแบบทดสอบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 2.34 - 9.26 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับซึ่งหาโดยวิธี α - Coefficient ได้เท่ากับ .86

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ทำการทดสอบก่อนการทดลองกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยเองทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เวลาสอนกลุ่มละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมเวลาในการทดลองสอน 6 สัปดาห์
3. ทำการทดสอบหลังการทดลองกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดแบบเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง
4. ตรวจสอบให้คะแนนแบบ FSI ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการพูดโดยผู้ตรวจ ให้คะแนน 3 คน ให้ค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนก่อนและหลังการทดลอง .99

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$ ในรูป Difference Score
2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$ ในรูป Difference Score

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสุตทัศน์ของเคลลี และนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสุตทัศน์ของเคลลี และนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูด และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีข้อค้นพบดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสุตัทธมาของเคลลี กับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ที่พบว่ากลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยเฉพาะทักษะพูด เพราะ

1.1 นักเรียนในกลุ่มทดลองได้รับข้อมูลป้อนเข้าที่สามารถเข้าใจได้ (Comprehensible Input) อย่างเพียงพอ โดยได้เรียนภาษาในบริบทที่ให้ความหมายจากการฟังและกรดูภาพในเวลาเดียวกัน ความสามารถในการพูดจึงเกิดขึ้นหลังจากที่ได้รับข้อมูลป้อนเข้าที่สามารถเข้าใจได้อย่างอัตโนมัติ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการรับรู้ภาษาของ แครชเชน (Krashen, 1983 : 15, 35) ที่กล่าวว่าการรับรู้ภาษาเกิดจากการได้รับข้อมูลป้อนเข้าที่สามารถเข้าใจได้อย่างเพียงพอ และความสามารถในการพูดจะเกิดขึ้นหลังจากที่ได้รับข้อมูลป้อนเข้าที่เข้าใจได้ทางการฟังมาแล้ว และยังสอดคล้องกับหลักการเรียนรู้จาก มโนทัศน์ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วกว่า (หทัย ตันหยง 2525 : 229) นั่นคือ นักเรียนเกิดความเข้าใจภาษาพร้อมก่อนที่จะลงไปสู่ส่วนย่อยของภาษา

จากทฤษฎีและหลักการดังกล่าว พบว่า แม้ว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะมีผลสัมฤทธิ์ในการฟังไม่แตกต่างกัน แต่ผลสัมฤทธิ์ในการพูดของกลุ่มทดลองก็สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 ในการทำกิจกรรมกลุ่ม (Group Work) กลุ่มทดลองกล้าพูดกล้าแสดงออกมากกว่า เนื่องจากนักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ทางด้านไวยากรณ์ให้เข้ากับกริยาทำทางได้ เพราะได้ลอกเลียนแบบทำทางจากผู้แต่ง และลำดับขั้นตอนการทำบทสนทนาจากวิดีโอเทป จึงทำให้เกิดความมั่นใจได้มากขึ้น

1.3 ในการทำกิจกรรมคู่ (Pair Work) กลุ่มทดลองมีอิสระในการฝึกถาม-ตอบในรูปแบบประโยคที่มีอยู่หลากหลาย ซึ่งเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดที่จะใช้ภาษาให้

เหมาะสมกับสถานการณ์ เมื่อนักเรียนตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการพูดซึ่งใช้เวลาคิด อันจำกัดกลุ่มทดลองจึงสามารถทำได้ดีกว่า ในทางตรงกันข้ามการทำกิจกรรมของกลุ่มควบคุม ห้องฝึกตามรูปแบบประโยคที่กำหนดไว้ในแบบเรียนเท่านั้น

1.4 การอภิปรายเกี่ยวกับวัฒนธรรม บทบาทของผู้สนทนา และลักษณะภาษา ที่ใช้หลังจากที่นักเรียนได้ดูวิดีโอแล้ว จะช่วยให้นักเรียนเกิดมโนทัศน์ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอารีย์ แววชาญ (อารีย์ แววชาญ 2529 : 88) ที่ว่า ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยสอดแทรก วัฒนธรรม สูงกว่านักเรียน ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูซึ่งไม่สอดแทรกวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสูตรต้นของเคลลี กับ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก

2.1 จากการทดสอบก่อนเรียนพบว่าแรงจูงใจของทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในระดับสูง อาจจะไม่เนื่องมาจากครูที่สอนอยู่เดิมสอนดีอยู่แล้ว ซึ่งในระยะเวลาเพียง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ ไม่อาจเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อของนักเรียนได้ หากมีการขยายเวลาในการทดลองและมีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ จะทำให้นักเรียนเห็นความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเอง อาจทำให้เกิดแรงจูงใจเพิ่มขึ้นได้

2.2 ในการตอบแบบสอบถามซึ่งออกยเลอร์ (อัจฉรา วงศ์โสธร 2529 : 32 อ้างอิงมาจาก Oller. 1981) มีความเห็นว่าเป็นการวัดทางอ้อมและเป็นการตีความ เอาเองเท่านั้น ย่อมไม่เป็นหลักประกันว่าจะถูกต้องตามความเป็นจริง เพราะผู้สอนบางคนมี แนวโน้มที่จะมองคนไปในทางที่ดีหรือเลวจนเกินไป และบางคนจะตอบให้เหมือน ๆ กัน (Response set)

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอารีย์ แววชาญ (อารีย์ แววชาญ 2529 : 88) และ ศรีมาลา พิมพ์นิคย์ (ศรีมาลา พิมพ์นิคย์ 2529 : 60) ที่ว่าแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันแต่ความสามารถในการอ่าน เขียนแตกต่างกัน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Oller, Hudson และ Liu (1977) ที่พบว่า คำศัพท์สัมพันธ์ทางลบระหว่างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาจีนในอเมริกา กับทัศนคติเพื่อให้เหมือนกับเจ้าของภาษา และ Oller, Baca และ Vigil (1977) พบว่า ผู้หญิงเม็กซิกัน-อเมริกันที่เห็นว่าคุณลักษณะคล้ายคลึงอเมริกันมากกว่ากลับได้คะแนน ความสามารถในการใช้ภาษาต่ำ (อัจฉรา วงศ์โสธร 2529 : 32 - 33)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจ^{๑๕}เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

1.1 ในการที่ครูผู้สอนจะนำขั้นตอนการสอนของกลุ่มทดลองไปใช้ ในบางแผนการสอนควรขยายเวลาออกไปเป็น 3 คาบ จะทำให้ประสบผลสำเร็จมากกว่า เพราะนักเรียนจะได้มีเวลาในการเตรียมตัวและแสดงบทบาทสมมติอย่างเพียงพอ และครูจะได้มีเวลาให้ feed back ให้นักเรียนทราบและช่วยกันแก้ไขข้อผิดพลาดร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

1.2 ในกรณีที่ไม่มีวิดีโอ ครูผู้สอนสามารถนำขั้นตอนการสอนของกลุ่มทดลองไปใช้ โดยใช้ภาพที่เป็นเรื่องราว หรือภาพที่เป็นสถานการณ์แทน

1.3 ครูผู้สอนอาจจะนำขั้นตอนการสอนของกลุ่มทดลองไปปรับปรุงใช้กับคู่มือครู โดยเฉพาะการฝึกฟังเสียง จากเทปบันทึกเสียงในชั้นที่ 6 ของคู่มือครู

1.4 การบันทึกข่าว การสัมภาษณ์ และการรู้ตนที่เป็นภาษาอังกฤษจากโทรทัศน์ เป็นสิ่งที่น่าสนใจ และประหยัดค่าใช้จ่าย เบื้องต้นครูต้องสละเวลาที่จะเตรียมบทเรียน และกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนเป็นพิเศษ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาในเรื่องเดียวกันนี้ กับนักเรียนในระดับที่สูงขึ้น และควรขยายเวลาให้มากกว่าเดิม เพื่อศึกษาพัฒนาการของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2 ควรศึกษาในเรื่องเดียวกันนี้ กับนักเรียนเฉพาะกลุ่มซึ่งมีระดับสติปัญญาแตกต่างกัน คือ สูง กลาง ต่ำ ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูด แตกต่างกันหรือไม่

2.3 ควรศึกษาเรื่องเดียวกันนี้ กับวิชาอื่น เช่น ภาษาไทย ภาษาฝรั่งเศส

2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ควรใช้แบบสังเกตพฤติกรรมอย่างมีระบบ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสงฆ์ จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2528, 274 หน้า

จิรวรรณ สถานานนท์ ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในโรงเรียนรัฐบาลที่ตั้งอยู่ในท้องที่การศึกษา 1 ของกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์

ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 124 หน้า อุดສຳເນາ

หมะนียา เลิศลาย สมรรถภาพด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสะเดา "ขรรค์ชัยกัมพลานนท์อนุสรณ์" อำเภอสะเดา

จังหวัดสงขลา วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2528, 135 หน้า

ອຸດສຳເນາ

นันทิยา ไกรพัฒน์พงศ์ การศึกษาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โปรแกรมภาษาของโรงเรียนในเขตจังหวัดเชียงใหม่ วิทยานิพนธ์

ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 145 หน้า

นัยนา ทองกริเกตุ ความพร้อมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ในการผลิตบุคลากรให้สอดคล้องกับ

ความต้องการทางธุรกิจท่องเที่ยวและโรงแรมในจังหวัดภาคใต้ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2528, 112 หน้า อຸດສຳເນາ

นิยม สารรัตน์ การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่าง

ผู้เรียนในโปรแกรมวิทยาศาสตร์กับผู้เรียนในโปรแกรมศิลปภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 5 เขตการศึกษา 9 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524,

90 หน้า อຸດສຳເນາ

บุญชม ตรีสะอาด พัฒนาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาสารคาม 2528, 291 หน้า

บำรุง ไตรรัตน์ วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศิลปากร 2524, 254 หน้า

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 213 หน้า

ประสิทธิ์ นรภาสวัต การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน

มัธยมศึกษา จังหวัดนครสวรรค์ ปรินญานินท์ กค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2526, 96 หน้า อัดสำเนา

✓ เยาวลักษณ์ บุญศิริ การเปรียบเทียบความเข้าใจภาษาอังกฤษด้านการฟังจากการสอน

โดยใช้เทปกับการสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียง วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2522, 152 หน้า อัดสำเนา

รังสิต เอียงราช สมรรถวิสัยในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟังเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้องที่การศึกษา 1 กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2527, 110 หน้า

ล้วน สายยง และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 314 หน้า

ฉันทวรรณ สงวนเรือง "การใช้สื่อการสอนวีดิโอฝึกทักษะต่าง ๆ ในการสอนภาษา"

วารสารภาษาปริทัศน์ 6(1) : 22 - 36 ภาคต้นปีการศึกษา 2528

วาวแวว โรงสะอาด "สื่อการสอนวีดิโอเทปในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ" วารสารภาษาปริทัศน์

6(1) : 1 - 21 ภาคต้นปีการศึกษา 2528

วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำนักพิมพ์เรือนอักษร

2524, 153 หน้า

วุฒิชัย โจทยกิจ "การนำสื่อวีดิโอมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ" THAI/ TESOL, S

Occasional Papers 82 - 90 January 1985.

ศรีมาลา พิมพ์นิตย์ การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อ

การสื่อสารและการสอนตามคู่มือครู ปรินญานินท์ กค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2529, 113 หน้า อัดสำเนา

กรวิไล ดอกจันทร์ ภาษากับการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2528, 255 หน้า

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีทางการศึกษาและสื่อการสอน 2523, 280 หน้า

สุดา ชาตรีจันทร์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ แรงจูงใจ และความงอกในการเรียนรู้วิชา

ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ T.P.R.

(Total Physical Response) ที่มีกิจกรรมเสริมและการสอนตามคู่มือครู

ปริญญาณิพนธ์ กต.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 168 หน้า

อัครสำเนา

สุไร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 261 หน้า

เทีย ตันหยง การสอนสังคมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พิษณุโลก 2525, 606 หน้า

อมรา แสงจันทร์ " เทคโนโลยีกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ " วารสารภาษาปริทัศน์

ปริทัศน์ 6(1) : 48 - 59 ภาคต้นปีก เรือใบ 2528

อารีย์ แวชาญ การเปรียบเทียบการสอนสำนวนภาษาอังกฤษ โดยสอดแทรกวัฒนธรรม

โดยให้ความหมายของสำนวนจากบริบท และโดยการสอนตามคู่มือครู ปริญญาณิพนธ์

กต.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2529, 214 หน้า อัครสำเนา

อารีนาถ แก้วแว่น้อย ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนรัฐบาลที่ตั้งอยู่ในท้องที่การศึกษา 3 กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 115 หน้า อัครสำเนา

อรกัมภ์ ประสิทธิ์รัตน์ พื้นฐานทางเทคโนโลยีในการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน 2528, 138 หน้า

อัจฉรา วงศ์โสธร เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ อักษรเจริญทัศน์ 2529,

383 หน้า

Allan, Margaret. Teaching English with Video. Longman Group Limited, 1985. 117 p.

- Ausubel, David. Educational Psychology - a Cognitive View. Holt, Rienchart & Winston. 1960.
- Bachman, Iyle F. and Palmer, Adrian S. "The Construct Validation of some Component of Communicative Proficiency," TESOL Quarterly. 16(4) : 449 - 465 December 1982.
- Bettinghaus, Erwin P. "The S.M.C.R. Model for Communication," Research, Principles, and Practices in Visual Communication. American Association of Land-Grant Colleges and State Universities 1960. 160 p.
- Boonyuen, Methanee. "Communicative Competence for Thai Students of English as a Foreign Language," Dissertation Abstracts International. 44(9) . 269 - A, 1984.
- / Brown, H. Douglas. Principles of Language Learning and Teaching. New Jersey, Prentice-Hall, Inc., 1980. 276 p.
- Calsoyas, K.A. and Colsoyas, J.A. "Television in the Classroom," English Teaching Forum. 19(4) : 2 - 4, 1981.
- Candlin, Janis and the others. Video in English Language Teaching. A Language Studies Unit Research Report, April 1982. 102 p.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Educational Testing Service, Princeton, 1952. 32 p.
- Finocchiaro, Mary. "Reflections on the Past, the Present, and the Future," English Teaching Forum. 20(3) : 2 - 13, 1982.
- Geddes, Marlson. Listening in Keith, John and Keith, Morrow. (Eds) Communication in the Classroom. Longman Group Ltd., 1981. 152 p.
- Girard, Denis. "Motivation the Responsibility of the Teacher," English Language Teaching Journal. 102 January 1977.
- Griffiee, Dale T. "Listen and Act From Simple Actions to Classroom Drama," English Teaching Forum. 14(2) 18 - 23 April 1986.
- Gross, Chirstine Uber. "Attitudes toward Languages of Business at two South Florida Universities," Foreign Language Annal. 16(6) . 449 - 452, 1983.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. McGraw-Hill, Inc., 1969. 151 p.
- ✓ Heaton, J.B. Writing English Language Tests. Longman Group Limited. 1975. 236 p.
- Jakobovitz, Leon A. Foreign Language Learning . A Psycholinguistic Analysis of the Issues. Rowley, Massachusettes - Newbery House, 1971. 336 p.

Kanitttha Vanikiet1. "The Use of Video in EST Setting," KMIT'S EST Bulletin. 33(2) . 1 - 11 June 1985.

Kelly, Rena. "Video and Language Learning," An Approach to Viewing Comprehension," RELC Journal. 16(1) : 52 - 67 June 1985.

Krashen, Stephen D. Principles and Practice in Second Language Acquisition. Pergamon Press, 1982. 202 p.

Krashen, Stephen D. and Terrell, Tracy D. The Natural Approach. The Alemany Press, 1983. 200 p.

Krashen, Stephen D. and Scarcella, Robin C. Research in Second Language Acquisition. Newbury House, Massachusetts, 1980 181 p.

Loneragan, Jack. "Video Applications in English Language Teaching," ELT Documents : 114. Pergamon Press Ltd. and The British Council, 1983. 109 p

_____. Video in Language Teaching. Cambridge University Press, 1984. 134 p.

Miller, Janet Woodbury and Brennan, Moya. "Using an English Language Videotape in the Classroom," English Teaching Forum. 21(3) : 32 - 33 Uuly 1983.

Morrow, K.E. Techniques of Evaluation for Notional Syllabus. Reading Center for Applied Language Studies, University of Reading, 1977.

Oller, John W. Language Tests at School. Longman Group Ltd., 1979. 492 p.

Paulston, Christina Bralt and Selekman, Howard R. "Interaction Activities in the foreign Classroom - or How to Grow the Tulip Rose," in Developing Communications Skills. 1978 192 p

Revell, Jane. Teaching Techniques for Communicative English. London, The Macmillan, Ltd., 1979. 84 p.

Rivers, Wilga M. "Psychology ; Linguistics and Language Teaching," English Teaching Forum. 20(2) 2 - 9, 1982.

_____. Teaching Foreign Language Skills. Chicago, The University of Chicago Press, 1981. 562 p.

Savignon, Sandra J. Communicative Competence : Theory and Classroom Practice. Addison-Wesky Publishing Company, Inc., 1983. 321 p.

- ✓ Scott, Roger. "Speaking in Keith, John and Keith," Morrow (Eds).
Communication in the Classroom. Longman Group, Ltd., 1981.
152 p.
- Scott, William A. Introduction to Psychological Research. John Wiley &
Sons, Inc., New York, 1967. 445 p.
- Searle, J.R. Speech Acts. Cambridge University Press, 1978. 203 p.
- Stern, H.H. Fundamental Concepts of Language Teaching. Oxford
University Press, 1984 582 p.
- ✓ Strickler, Darryls. "TV. as a tool to Improve Basic Communicative
Skills," Language Arts. 56(6) 635 - 651, 1979.
- ✓ Valette Rebecca M Modern Language Testing. 13d.ed., New York,
Harcourt brace Javanovich, 1977. 349 .
- ✓ Valette, Rebecca M. and Renee Desick. Modern Language Performance
Objective and Individualization. New York, Harcourt Brace
Javanovich, 1972
- ✓ Widdowson, H.G. Teaching Language as Communication. London
Oxford University Press, 1983. 168 p.
- ✓ Zappolo Celeste. "A Graded Listening Comprehension Progress,"
English Teaching Forum. 19(4) : 31, 1981.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความต้องการ ความรู้สึก การกระทำของนักเรียน อันเกิดจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ขอให้นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อว่าตรงกับความต้องการ ความรู้สึก และการกระทำของนักเรียนมากน้อยเพียงใด สิ่งสำคัญที่สุดคือ ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
2. วิธีตอบแบบสอบถามในข้อหนึ่ง ๆ จะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 5 ช่อง คือ มากอย่างยิ่ง มาก ปานกลาง น้อย น้อยอย่างยิ่ง ให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างละเอียดก่อน เมื่อคิดว่าจะตอบในช่องใดก็ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับช่องนั้น ๆ
3. การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ คำตอบของนักเรียนจะมีประโยชน์ และมีคุณค่ามากที่สุดเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	ความต้องการ	ความรู้สึก การกระทำ	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง
(0) ข้าพเจ้ามักจะใช้ภาษาอังกฤษ สนทนากับเพื่อน ๆ นอกชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ							

คำอธิบาย

จากตัวอย่างข้อ (0) แสดงว่า เมื่อข้อความที่แสดงการกระทำ คือการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ เมื่ออยู่นอกห้องเรียนกับเพื่อน ๆ แล้ว นักเรียนต้องการตอบว่า นักเรียนกระทำเป็นจำนวน น้อย

ข้อความ	ความต้องการ ความรู้ การกระทำ	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย
		อย่างยิ่ง		กลาง		อย่างยิ่ง
1.	ถ้าเป็นไปได้อยากให้ลดเวลาใน การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
2.	การเรียนฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วย วิธีนี้ ทำให้ข้าพเจ้าชอบวิชา ภาษาอังกฤษ					
3.	ข้าพเจ้ามักจะเตรียมบทเรียน ล่วงหน้าก่อนชั่วโมงเรียนภาษา อังกฤษโดยที่ครูไม่ต้องสั่ง					
4.	ข้าพเจ้ามักจะทำงานไม่เสร็จทัน เวลาที่กำหนด					
5.	ข้าพเจ้าไม่ต้องการศึกษาต่อใน สาขาวิชาที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ					
6.	ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดเมื่อต้องใช้ภาษา อังกฤษพูดได้ตอบกับครู					
7.	ข้าพเจ้ามักจะหาเวลาทบทวน ภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้ว					
8.	ข้าพเจ้าต้องการศึกษาหาความรู้ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพิ่มเติม					
9.	เมื่อข้าพเจ้าได้คะแนนน้อยกว่า เพื่อน ๆ ข้าพเจ้าจะขยันเพิ่มขึ้น					
10.	ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้ามักจะฟังเพลง ภาษาอังกฤษ					

ข้อความ	ความต้องการ ความรู้สึก การกระทำ	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง
11. ถ้ามีโอกาสพบชาวต่างประเทศ ข้าพเจ้าจะรีบเข้าไปสนทนาทักทาย ทันที						
12. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานที่จะทำ กิจกรรมในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษ						
13. ข้าพเจ้ารู้สึกถึงว่าจะต้องมีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรมในชั่วโมงภาษา อังกฤษ						
14. เมื่อเรียนวิชานี้แล้วข้าพเจ้าอยาก จะไปเรียนต่อที่ต่างประเทศ						
15. เมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาภาษา อังกฤษ ข้าพเจ้ามักจะง่วงนอน						
16. ถ้าข้าพเจ้ามีปัญหาในการเรียน ข้าพเจ้าจะใช้ความพยายามตามครู และเพื่อน ๆ จนเข้าใจ						
17. ข้าพเจ้าไม่ต้องการทำกิจกรรมที่จะ ต้องใช้ภาษาอังกฤษ						
18. เมื่อครูถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ามักจะตอบเป็นภาษาไทย						
19. ข้าพเจ้าคิดว่ากิจกรรมประกอบ การสอนทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจ บทเรียนได้						

ข้อความ	ความต้องการ ความรู้สึกร การกระทำ	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย
		อย่างยิ่ง		กลาง		อย่างยิ่ง
20.	ข้าพเจ้าคิดว่าอุปกรณ์ประกอบ การสอนทำให้ข้าพเจ้าฟัง-พูดภาษา อังกฤษได้เร็วขึ้น					
21.	ข้าพเจ้ามักจะใช้ภาษาอังกฤษ สนทนากับเพื่อน ๆ นอกชั่วโมงเรียน ภาษาอังกฤษ					
22.	ข้าพเจ้ามักจะหลีกเลี่ยงการทำ กิจกรรมหน้าชั้นเรียน					
23.	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีนี้ทำ ให้ข้าพเจ้าสามารถใช้ภาษาอังกฤษ สนทนาติดต่อสื่อสารได้					
24.	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายวิชาภาษา อังกฤษ เพราะในชั่วโมงเรียน ข้าพเจ้าฟังไม่รู้เรื่อง					
25.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการพูดภาษาอังกฤษ เป็นเรื่องที่ยากและข้าพเจ้าไม่ สามารถที่จะทำได้ดีไปกว่านี้					

Listening - Test

Tape ScriptPart I

Listen to the sentences. Then choose the best answer which indicates the intonation pattern by marking an X under letter a, b, c, or d on your answer sheet

- Example You hear : Don't go there.
- You see a. Don't go there.
- b. Don't go there.
- c. Don't go there.
- d. Don't go there.

The correct answer is a.

1. How do you do ?
2. How much is it ?
3. Can I walk there ?
4. Could I borrow your book ?
5. I beg you pardon !

Part II

Look at the pictures. Listen to the sentences, then choose the best answer which match the picture by marking an X under letter a, b, c, or d on your answer sheet.

Example You hear : Excuse me !

You see

a

b

c

d

The correct answer is a.

6. Veera, this is my friend, Pat.
7. Nice to see you.
8. I'd like size six, please.
9. How can I get to Siam Square ?
10. Turn left at the first corner. Pass two blocks. It's on your right.
11. Would you mind if I use this telephone ?
12. May I come in ?
13. How about Phuket ?
14. I'm terribly sorry !
15. I beg your pardon

Part III

In this part you will hear 8 dialogues. You will hear each dialogue for two times. At the end of the dialogue you will hear the questions. Then choose the best answer by marking an X under letter a, b, c, or d on your answer sheet.

Dialogue 1

Sally Hello, Peter. How are you ?

Peter . I'm very well, thank you Sally and how are you?

Sally Oh, pretty good, thanks.

16. Who are the speakers ?

Dialogue 2

Woman . I want 2 five - baht stamps, and 4 postal envelopes, please.

Man Yes, here they are.

Woman How much ?

Man . Twelve baht.

Woman All right. Thank you.

17. Where are they ?

18. How much did she spend ?

Dialogue 3

Woman : I'd like to see one of these shirts, please.

Man : Certainly Miss. What size do you want ?

Woman I think I take a medium.

Man . Here is a blue one and here is a yellow one.

Woman . Oh, they are both nice. How much are they ?

Man . They are 80 baht each.

Woman That's not bad at all I'll take both of them

19. Where are they ?

20. What did she buy ?

21. How much did she spend ?

Dialogue 4

Man Excuse me, how do I get to Thammasat University ?

Girl . Bus number 29 goes that way.

Man : How often does it run ?

Girl : Every twenty minutes

Man There is a bus coming now. Is that the right one ?

Girl : Yes, I'm going that way and I will show you where to get off.

Man : Thank you very much.

22. Where did the dialogue take place ?

23. What did the man ask the girl about ?

24. How will he go there ?

Dialogue 5

Man : Can I help you ?

Woman Yes, I'm looking for the police station.

Man . Turn right at the corner. Then walk two blocks.
It's on your right.

Woman . Turn right at the corner and walk two blocks

Man . All right.

Woman . Thank you for your help.

Man You're welcome.

25. Where are they ?

Dialogue 6

Miss Bill : Do you mind if I leave five minutes early today ?

Mr White ?

Mr White . No, of course not, Miss Bill.

Miss Bill . Oh, thank you very much.

26. Why did Miss Bill speak to Mr. White ?

Dialogue 7

Rose Does anyone feel like going to see the movie tonight ?

Paul : Yes, O K. but what's film ?

Sue Well, how about E T. ?

Rose : Is it a Western ?

Sue Yes, that's right.

Rose It sounds very interesting.

27. What will they do tonight ?

28. What kind of language do you think they are using ?

Dialogue 8

Woman . I'd like the fried fish, please.

Man . Oh, I'm sorry. There isn't any left.

Woman . That's all right. I'll have fried chicken then.

29. What will the woman have ?

30. Where are they ?

.....

Speaking - TestDirection

In this part you will see the pictures. Then you will hear the questions. Answer the questions by recording in the tape recorder.

1. Good morning I'm John. How do you do ?
2. Nat, this is my friend, Bob.
3. I'd like to see one of these shirts, please.
4. How much is it ?
5. Could you tell me the way to the hospital, please ?
6. Excuse me. How can I get to Snam laung ?
7. May I borrow your bicycle ?
8. I'm sorry. I'm late.
9. Do you know a good hotel here ?
10. I'd like to have fried chicken, please.

สำหรับนักเรียน

Listening - Test

Part I Listen to the sentences. Then choose the best answer which indicates the intonation pattern by marking an X under the letter a, b, c, or d on your answer sheet.

Example You hear Don't go there.

You see ~~a.~~ Don't go there.

b. Don't go there.

c. Don't go there.

d. Don't go there. The correct answer is a.

1. a. How do you do?

b. How do you do?

c. How do you do?

d. How do you do?

2. a. How much is it?

b. How much is it?

c. How much is it?

d. How much is it?

3. a. Can I walk there?

b. Can I walk there?

c. Can I walk there?

d. Can I walk there?

4. a. Could I borrow your book?

b. Could I borrow your book?

c. Could I borrow your book?

d. Could I borrow your book?

5. a. I/beg/your/pardon !
b. I/beg/your pardon !
c. I/beg/your/pardon !
d. I/beg/your/pardon !

Part II

Look at the pictures. Listen to the sentences, then choose the best answer which match the picture by marking an X under the letter a, b, c, or d on your answer sheet.

Example You hear Excuse me !

You see

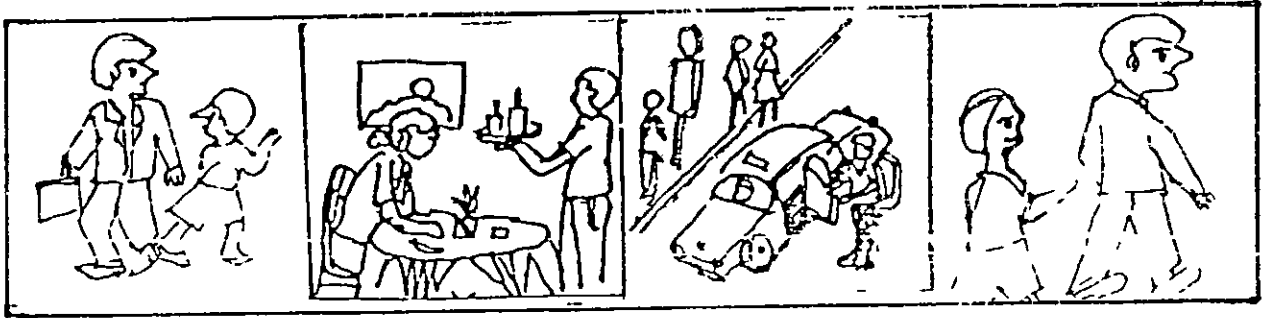
The correct answer is a

a

b

c

d

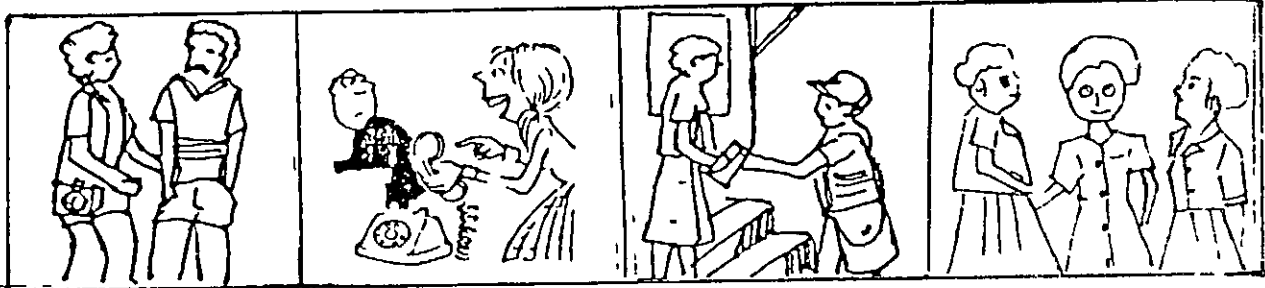
6.

a

b

c

d

7.

a

b

c

d

8.

a

b

c

d

9.

a

b

c

d

10.

a

b

c

d

11.

a

b

c

d

12

a

b

c

d

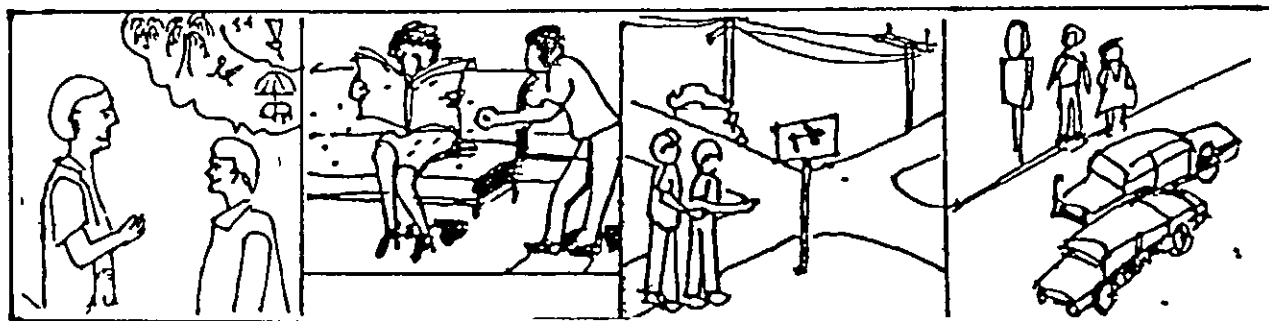
13.

a

b

c

d

14.

a

b

c

d

15.

a

b

c

d

Part III

In this part you will hear 8 dialogues. You will hear each dialogue for two times. At the end of the dialogue you will hear the questions. Then choose the best answer by marking an X under the letter a, b, c, or d on your answer sheet.

16. a. Two friends
b. Two very close friends
c. Two persons who have never met before.
d. Two persons who have met for the second time.
17. a. At school
b. At the railway station
c. At the restaurant
d. At the post - office
18. a. Twenty baht
b. Twelve baht
c. Thirty baht
d. Ten baht
19. a. At the restaurant
b. At the hospital
c. At the post - office
d. At the department store
20. a. Some books
b. Some socks
c. Some shirts
d. Some skirts

- 21.
 - a. Eighteen baht
 - b. One hundred and sixty baht
 - c. Eighty baht
 - d. Thirty - six baht
- 22.
 - a. At the post - office
 - b. At the police station
 - c. At the bus stop
 - d. At the railway station
- 23.
 - a. The time to go to Thammasart
 - b. The age of Thammasart
 - c. The place to get on taxi
 - d. The way to get to Thammasart
- 24.
 - a. By taxi
 - b. By bus
 - c. On foot
 - d. By train
- 25.
 - a. On the bus
 - b. On the road
 - c. In the taxi
 - d. On the train
- 26.
 - a. To ask for permission
 - b. To give him some help
 - c. To ask for information
 - d. To greet him

27. a. To go to the party
b. To go shopping
c. To see the movie
d. To visit their friends
28. a. Formal
b. Very formal
c. Casual
d. High
29. a. Fried fish
b. Rice and fish
c. Rice and chicken
d. Fried chicken
30. a. At the restaurant
b. In the stationary
c. At the hospital
d. At the post - office

.....

Speaking - Test

Direction

Look at the picture. Listen to the questions, then answer the questions by using the picture for guiding

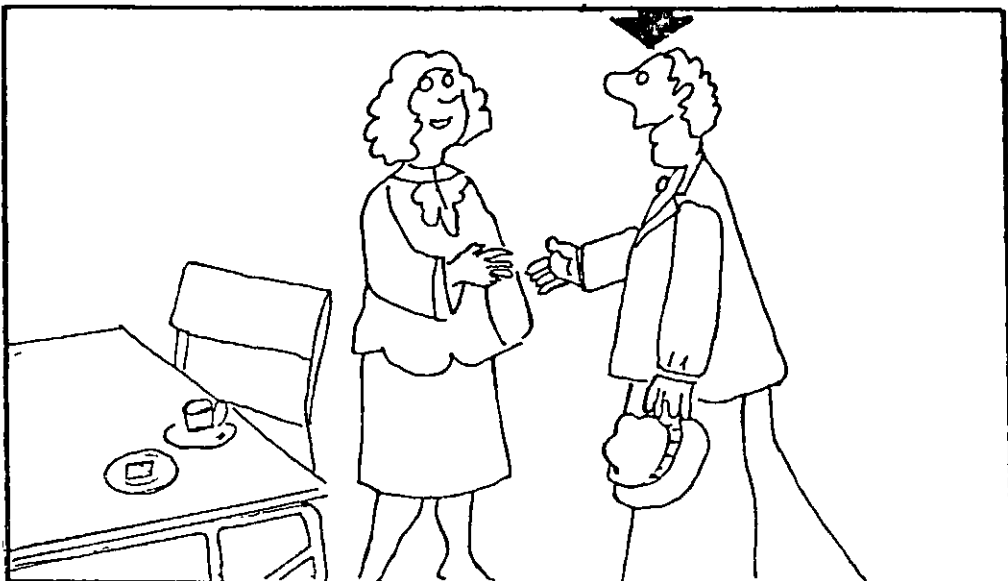
Example You hear : Could I speak to Suda, please ?

You answer : She is out. Would you like to leave the message ?

IN	OUT	COME BACK AT
Chintana Aree	Suda Porntip	2.45 p.m
Winai		4.30 p.m

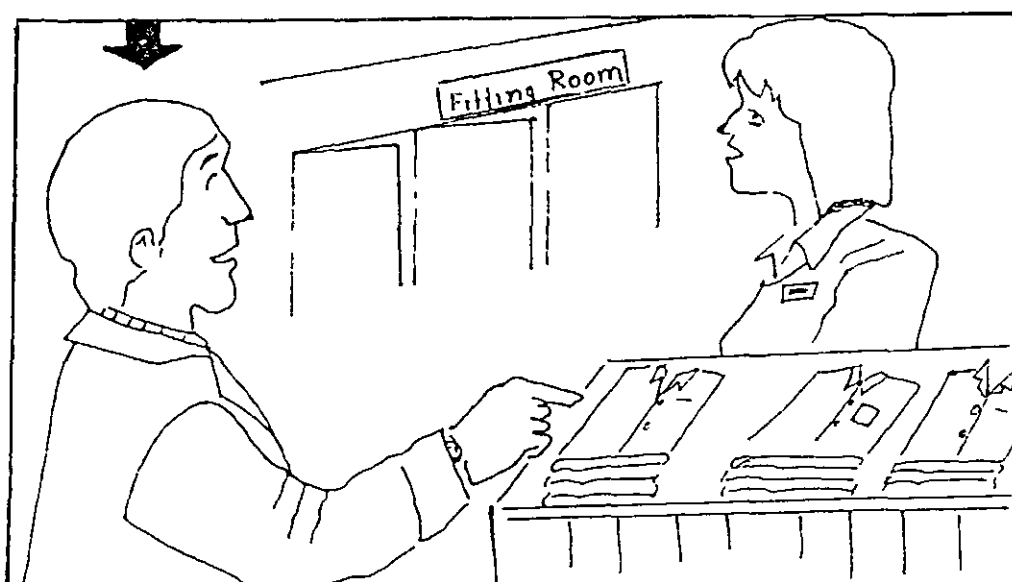
1.

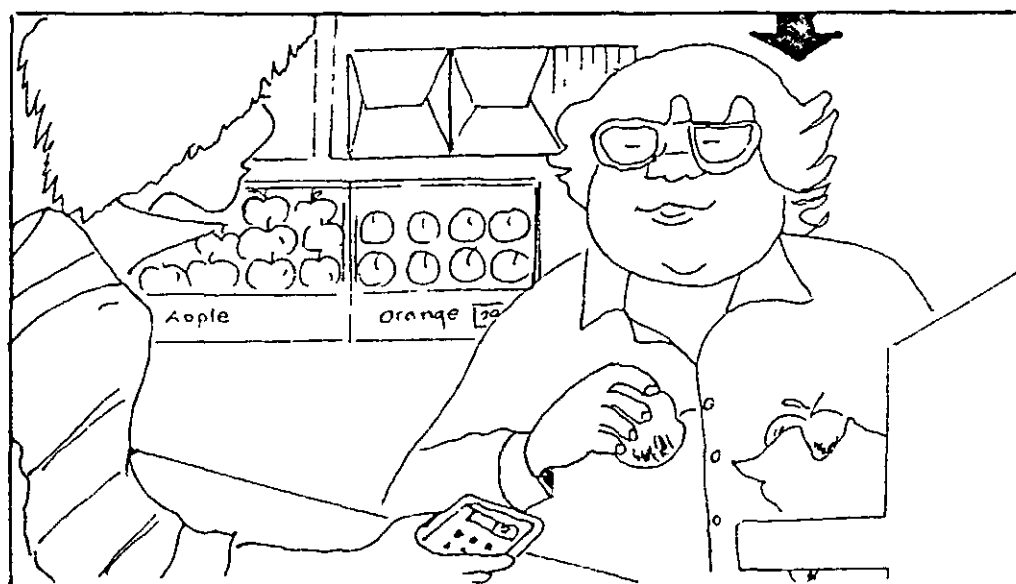
2.

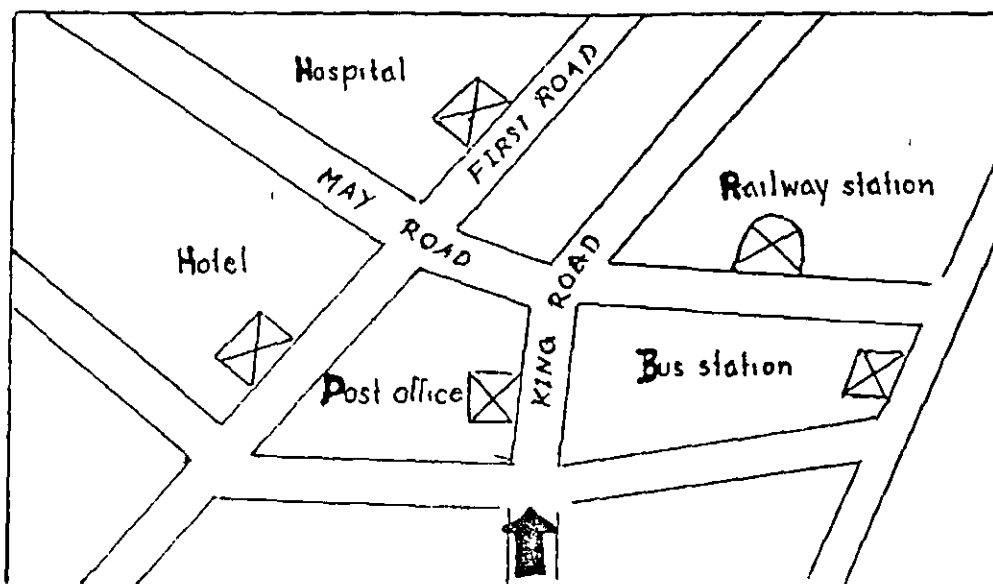
3.

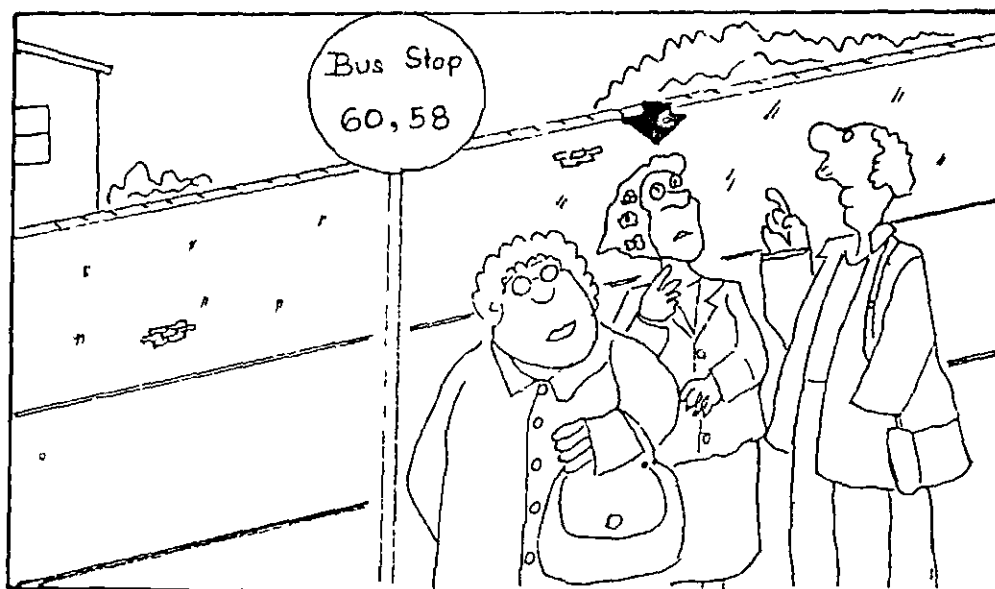
4.

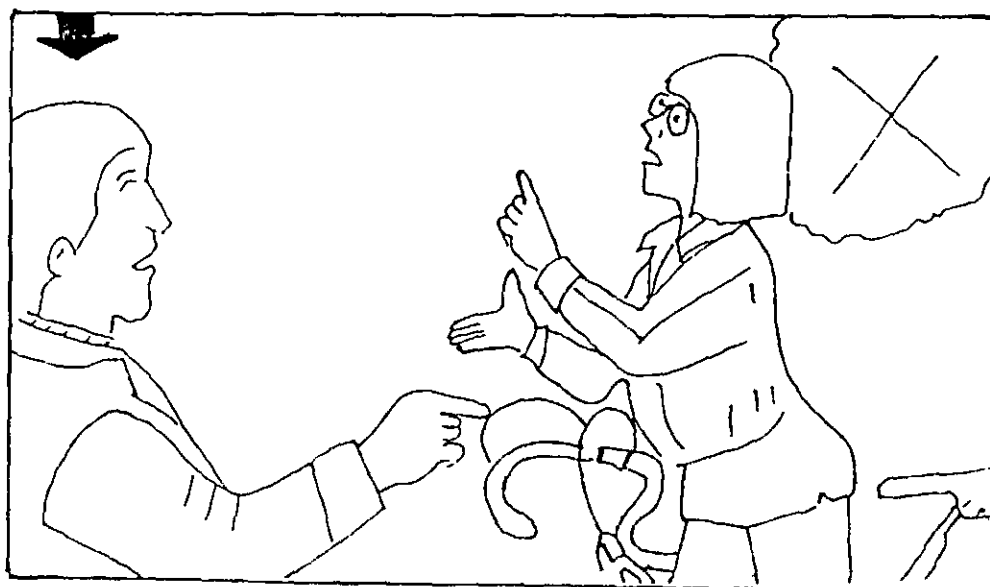
5.

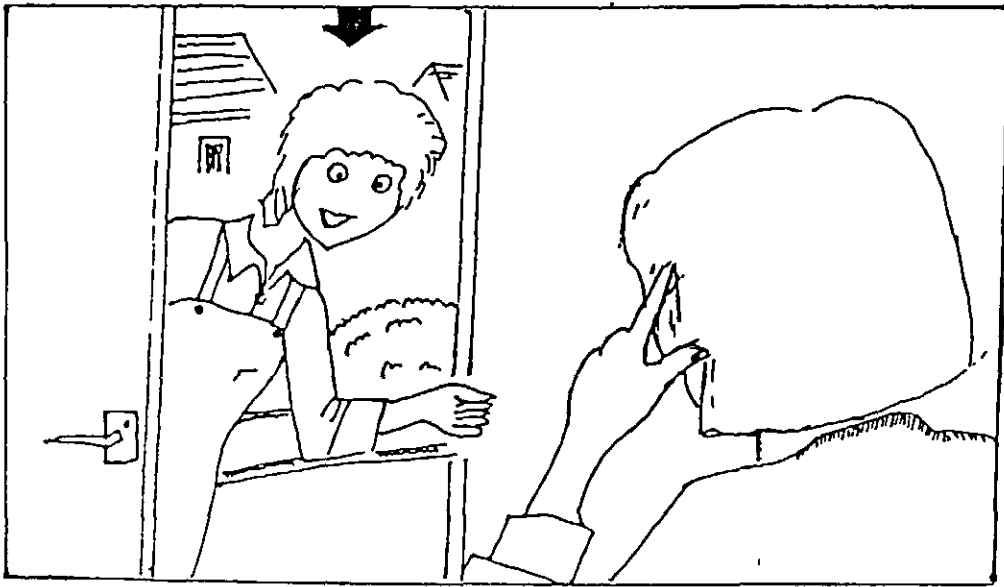
6.

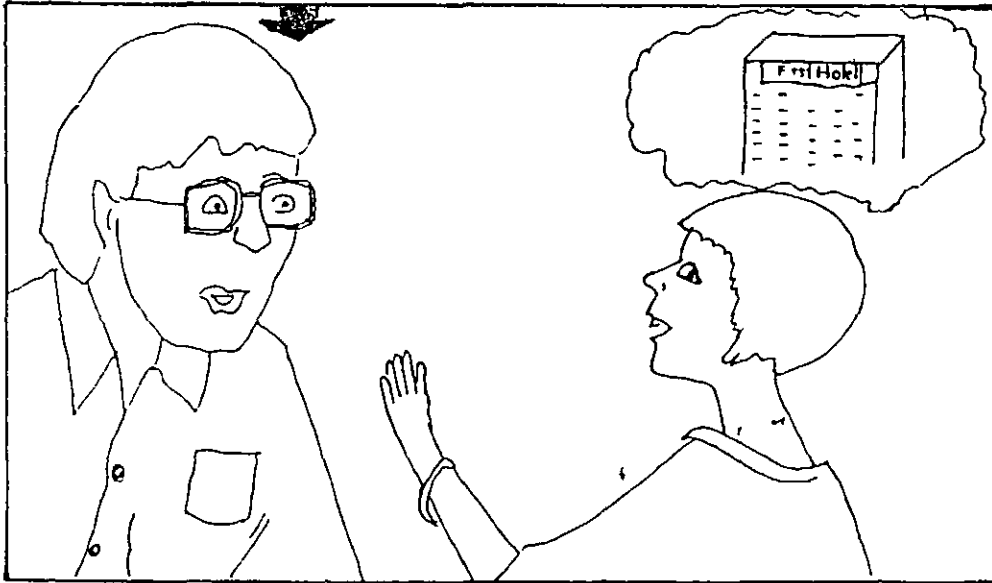
7.

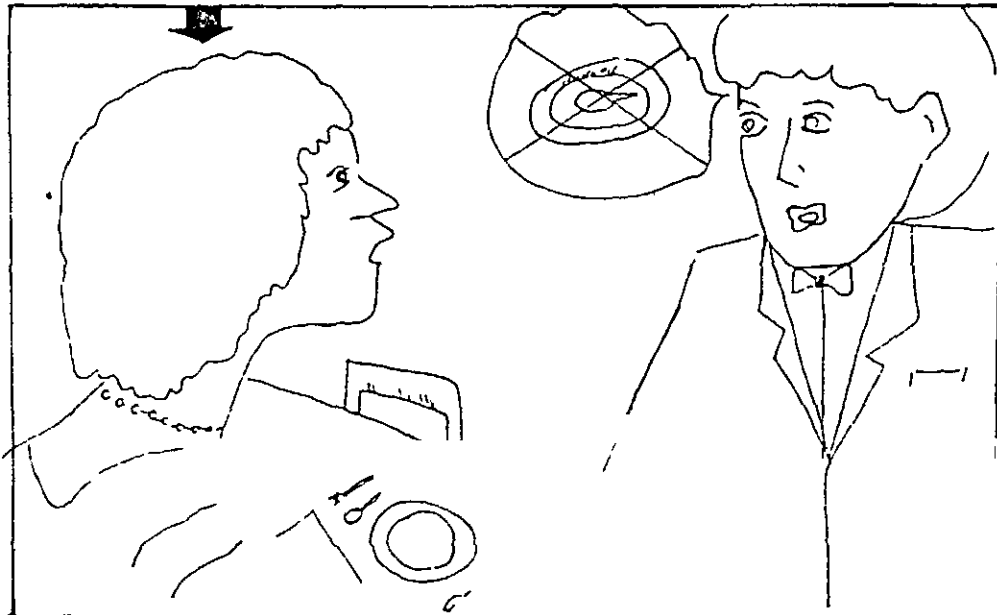
8

9

10.

ภาคผนวก ข

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 2 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการฟัง

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	.42	.49	16	.28	.22
2	.54	.41	17	.48	.37
3	.38	.42	18	.30	.48
4	.23	.35	19	.48	.52
5	.27	.32	20	.44	.46
6	.46	.34	21	.39	.28
7	.46	.34	22	.58	.34
8	.37	.40	23	.26	.64
9	.35	.20	24	.58	.34
10	.65	.66	25	.58	.49
11	.80	.43	26	.29	.26
12	.56	.38	27	.54	.27
13	.33	.25	28	.29	.26
14	.70	.46	29	.23	.35
15	.42	.49	30	.27	.55

ตาราง 3 ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		อำนาจจำแนก (t)
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
1	65.54	329.50	41.54	841.82	3.29
2	59.40	178.06	11.36	486.31	8.75
3	69.41	1045.10	7.81	532.23	7.28
4	79.04	113.47	42.40	1038.33	5.06
5	73.81	85.57	14.54	267.64	14.81
6	73.77	100.82	14.54	795.27	9.28
7	67.68	384.19	14.04	703.43	7.63
8	48.68	491.12	8.59	450.01	6.13
9	69.31	1135.33	4.18	384.63	7.83
10	55.63	509.85	12.27	517.78	6.35

ภาคผนวก ก

แผนการสอนทักษะฟัง - พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 1 Greeting and introduction

จุดประสงค์ ให้นักเรียนสามารถสนทนา ทักทาย แนะนำตนเอง แนะนำผู้อื่นได้

เนื้อหา ภูเขา 121

สื่อการสอน 1. วิดีโอเทป 2. บัตรคำตั้ง 3. แผ่นใส
4. เครื่องฉายข้ามศีรษะ 5. แบบฝึก (Viewing Guide)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ลำดับขั้นการจัดกิจกรรม	เนื้อหาการจัดกิจกรรม
1. Pre - viewing	1. ครูแนะนำชื่อเรื่องผ่านแผ่นใส "The Office Reception" 2. ครูตั้งคำถาม บันทึกคำตอบของนักเรียนไว้หลาย ๆ คำตอบ - Where are they ? 3. แนะนำคำศัพท์สำคัญ - appointment - moment - seat - architect
2. Global Viewing	1. ครูตั้งคำถาม บันทึกคำตอบของนักเรียนไว้หลาย ๆ คำตอบ - What is the woman ? - What is the first man ? - Who does the woman telephone ? - What is the second man ? - Why does the first man go there ? 2. นักเรียนดูวิดีโอทั้งภาพและเสียงตลอดเรื่อง 2 รอบ 3. นักเรียนและครูตรวจสอบคำตอบร่วมกัน

ลำดับขั้นการจัดกิจกรรม	ผลการจัดกิจกรรม
3. Intensive Viewing	1. ครูแจกแบบฝึก (คู่มือ 122) แนะนำการทำงาน แนะนำการดูวิดีโอโดยไม่ต้องจกบันทึก 2. นักเรียนดูวิดีโอเป็นท่อน ๆ แล้วหยุดทำงานจนเสร็จ 3. นักเรียนและครูตรวจสอบคำตอบร่วมกัน ถ้านักเรียน ส่วนใหญ่ไม่เข้าใจ อาจจะทำให้ดูวิดีโออีกครั้ง
4. Review and discuss	1. ใช้เทคนิค Silent Viewing คือเปิดวิดีโอเฉพาะ ภาพไม่เปิดเสียงเป็นฉาก ๆ หยุดภาพให้นักเรียน เล่าคำพูดของตัวละคร หลังจากนั้นเปิดเสียงเพื่อเป็น การให้ข้อมูลย้อนกลับว่าใครพูดถูกบ้าง ทำไมจนจบเรื่อง 2. อภิปรายเกี่ยวกับสำนวน การเน้นเสียง วัฒนธรรม ลักษณะภาษาที่ใช้ และบทบาทของผู้พัฒนา Relationship . Stranger Register . Formal Tone . Polite
5. Reconstruction Activities	1. แนะนำโครงสร้างใหม่ (คู่มือ 123) 2. แบ่งนักเรียนเป็นแถว A , B ทำกิจกรรมคู่ 1. ฝึกหักท่ายบุคคลทั่วไป หักท่ายเพื่อนสนิท 2. ฝึกแนะนำตนเอง 3. ฝึกแนะนำคนอื่นให้รู้จักกัน (ใช้นักเรียน 3 คน) 3. คู่นักเรียน 2 - 3 คู่ เพื่อเสนอมาให้เพื่อนดู
6. Extension Activities	1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม แจกบัตรผลการณ์ (คู่มือ 124) ให้เตรียมบทสนทนา และเตรียมแสดง 2. ถัดมาแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทสนทนาสมมติหน้าชั้น

The Office Reception

Brown enters. He approaches the reception desk

Brown : Good morning

Receptionist Good morning

Brown : My name's Peter Brown. I've got an appointment with
Mr. Martin

Receptionist One moment please. (She dials) Er. Mr. Martin a
Mr. Peter Brown for you. Right. Just take a seat.
(She points to the seat)

Martin enters. Receptionist indicates where Brown is waiting.

Martin : Mr. Brown ?

Brown . Ah, Yes.

Martin I'm Jim Martin. (they shake hands)

Brown How do you do.

Martin : How do you do. Would you come this way ?

They go out and then walk into the office

Martin : Before we start. I'd like you to meet the Managing
Director (he knocks on the door)

Director : Come in. (They walk in)

Martin : Er.. John Can I introduce Peter Brown. he's the
architect on the new project.

Director : Oh. Nice to meet you. (they shake hands)

Brown : How do you do.

.....

Viewing Guide

1. The first man's name is
 - a. Brown
 - b. Martin
 - c. John
2. The woman is
 - a. unfriendly
 - b. impolite
 - c. polite
3. The first man looks
 - a. worried
 - b. happy
 - c. sad
4. The name of managing director is
 - a. Brown
 - b. Martin
 - c. John
5. The first man's job is a/an
 - a. director
 - b. architect
 - c. receptionist
6. The girl points with her pen in order to
 - a. say good bye
 - b. tell her boss
 - c. greet her boss.
7. What did the first man say to the woman ?

8. What did Martin say to the managing director ?

New PatternA: How to greet

A

B

Hi

Very well

Hello

How are you ?

Fine

Thanks

Good morning

How do you do

All right

Thank you and you ?

Good afternoon

not too bad

B: How to introduce your self

Hello

I'm

Good morning

My name is

C How to introduce someone

may I introduce

Maria,

this is

My friend, Brain

Hello .. (Brain)

How do you do ?

Nice to meet you too.

Good morning ... (Maria)

How do you do

I'm glad to meet you.

Group WorkSituation for role - playing

1. You introduce your thirteen - year old niece to your neighbour, Mr Jones at the bus stop.
- 2 You introduce your colleague, Jim White to your wife, Margaret at the theatre
3. You introduce yourself to someone, ask him/her where he/she is from. What he/she is.
- 4 You introduce your son, Robert, to your boss, Mr Brown at your house.
- 5 You are walking down the street with one friend and you meet another friend. Your friends don't know each other.
6. You walk into an office. Introduce yourself to the receptionist and tell her that you have an appointment with the manager

.. . . .

ลำดับขั้นการจัดกิจกรรม	สภาพการจัดกิจกรรม
3. Intensive Viewing	1. ครูแจกแบบฝึก (คู่มือหน้า 128) แนะนำการทำงาน แนะนำการดูวิดีโอโดยไม่ต้องจดบันทึก 2. นักเรียนดูวิดีโอเป็นตอน ๆ แล้วหยุดทำงานจนเสร็จ 3. นักเรียนและครูตรวจสอบคำตอบร่วมกัน ถ้านักเรียน ส่วนใหญ่ไม่เข้าใจ ให้ดูวิดีโออีกครั้ง
4. Review and discuss	1. ใช้เทคนิค Silent Viewing คือเปิดวิดีโอเฉพาะภาพ ไม่เปิดเสียงเป็นฉาก ๆ หยุดภาพให้นักเรียนเดาคำพูด ของตัวละคร หลังจากนั้นเปิดเสียงเพื่อเป็นการให้ข้อมูล ย้อนกลับว่าใครพูดถูกบ้าง ทำไปจนจบเรื่อง 2. อภิปรายเกี่ยวกับสำนวน การเน้นเสียง วัฒนธรรม ลักษณะภาษาที่ใช้ และบทบาทของผู้สนทนา Relationship : Strangers Register Semi - formal Tone : Friendly
5. Reconstruction Activities	1. ครูแนะนำโครงสร้างใหม่ (คู่มือหน้า 129) 2. แบ่งนักเรียนออกเป็นแถว A, B ทำกิจกรรมคู่โดยฝึก สนทนาเป็นผู้ซื้อ-ผู้ขาย โดยใช้รูปภาพประกอบการฝึก กลุ่มนักเรียน 2 - 3 คู่ให้สนทนาได้เพื่อนฟัง
6. Extension Activities	1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม แจกบัตรสถานการณ์ (คู่มือหน้า 130) ให้เตรียมบทสนทนา เตรียมแสดงบทบาทสมมติ 2. นักเรียน หรือ ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมาแสดง บทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

The Fishmongers

Woman walks into a fishmonger's shop. The fishmongers walks up to her.

Fishmonger Afternoon

Woman Oh . Good afternoon.

Er . Could I have a pound of cod, Please ?

(He picks up some cod, weighs it, wraps it, and hands it to the woman)

Fishmonger . One - twenty - one

Woman . And I'd like some lobster.

Fishmonger . Sorry love. Haven't got any lobster today.

Woman . Oh, dear. Er.. well do you have any kippers ?

Fishmonger Kippers ? Yes, How many do you want ?

Woman Two please.

Fishmonger These all right.

Woman Fine (He weighs and wraps them)

Fishmonger . One - 0 - one Anything else ?

Woman . No, That's all thank you. (She hands him a five pound note)

Fishmonger : That's two ninety - two altogether.

Thanks very much.

Woman . Good bye .

Fishmonger . Bye .

Viewing Guide

1. Who speaks first ?

.....

2. What does he/she say ?

.....

3. What does the woman ask for ?

4

.....

4. What does she say ?

.....

5. What does she ask for next ?

.....

6. Has she got it ?

.....

7. What did she say ?

.....

8. How much did she pay ?

1

.....

9. How much change did she get ?

.....

New Pattern

A. How to ask for things

Could I have	some shoes	
Can I have	some fruit	please ?
I'd like	some sugar	
Do you have		

B. How the seller responses

Yes,	How much	
	How many	do you want ?
	What size	
Certainly	What color	

I haven't got any ... left.
There isn't much left.
There aren't many left.

C. How the customer responses

two killograms	
two bars	- How much does it cost ?
(small/ medium/ large)	How much is it ?
(14/ 15/ 6/ 7)	
(blue / white)	

Group WorkSituations for role - playing

1. At the market, ask for fruits and vegetables.
2. At the department store, ask for shirt. Tell the seller about size, color you want.
3. In the chemist, ask for some toothpaste, soap and tissues.
4. In the department store, ask for some socks and shoes.
Tell the seller about size and color you want.
5. At the stationary, ask for a pen, pencil rubber and notebook.
6. In a grocery shop, ask for egg, rice, jam, bread and milk.

.....

แผนการสอนที่ 3 Asking and giving direction

จุดประสงค์ ให้นักเรียนสามารถถาม-บอกทิศทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ โดยสามารถบอกวิธี
และใช้เวลาในการเดินทางเท่าไร

เนื้อหา หน้าที่ 133

สื่อการสอน 1. วิดีโอเทป 2. บัตรสถานการณ์ 3. แผนที่
4. แผนที่ 5. แบบฝึก (Viewing Guide)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ลำดับขั้นการสอน	แนวทางการจัดกิจกรรม
1. Pre - viewing	1. กรุณาดูชื่อเรื่องก่อนดูแผนที่ "St. Pancras Station" 2. ครูถาม บันทึกคำตอบของนักเรียนไว้หลาย ๆ คำตอบ - Where does the woman want to go ? 3. แนะนำคำศัพท์สำคัญ - shopping centre - traffic lights - turn left/right - go straight
2. Global Viewing	1. ครูถาม บันทึกคำตอบของนักเรียนไว้หลาย ๆ คำตอบ - The first on who tells her the direction is - How many people did she ask ? - How did she go there ? 2. นักเรียนดูวิดีโอทั้งภาพและเสียงตลอดเรื่องโดยไม่หยุด 2 รอบ 3. นักเรียน และครูตรวจสอบคำตอบร่วมกัน โดยรวมคำถามในขั้นที่ 1 ด้วย

ลำดับขั้นการสอน	สภาพการจัดกิจกรรม
3. Intensive Viewing	1. ครูแจกแบบฝึก (คู่มือ 134) แนะนำการทำงาน แนะนำการดูวิดีโอโดยไม่ต้องจดบันทึก 2. นักเรียนดูวิดีโอทั้งภาพและเสียงเป็นตอน ๆ หยุดเพื่อให้นักเรียนทำงานจนเสร็จ 3. นักเรียนและครูตรวจสอบคำตอบร่วมกัน ถ้านักเรียน ส่วนใหญ่ไม่เข้าใจ ให้ดูวิดีโออีกรอบ
4. Review and discuss	1. ใช้เทคนิค Silent Viewing คือเปิดเฉพาะภาพ ไม่เปิดเสียงเป็นฉาก ๆ ให้นักเรียนเกาคำพูดของ ตัวละคร หลังจากนั้นเปิดเสียงเพื่อเป็นการให้ข้อมูล ย้อนกลับให้ทราบว่าใครพูดถูกต้องบ้าง 2. อภิปรายเกี่ยวกับสำนวน การเน้นเสียง วัฒนธรรม ลักษณะภาษาที่ใช้ และบทบาทของผู้สนทนา Relationship • stranger Register • Formal Tone Polite
5. Reconstruction Activities	1. แนะนำโครงสร้างใหม่ (คู่มือ 135) 2. แบ่งนักเรียนออกเป็นแถว A, B เพื่อทำกิจกรรมคู่ โดยใช้แบบฝึก (คู่มือ 136) ประกอบการฝึก ให้นักเรียน 2 - 3 คู่สลับมาให้เพื่อนดู
6. Extension Activities	1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม แจกบัตรสถานการณ์ (คู่มือ 137) เตรียมบทสนทนา เกรียมแสดง 2. ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้น

St Pancras Station

A woman stops a man in the street.

Woman : Oh, excuse me.

Could you tell me where the station is ?

Man : Er which station ?

Woman : St. Pancras.

Man : Um go through the shopping centre and then I think
You turn left but ask again.

Woman O.K. thank you.

She goes into the shopping centre and approaches a man with a map.

Woman Excuse me, which way is St. Pancras ?

Second man I'm sorry I don't know. I'm a stranger here.

Woman Oh, OK.

She comes out of the shopping centre and approaches a traffic warden.

Woman Could you tell me the way to St. Pancras station ?

Worden Yeah Turn left at the corner, then go straight on
untill you come to the second set of traffic lights
and it's on your right.

Woman Left at the corner, straight on the second set of light
Thanks.

She walks on. The traffic warden puts a parking ticket on a car
windscreen. The woman approaches another passerby.

Woman : Excuse, St. Pancras ?

Second woman Yeah. Go up to the lights and you will see it across the
road on your right.

Viewing Guide

1. Where does she go first ?
2. Where does she go next ?
3. Where does she go then ?
4. Where is the station ?

☐ Up to the main road.

☐ Through the shopping centre.

☐ To the corner, turns left and goes up to the light.

☐ Across the road

5. The last one who tells her the direction is

- a. the man who has a map
- b. the second woman
- c. the traffic warden

6. What does she say to the first one ?

.....

7. What does he/she reply ?

.....

.....

New PatternA: How to ask someone the way

			the way to, please?
Excuse me,	can	you tell me	where is ?
	could		how to get to ?

Is it far ?

Can I walk there ?

B. How to give direction

	down	this road	
Walk	along	this street	Then turn left at the first corner
Go	up	two blocks	- right into Rama Road
	straight		

It's on your left	opposite	the post - office
- right	near	the bank
	next to	the police station

It's only 10 minutes by bus.

It's 30 kilometres from here.

C: How to say you are unable to give direction.

I'm sorry

I don't know

I haven't no idea.

I'm afraid

I don't know.

I can't help you.

Pair Work

ครูฝึกกับนักเรียนเพื่อเป็นการนำก่อน

T How did the foreigner ask for the direction to the bank ?

S₁ Could you tell me the way to the bank ?

S₂ : Where is the bank ?

T : Could you tell me the way to the bank ?

S₃ : Walk along this street. Then turn left into the High street

It's on your right.

นักเรียนฝึกกับนักเรียน โดยครูเป็นผู้ชี้ที่แผนที่เพื่อเป็นการบอกตัวแนะ

B wants to get to the library

C wants to get to the post office

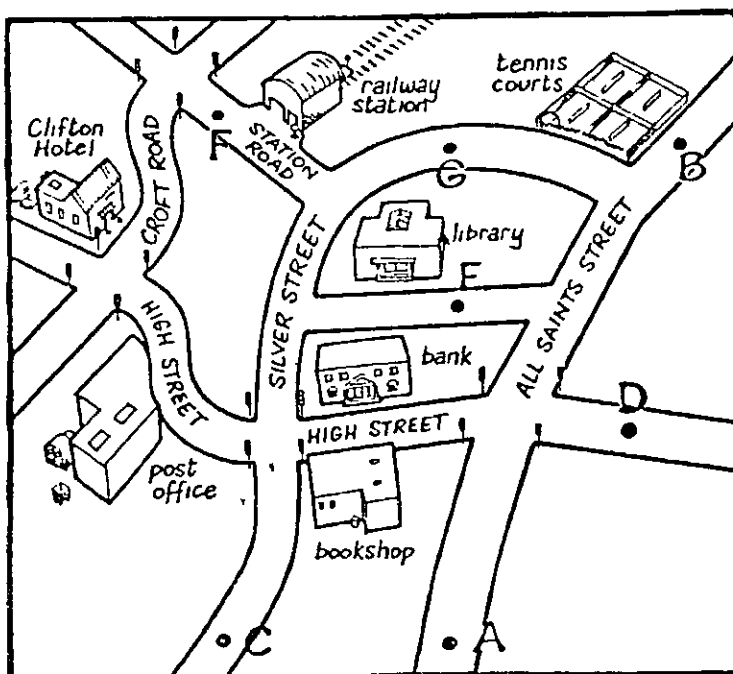
D wants to go to the tennis courts

E wants to go to the railway station

F wants to go to Clifton Hotel

G wants to go to the book shop

แผนที่สำหรับลงแผ่นใสเพื่อทำกิจกรรมคู่

Group WorkSituations for role - playing (ใช้สถานการณ์ที่นักเรียนจะเจอจริง)

1. You and your friend's meet a foreigner in front of your school
He wants to post a letter. He asks you how far it is and how to
get there. Help him
2. You are a foreigner and your car has broken down in front of
Thai Farmer Bank. You want to phone a garage. Ask someone
where the nearest telephone kiosk is. The first one is a stranger
here so you ask another one.
3. You are a foreigner. You are standing outside the railway
station. You want to meet your friend at the library but, you
don't know where it is. Stop someone and ask him/her the way.

.

แผนการสอนที่ 4 Asking Permission

จุดประสงค์ ให้นักเรียนสามารถพูดของอนุญาต-ให้อนุญาต แบบเต็มใจไม่เต็มใจ หรือตอบปฏิเสธอย่างสุภาพได้

เนื้อหา หน้าที่ 140

สื่อการสอน 1. วีซีดีเทป 2. บัตรสถานการณ์ 3. แผ่นใส
4. ภาพ 5. แบบฝึก (Viewing Guide)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ลำดับขั้นการจัดกิจกรรม	ภาพการจัดกิจกรรม
1. Pre - viewing	1. ครูเสนอชื่อเรื่องผ่านแผ่นใส "In the Canteen" 2. ครูถาม บันทึกลำเอียงของนักเรียนไว้หลาย ๆ คำตอบ - Where are they ? 3. แนะนำคำศัพท์สำคัญ - join - tray - take - actually
2. Global Viewing	1. ครูถาม บันทึกคำตอบของนักเรียนไว้หลาย ๆ คำตอบ - What are they doing ? - What is the girl looking for ? - What did she say ? - Why can't she take the first chair ? 2. นักเรียนดูวิดีโอทั้งภาพและเสียงตลอดเรื่องโดยไม่หยุด 2 รอบ 3. นักเรียนและครูตรวจสอบคำตอบร่วมกัน โดยรวม คำถามในขั้นที่ 1 ด้วย

ลำดับขั้นการจัดกิจกรรม	สภาพการจัดกิจกรรม
3. Intensive Viewing	1. ครูแจกแบบฝึก (คู่มือ 141) แนะนำการทำงาน แนะนำการดูวิดีโอโดยไปห้องจัดบันทึก 2. นักเรียนดูวิดีโอทั้งภาพและเสียงเป็นตอน ๆ หยุด ทำงานแต่ละตอนจนเสร็จ 3. นักเรียนและครูตรวจสอบคำตอบร่วมกัน ด้านนักเรียน ส่วนใหญ่ไม่เข้าใจให้ดูวิดีโออีกครั้ง
4. Review and discuss	1. ใช้เทคนิค Silent Viewing คือเปิดวิดีโอเฉพาะ ภาพไม่เปิดเสียงเป็นฉาก ๆ หยุดให้นักเรียนเกาคำพูด ของตัวละคร หลังจากนั้นเปิดเสียงเพื่อเป็นการให้ข้อมูล ย้อนกลับว่าใครพูดถูกต้องบ้าง 2. อภิปรายเกี่ยวกับสำนวน การเน้นเสียง วัฒนธรรม ลักษณะของภาษาที่ใช้ และบทบาทของผู้สนทนา - Relationship . Acquaintances - Register Semi - formal - Tone Polite
5. Reconstruction Activities	1. แนะนำโครงสร้างใหม่ (คู่มือ 142) 2. แบ่งนักเรียนออกเป็นแถว A,B ทำกิจกรรมคู่ โดยใช้รูปภาพ (คู่มือ 143) ประกอบการฝึก ส่งนักเรียน 2 - 3 คู่สนทนาให้เฝ้าดูแล
6. Extension Activities	1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม แจกบัตรสถานการณ์ (คู่มือ 144) เตรียมบทสนทนา เตรียมบทบาทสมมุติ 2. ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมุติหน้าชั้น

In the Canteen

A woman carrying a tray with food on it, approaches a man sitting at a table in a crowded canteen.

Woman : Hullo, May I join you ?

Man : Mn . Please do.

The woman puts her tray on the table. She goes to the next table to get a chair.

Woman : Do you mind if I take this chair ?

Second woman .

Somebody's sitting there actually.

Woman . Oh. (She goes to another table)

Could I take this chair ?

Second man Please

The woman takes the chair and then sits down.

Man : So how are you ?

Woman : Fine, and you ?

Man . Yes, very well

.....

Viewing Guide

True or False

- ___ 1. The girl is looking for a chair.
- ___ 2. She puts her tray on the table.
- ___ 3. The girl knows the man who sits at the table very well.
- ___ 4. The second woman grants permission.
- ___ 5. The second man refuses permission politely.
- ___ 6. Finally, the girl can get a chair.

Answer the questions

- 7 What did the girl say to the man ?

- 8. What did the girl say to the woman ?

- 9. What did the woman reply ?

- 10 What did the girl say to the second man ?

New PatternA. How to ask permission

May		
Can	I	smoke ?
Could		borrow your pen ?
Do you think		sit here ?
I wonder if	I could	go home now ?
Do you mind		
Is it alright	If I	

B. How to grant permission

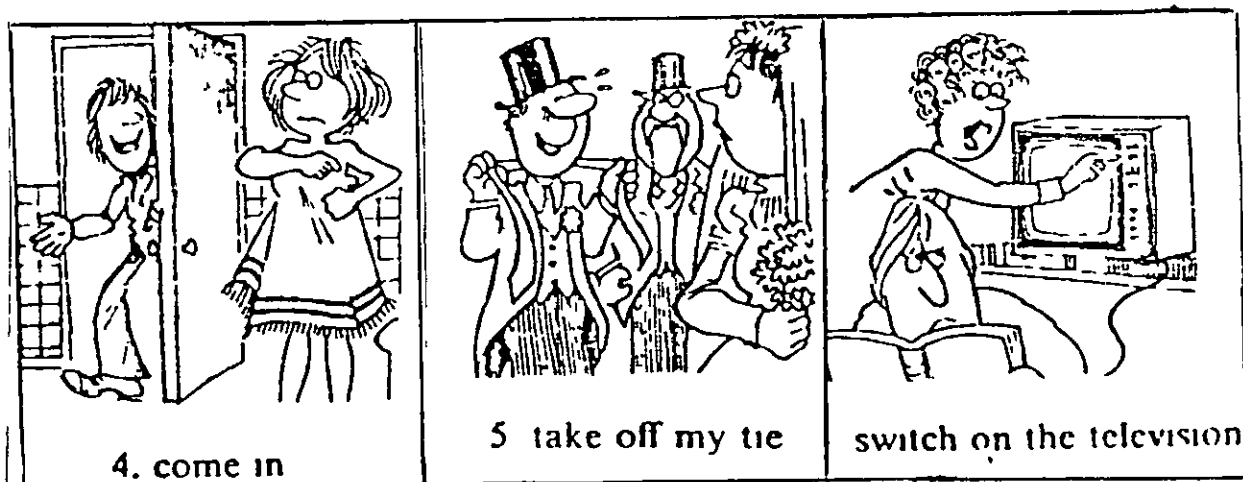
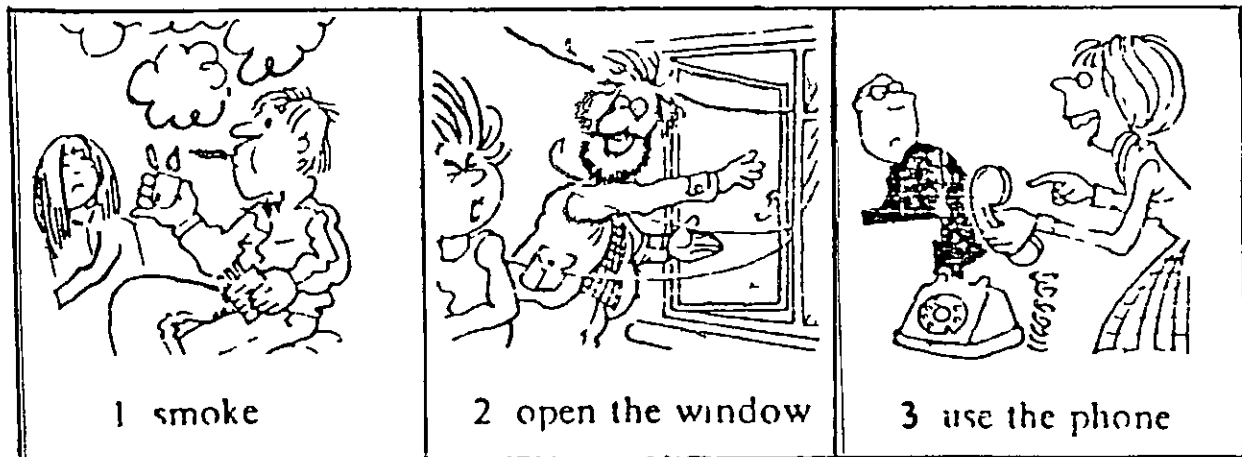
	certainly
	of course
Yes,	all right
	that's all right
	of course not
No	not at all

C. How to refuse permission politely

I'm sorry
No, I'm afraid you can't
Well, I'd rather you didn't, if you don't mind

Pair Work

Take turn to ask for and grant or refuse permission using the picture.

GROUP WORKSituations for role - playing

1. You and your friend are a hostess or a steward on a plane.
Three passengers are asking you to do something at the same time.
2. You and your friend are on the train. Three passengers get on and ask if they can sit on an empty seat. Then they open the window, smoke and so on.
3. You and your friend go to Dang's flat to borrow his note - book, his bicycle and so on.

.....

แผนการสอนที่ 5 Asking and giving suggestion

จุดประสงค์ ให้นักเรียนสามารถพูดขอ-ให้คำแนะนำว่าควรจะทำอะไรหรือไม่ที่ไหน

เนื้อหา คู่มือ 147

สื่อการสอน 1. วีดิโอเทป 2. บัตรสถานการณ์ 3. แผ่นใส
4. ภาพ 5. แบบฝึก Viewing Guide

กิจกรรมการเรียนรู้

ลำดับขั้นการจัดกิจกรรม	สถานการณ์จัดกิจกรรม
1. Pre - viewing	1. ครูเสนอชื่อเรื่องผ่านแผ่นใส "The Bedroom" 2. ครูถาม นักเรียนที่ตอบนักเรียนไว้หลาย ๆ คำตอบ - Why has the girl come to this house ? 3. แนะนำคำศัพท์สำคัญ - bathroom - pillow - bedside light
2. Global Viewing	1. ครูถาม นักเรียนที่ตอบของนักเรียนไว้หลาย ๆ คำตอบ - Who is the girl ? - What is the woman ? - Which room did the woman show the girl ? - What did the woman suggest the girl ? - Do they know each other ? 2. นักเรียนดูวีดิโอทั้งภาพและเสียงออกเรื่องโดยไม่หยุด 2 รอบ 3. นักเรียนและครูตรวจสอบคำตอบร่วมกัน โดยรวม คำถามในขั้นที่ 1 ด้วย

ลำดับขั้นการจัดกิจกรรม	สภาพการจัดกิจกรรม
3. Intensive viewing	1. ครูแจกแบบฝึก (คู่มือ 148) แนะนำการทำงาน แนะนำการดูวิดีโอโดยไม่ห้องจดบันทึก 2. นักเรียนดูวิดีโอทั้งภาพและเสียงให้ทัน ๑ หย่า ทำงานแต่ละตอนจนเสร็จ 3. นักเรียนและครูตรวจสอบคำตอบร่วมกัน ถ้านักเรียน ส่วนใหญ่ไม่เข้าใจให้ดูวิดีโออีกครั้ง
4. Review and discuss	1. ใช้เทคนิค Silent Viewing คือเปิดวิดีโอเฉพาะภาพ ไม่เปิดเสียงเป็นฉาก ๆ หยุดให้นักเรียนเล่าคำพูด ของตัวละคร หลังจากนั้นเปิดเสียงเต็มเป็นการให้ ข้อมูลย้อนกลับใบ้กันที่ว่าใครพูดถูกบ้าง 2. อภิปรายเกี่ยวกับสำนวน การฟังเสียง วัฒนธรรม ลักษณะของภาษาที่ใช้ และบทบาทของผู้พูดฯ - Relationship Strangers - Register : Semi - formal - Tone Polite
5. Reconstruction Activities	1. แนะนำโครงสร้างใหม่ (คู่มือ 149) 2. แบ่งนักเรียนออกเป็นแถว A, B เพื่อทำกิจกรรมคู่ โดยใช้รูปภาพ (คู่มือ 150) ประกอบการฝึก ผู้ฝึกเรียน 2 - 3 คู่จนกว่าให้เสร็จ
6. Extension Activities	1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม แจกบัตรสถานการณ์ (คู่มือ 151) เกรียนบทสนทนา เกรียนแต่ง บทบาทสมมติ 2. ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้น

The Bedroom

Judith is walking along a street carrying a suitcase. She stops at a house and rings the doorbell. The door opens

Judith Mrs. Garwood ?

Mrs. Garwood Yes.

(Judith goes in. They walk up the stairs.)

Garwood Can you manage ?

Judith : Yes, thanks.

Garwood Ur.. Judith, isn't it

Judith : Uh, huh.

Garwood : This is the bathroom.

Judith : Ah. It's lovely.

Garwood : And er Here's the room.

Judith : It's very nice.

Garwood • Do you want another pillow ?

Judith • No, thanks. One's enough.

Garwood : How about the bedside light ?

Judith Yes, if you've got one.

Mrs. Garwood goes out. Judith looks around the room.

Mrs. Garwood returns with a bedside light.

Garwood Here you are.

Judith • Thanks very much.

.....

Viewing Guide

1. The girl is carrying
 - _____ some keys
 - _____ some food
 - _____ a suitcase
2. The girl's name is
 - _____ Garwood
 - _____ Judith
 - _____ June
3. The girl and the woman
 - _____ have met for the second time
 - _____ have never met before
 - _____ are close friends
4. The girl doesn't accept
 - _____ bedside light
 - _____ blanket
 - _____ pillow
5. Did the girl like the bed room ?

..
6. Did the girl like the bath room ?

..

New PatternA How to ask for suggestion

What	shall we	go for a holiday ?
	can I	buy a nice silk shirt
Where	should I	see in your town ?
	do you suggest we	stay at ?
Do you know (an interesting place to visit/to stay ?		

B. How to make a suggestion

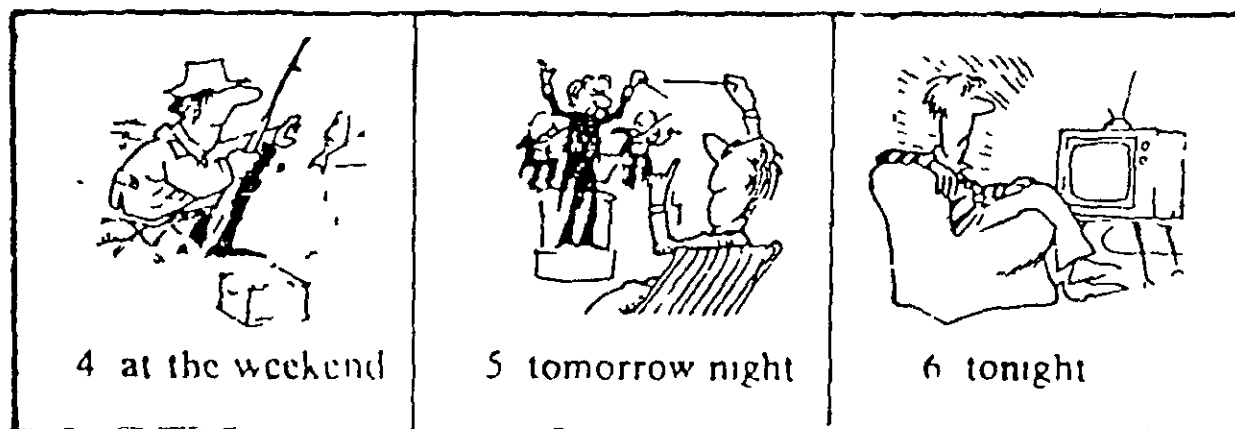
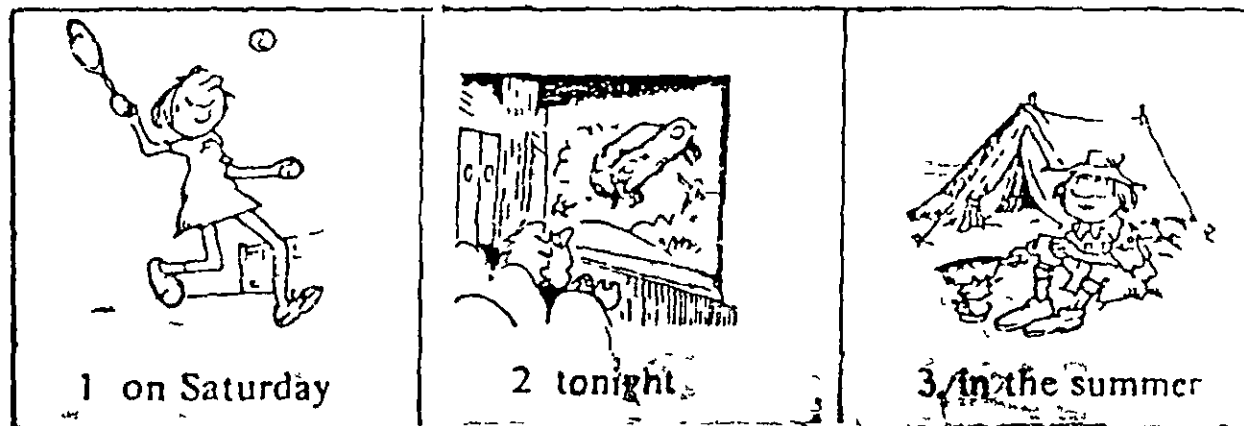
What about	Puket ?
How about	Chinavat Shop
Do you feel like	going to the grand palace ?
You can try	Eravan road
Why don't we (go to)	Central Plaza
I suggest we (try)	Sarika waterfall

C. How to accept a suggestion.

	good idea	
Yes,	that will be nice	Thanks
	that seems all right.	

Pair Work

A looks at the pictures and ask for suggestion B makes a suggestion

Group WorkSituations for role - playing

1. You are a tourist visiting Thailand. You have just come to Chiangmai and you want to know a place in town to stay, to eat to visit, and to shop. Thai students talk with you, so you ask for suggestion.
2. You and your friends meet foreign visitors who want to spend a holiday in Thailand. Suggest somewhere interesting to them.
3. You and your friends meet foreigners who visit your town. They want to know a good place to stay, to visit, and to shop. Help them.

.....

ลำดับขั้นการจัดกิจกรรม

แผนการจัดการกิจกรรม

3. Intensive Viewing	1. ครูแจกแบบฝึก (คู่มือ 155) แนะนำการทำงาน
แนะนำการดูวิดีโอโดยไม่ต้องงกบันทึก
2. นักเรียนดูวิดีโอทั้งภาพและเสียงเป็นตอน ๆ
หยุดทำงานแต่ละตอนจนเสร็จ
3. นักเรียนและครูตรวจสอบคำตอบร่วมกัน ถ้านักเรียน
ส่วนใหญ่มองไม่เข้าใจ ให้ดูวิดีโออีกครั้ง
4. Review and discuss	1. ใช้เทคนิค Silent Viewing คือเปิดวิดีโอเฉพาะภาพ
ไม่เปิดเสียงให้ดูจาก ๆ หยุดให้นักเรียนเกาำพูดของ
ตัวละคร หลังจากนั้นเปิดเสียงเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ
ในทันทีว่าใครถูกต้องบ้าง
2. อภิปรายเกี่ยวกับสำนวน การเน้นเสียง วัฒนธรรม
ลักษณะของภาษาที่ใช้ บทบาทของคู่สนทนา
Relationship : Strangers
Register . Semi - formal
Tone Polite and Slightly
disapproving
5. Reconstruction
Activities	1. แนะนำโครงสร้างใหม่ (คู่มือ 156)
2. แบ่งนักเรียนออกเป็นแถว A, B เพื่อทำกิจกรรมคู่
โดยใช้รูปภาพ (หน้า 157) ประกอบการฝึก
3. สุ่มนักเรียน 2 - 3 คู่ สนทนาให้เพื่อนดู
6. Extension Activities	1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม แจกบัตรสถานการณ์
6 คู่มือ 158) 'เตรียมสนทนา เตรียมการแสดง
2. ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้า
ชั้นเรียน

At the Market

Three people are at the market stall. The first woman wants to reach something on the stall.

First woman : Er..... excuse me.

Man : Oh sorry.

First woman : (She knocks down a cabbage.)

I'm terribly sorry.

Stallholder . You should be more careful.

(to the second woman) Fifty pence Madam, thank you.

.....

Viewing GuideChoose the best answer

1. What is the woman trying to reach ?

- ☐ potato
- ☐ cabbage
- ☐ corn

2. Why does she say "I'm sorry" ?

- ☐ Because she knocks some vegetable
- ☐ Because she stands on the man's feet.
- ☐ Because she does not have enough money.

3. How many people are there ?

- ☐ three
- ☐ four
- ☐ five

4. What did she knock to the ground ?

- ☐ change
- ☐ cabbage
- ☐ potato

New patternA: How to apologize

	terribly		:	I lost your book.
I'm	ever so	sorry	:	
	awfully		:	I forgot to post the letter.

ขอโทษ	ขออภัย	ตอบ
Excuse me !	Excuse me	Yes,
I beg your pardon !	I beg your pardon	

B: How to accept an apologize and give reassurance

	that's all right	
	it doesn't matter	
Oh,	don't worry about it	It was an old book.
	forget it	I can do it in the afternoon.
	not to worry	
	never mind	

C. How to show anger, displeasure and dissatisfaction

Oh,	don't say that.
	how could you do that.

Pair Work

Apologize for something you or your friends have done.

Group WorkSituations for role - playing

1. You and your friend are going to find your seat in the cinema.
But there is someone there. Ask him/her to move
2. You and your friend are at the restaurant. You want to have
chicken sandwiches and also some egg salad. But they aren't
any left. You and your friend have to order another thing else
to eat.
3. Someone have just taken your baggage from the counter. stop
him and try to get it back.

.....